ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας 100
(x +7) ΕΚΔΟΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

www.sek-ist.gr | 11 Ιούλη 2007 | **Νο 775** | τιμή 1,50 ευρώ | τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

Ενας χρόνος από την εισβολή του Ισραήλ στον Λίβανο

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 12 ΙΟΥΛΗ

ΠΑΡΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, 7.30μμ
(ΣΤΑΣΗ ΜΕΤΡΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ)
ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΕΞΩ Ο ΜΠΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΜΠΛΕΡ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΚΑΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΗΠΑ-ΙΣΡΑΗΛ

ΚΑΛΟΥΝ: ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ, ΟΤΟΕ, ΟΛΜΕ, ΠΟΕΔΗΝ, ΠΟΣΠΕΡΤ, ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, ΟΜΕ ΕΥΔΑΠ, ΠΟΕΥΠΠΟ
Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδος, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος

Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Ολοι στα ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ

Αθήνα:
12/7 Πάρκο Ελευθερίας 7.30μμ

Θεσσαλονίκη:
12/7 Καμάρα 7.30μμ

Γιάννενα:
12/7 Νομαρχία 7μμ

Ηράκλειο:
12 /7 Λιοντάρια 7μμ

ΠΟΛΕΜΟΣ, ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Μετά το έγκλημα στην Πάρνηθα,
ΕΝΑ ΕΚΤΑΚΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ *σελ. 2, 7, 8, 9*

Γυρίστε στις σελίδες 3, 4, 5, 14
Τοπικές Συνελεύσεις : Θήβα, Ηράκλειο, Γαλάτσι, Ζωγράφου, Πετράλωνα, Περιστέρι, Ιλιον. Καλλιθέα, Χαλάνδρι, Μαρούσι, Ν.Ιωνία και Εργαζόμενοι σε Σχολεία, Νοσοκομεία, ΜΜΕ



Από αριστερά προς τα δεξιά: Μάριος Μιχαηλίδης, Παναγιώτης Σηφογιωργάκης, Παναγιώτης Σωτήρης, Δημήτρης Σαραφιανός, Ειρήνη Γαϊτάνου, Κατερίνα Κανελλοπούλου, Βασίλης Αρβανίτης, Κώστας Παπαδάκης, Πάνος Γκαργκάνας

Η Ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Αθήνα 14 Ιούλη
Θέατρο Αλίκη 7μμ
Πεδίο Άρεως - Λ.Αλεξάνδρας

Επιτροπή Πρωτοβουλίας

Η σωτηρία της Πάρνηθας απαιτεί επιστημονική αναδάσωση

Η πρόσφατη μεγάλη πυρκαγιά που κατέκαψε, σύμφωνα με τους πρώτους υπολογισμούς, περισσότερα από 45000 στρέμματα δασικής έκτασης στην Πάρνηθα (εκ των οποίων τα 15000 αφορούν στον πυρήνα του ομώνυμου Εθνικού Δρυμού) ανέδειξε με τον πλέον χαρακτηριστικό τρόπο την ανεπάρκεια και ανετοιμότητα του κρατικού μηχανισμού, τόσο σε επίπεδο κεντρικής όσο και περιφερειακής διοίκησης. Γιατί, εάν το σημαντικότερο δασικό οικοσύστημα στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας αποδείχτηκε απροστάτευτο, τι να περιμένει κανείς για άλλες, πιο απομακρυσμένες από το διοικητικό κέντρο της χώρας, ευαίσθητες, οικολογικά, περιοχές;

Όμως, πρέπει μέσα από τις στάχτες και τα αποκαΐδια να βρούμε τη δύναμη και την αισιοδοξία και να συμβάλλουμε ο καθένας με τις δυνάμεις του και τον δικό του τρόπο στην αποκατάσταση της καταστροφής. Η Πάρνηθα δεν καταστράφηκε και είναι ακόμη στη διάθεσή μας! Μπορεί ένα μεγάλο μέρος του ελατοδάσους να κάηκε, αλλά η ορεινή φύση θα βρει τρόπους να αναγεννηθεί και η βλάστηση να αναπτυχθεί, αρκεί να την αφήσουμε και να την προστατέψουμε! Είναι προτιμότερο να βλέπουμε το ποτήρι μισο-γεμάτο, γιατί η οργή και η απογοήτευση μπορεί να γίνει κακός σύμβουλος, οδηγώντας στην υιοθέτηση ανούσιων ή και αρνητικών μέτρων 'πρασινίσματος' του βουνού, μόνο και μόνο για να ικανοποιηθεί το κοινό αίσθημα.

Ο Εθνικός Δρυμός Πάρνηθας ιδρύθηκε το 1961, ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα των 10 Εθνικών Δρυμών που αναγνωρίζει και ωφελεί να προστατέψει το ελληνικό κράτος. Δύο ήταν οι κύριοι λόγοι που οδήγησαν στην ανακήρυξη αυτού του Εθνικού Δρυμού. Ο πρώτος έχει να κάνει με την γειτνίαση ενός τόσο εκτεταμένου δασικού οικοσυστήματος με την πλέον πυκνοκατοικημένη περιοχή της χώρας. Ο δεύτερος σχετίζεται με την ύπαρξη του δάσους της Κεφαλληνιακής Ελάτης. Πρόκειται για είδος ελάτης ενδημικό της Νοτίου Ελλάδας (δηλ. η φυσική του εξάπλωση καταγράφεται μόνο στη Νότια Ελλάδα και πουθενά αλλού στον κόσμο). Του δόθηκε ο χαρακτηρισμός «κεφαλληνιακή» γιατί οι βοτανικοί που πρώτοι περιέγραψαν τα χαρακτηριστικά του αξιοποίησαν δείγματα από τον πληθυσμό του είδους στο όρος Αίνος της Κεφαλλονιάς. Το ελληνικό κράτος, αναγνωρίζοντας την σημασία διατήρησης των πληθυσμών αυτού του ενδημικού δασικού είδους, προχώρησε στην ίδρυση τεσσάρων Εθνικών Δρυμών για την προστασία του (Πάρνηθα, Αίνος, Οίτη και Παρνασσός).

Πρωταρχικό, λοιπόν, μέλημα όλων μας θα πρέπει να είναι η διατήρηση της αυθύπαρκτης αξίας του εν λόγω Εθνικού Δρυμού, δηλαδή η εξασφάλιση των συνθηκών φυσικής αναγέννησης του ελατοδάσους.



Ακούγονται συνεχώς φωνές υπέρ της άμεσης αναδάσωσης των καμένων εκτάσεων. Είναι κατανοητή και συγκινητική η οργή και η επιθυμία προσφοράς του κόσμου. Όμως, ενώ το πρόβλημα της πρόληψης και διαχείρισης των δασικών πυρκαγιών είναι πρωτίστως πολιτικό (και προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να μην κουραζόμαστε να πιέζουμε και να διεκδικούμε, αλλά παράλληλα να αναγνωρίζουμε και την δική μας ευθύνη), η αποκατάσταση των καμένων εκτάσεων είναι πρωτίστως πρόβλημα επιστημονικό.

Σημαντικό ποσοστό του πληθυσμού της Αθήνας, αντιμετωπίζει την Πάρνηθα ως χώρο αναψυχής και μόνο. Αναμφίβολα, το βουνό είχε (και θα έχει) και αυτή τη λειτουργία. Αλλά όχι μόνο αυτή! Ένα δάσος είναι πολλά περισσότερα από ένα σύνολο δένδρων! Λύσεις που προτείνονται για φύτεμα ειδών είτε ξένων προς την ελληνική χλωρίδα (π.χ., ακακίες), είτε ιθαγενών (π.χ., μαύρη πεύκη) μπορεί να οδηγήσουν στην ταχεία αναδάσωση του βουνού, αλλά έχουν αμφίβολη επιτυχία ως προς το ζητούμενο, δηλαδή την αποκατάσταση του ελατοδάσους.

Ξέρουμε ότι οι εκτάσεις των καμένων πευκοδασών θα αναγεννηθούν σύντομα και δυναμικά, υπάρχουν πολλά δεδομένα που το τεκμηριώνουν αυτό. Όμως, τα ελατοδάση καίγονται τόσο σπάνια ώστε να μην έχουμε στη διάθεσή μας αντίστοιχα δεδομένα. Αυτό που προτείνουμε είναι να αφεθεί η φύση να λειτουργήσει ελεύθερα για μια περίοδο 2 ή 3 ετών και ύστερα να γίνει μια επανεκτίμηση της κατάστασης.

Εν κατακλείδι, το τραγικό (και αδικαιολόγητο ως προς την γενεσιουργό του βάση) γεγονός της απώλειας σε ανθρώπινη κλίμακα χρόνου και συναισθημάτων-μέρους του ελατοδάσους της Πάρνηθας ας αποτελέσει την αφορμή για επανεκτίμηση της δυναμικής και των λειτουργιών των φυσικών οικοσυστημάτων και τοπίων, μέσα από την διαδοχική παρατήρηση των ρυθμών και των μηχανισμών επανάκαμψής τους. Αρκεί βεβαίως να διατηρηθεί ο σημερινός χαρακτήρας του τόπου και το αμέριστο ενδιαφέρον των πολιτών.

Η πρόκληση δεν είναι μόνο στους δρόμους της πρωτεύουσας, αλλά και στα μονοπάτια του βουνού. Στα μονοπάτια που μέχρι πριν από 10 μέρες έριχναν τη σκιά τους τα δένδρα, ενώ σε λίγες βδομάδες θα καρτερούν ταπεινά τη στοργή και το ενδιαφέρον μας οι πόες και τα νεαρά άτομα της νέας γενιάς που θα πασχίσει να αντικαταστήσει αυτή που χάθηκε...

Δημήτρης Καζάνης
Διδάκτωρ Βιολογίας

Οργή για την καταστροφή

Την Κυριακή 8 Ιούλη, χιλιάδες κάτοικοι της Αθήνας πολιόρκησαν τη Βουλή, εκφράζοντας την αγανάκτησή τους για το έγκλημα της καταστροφής της Πάρνηθας αλλά και για την ένοχη υποκρισία της κυβέρνησης, που με αόριστες υποσχέσεις επιχειρεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα και να καθησυχάσει την ογκούμενη κατακραυγή.

Ένα πυκνό πλήθος από μέλη περιβαλλοντικών κινήσεων και οργανώσεων αλλά και ευαισθητοποιημένους ανένταχτους παρέμεινε συγκεντρωμένο για ώρες, εκδηλώνοντας τα συναισθήματά του με γιουχαΐσματα και μούτζες που απευθύνονταν σε όσους περιφρονούν τη νοημοσύνη και την ίδια μας τη ζωή.

Η συγκέντρωση της Κυριακής έγινε γνωστή σαν "συγκέντρωση των ανώνυμων sms", προφανώς σε αντιπαράθεση με τους παραδοσιακούς τρόπους οργάνωσης συγκεντρώσεων και σαν δείγμα επιτυχημένης εφαρμογής της νέας τεχνολογίας. Ωστόσο, χαρακτήρα στη συγκέντρωση έδωσαν τα παραδοσιακά πανό, οι εφημερίδες και οι προκηρύξεις των οργανωμένων πρωτοβουλιών που έδωσαν φωνή σε ένα σιωπηλό, κατά τα άλλα, πλήθος.

Εξάλλου, η συγκέντρωση προπαγανδίστηκε και από μια σειρά ΜΜΕ (Ελευθεροτυπία/ Τεγόπουλος, Σκάϊ/ Αλαφούζος, City Press/ Κύρτσος κ.ά.). Στην "Ε" της προηγούμενης Κυριακής διαβάζουμε: "Μακρυά από πολιτικές σκοπιμότητες απαίτησε την αναδάσωση", ενώ στο άρθρο με τίτλο "Έκρηξη οικολογικής ευαισθησίας" αναφέρεται ότι "παραμένει σαν κεντρικό στοίχημα για τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις να επεκτείνουν την ενημέρωση και να διατηρήσουν ζωντανό το ενδιαφέρον του κόσμου".

Κι όμως, η πυρκαγιά της Πάρνηθας δεν οφείλεται στην έλλειψη ενημέρωσης και η απάντηση από δω και μπρος δεν είναι απλώς η προσπάθεια να παραμείνει το θέμα στην επικαιρότητα. Η καταστροφή της Πάρνηθας δεν είναι ένα έγκλημα στιγμιαίο αλλά διαρκές, με αυτουργούς το κύκλωμα κυβέρνησης – οικοπεδοφάγων, γι' αυτό και η απάντηση χρειάζεται να είναι πολιτικότατη και καταδικαστική στην πράξη των πολιτικών που έχουν μετατρέψει την Αθήνα σε μια πόλη που δεν μπορείς να ζήσεις.

Η συγκέντρωση της Κυριακής ήταν μια δυνατή καταγραφή της αγωνίας και του θυμού του κόσμου για τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις αλλά η συνέχεια της υπόθεσης δεν μπορεί να αφεθεί στις πρωτοβουλίες και τις (ανεξέλεγκτες) ιεραρχήσεις των Μ.Μ.Ε.

Γ.Γ.

ΠΑΡΝΗΘΑ ΚΑΙ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

Ακόμα συνεχίζεται η καταστροφή του Sea Diamond

«Η ρύπανση στη Σαντορίνη είναι ανεξέλεγκτη. Εχει προκαλέσει δραματική οικολογική καταστροφή, καθιστώντας παντελώς αδύνατη τη συλλογή του πετρελαίου». Σήμα κινδύνου για το μέλλον του νησιού εκπέμπει η οικολογική οργάνωση «Αρχιπέλαγος», η οποία χαρακτηρίζει προκλητική τη στάση της Louis Hellenic Cruises, πλοιοκτήτριας εταιρείας του μοιραίου κρουαζιερόπλοιου Sea Diamond, να μην προχωρήσει ούτε σε άντληση των καυσίμων ούτε και σε ανέλκυση του ναυαγίου, επικαλούμενη περιβαλλοντικούς κινδύνους.

«Ηταν αναμενόμενη, έπειτα από τον τρόπο με τον οποίον έχουν χειριστεί το θέμα», σημειώνει ο Θοδωρής Τσιμπίδης, διευθυντής Περιβαλλοντικής Οργάνωσης «Αρχιπέλαγος», Ινστιτούτο Θαλάσσιας & Περιβαλλοντικής Ερευνας Αιγαίου, και εξηγεί:

«Η εταιρεία είχε ήδη προαποφασίσει για το πώς θα χειριστούν τη θαλάσσια ρύπανση του ναυαγίου που οι ίδιοι προκάλεσαν. Για την αντιμετώπιση της θαλάσσιας ρύπανσης μέχρι σήμερα έχουν εφαρμοστεί μόνο ημίμετρα: δεν έχει προσκληθεί καμία από τις εταιρείες που είναι εξειδικευμένες στην απάντληση του πετρελαίου και την ανέλκυση ναυαγίων.

Αυτό δείχνει και τη σκόπιμη τακτική της εταιρείας, να μη δώσει λύση στο σύνθετο περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό πρόβλημα που η ίδια έχει προκαλέσει».

Τα μέλη της οργάνωσης τονίζουν ότι η λύση, η οποία προτείνει να γίνει η συλλογή 500 τόνων πετρελαίου με φτυάρια και απόχες, είναι προκλητική και δεν απευθύνεται σε νοήμονες ανθρώπους.

«Η ρύπανση, όπως την καταγράφουμε εμείς καθημερινά, είναι ανεξέλεγκτη. Ηδη από το σημείο του ναυαγίου μέχρι και το Ακρωτήρι τα πάντα έχουν εμποτιστεί με πετρελαιοειδή, η ρύπανση έχει προχωρήσει μέσα σε σπηλιές και σε βαθιές σχισμές μέσα στα βράχια, προκαλώντας δραματική οικολογική καταστροφή και καθιστώντας παντελώς αδύνατη τη συλλογή του. Το πετρέλαιο έχει ήδη φτάσει και μέχρι το ηφαίστειο και εάν μέχρι και τα μέσα Σεπτεμβρίου δεν έχει υπάρξει ένα ρεαλιστικό σχέδιο άμεσης απάντλησης του πετρελαίου και των άλλων μολυσματικών ουσιών, και άμεσης ανέλκυσης του ναυαγίου, οι καιρικές συνθήκες που θα επικρατήσουν από τις αρχές του φθινοπώρου θα μας φέρουν αντιμέτωπους με καταστάσεις ανεξέλεγκτης θαλάσσιας ρύπανσης, οι οποίες δεν θα μπορούν πλέον να αντιμετωπιστούν».



Στις 12 Ιούλη θα βροντοφωνάξουμε και πάλι το σύνθημα "Ουτε νόμος πλαίσιο ούτε και φρεγάτες, μαζί θα τους τσακίσουμε φοιτητές και εργάτες"

Δυναμώνουμε την Αντικαπιταλιστική Αριστερά

Οταν ο Καραμανλής προγραμμάτιζε το συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας πριν από καιρό, σίγουρα δεν υπολόγιζε ότι το προεκλογικό σκηνικό θα διαμορφωνόταν έτσι όπως φαίνεται σήμερα: μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα. Εκλογές το φθινόπωρο με την Πάρνηθα καμένη και τα σκάνδαλα των ομολόγων στο προσκήνιο ή εκλογές την Ανοιξη με τον κίνδυνο ότι μέσα στο χειμώνα δίπλα στους φοιτητές θα ξεσπάει και η οργή όλων των άλλων πικραμένων ;

Τα σημερινά κυβερνητικά διλήμματα πάντως, μπορεί να μοιάζουν παιχνιδάκια μπροστά σ' αυτά που προβλέπεται ότι θα αντιμετωπίσει η επόμενη κυβέρνηση, είτε έρθει πρώτος ο Καραμανλής, είτε ο Παπανδρέου. Η πρόβλεψη αυτή δεν στηρίζεται μόνο, ή κύρια, στην αριθμητική του εκλογικού νόμου που με τις σημερινές δημοσκοπήσεις δίνει ισχυή κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Στηρίζεται περισσότερο στην εικόνα της πόλωσης ανάμεσα στις απαιτήσεις του ελληνικού καπιταλισμού και στις αντιστάσεις του κόσμου που αρνείται να υποκύψει.

Ολο το μίγμα που έφερε την καταστροφή στην Πάρνηθα –ιδιωτικοποιήσεις, περικοπές, κερδοσκοπία- προβλέπεται να χειροτερεύει το επόμενο διάστημα. Οι πιέσεις των καπιταλιστών για λεηλασία σε όλους τους τομείς (στην Παιδεία, στην Υγεία, στο Περιβάλλον, στην Ενημέρωση) μεγαλώνουν αντί να εκτονώνονται .

Το ίδιο ισχύει για τις προοπτικές πολεμικής εμπλοκής στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στην περιοχή. ΗΠΑ, ΕΕ, Ισραήλ αδημονούν για να ανατρέψουν τις ήττες τους στο Λίβανο, στη Γάζα, στο Ιράκ. Στην Τουρκία, η δική της προεκλογική περίοδος κυριαρχείται από πλειοδοσία υποσχέσεων για επέμβαση ενάντια στους Κούρδους του Βόρειου Ιράκ. Ελλάδα και Κύπρος είναι δύο ορμητήρια για τις Μεγάλες Δυνάμεις και όλα αυτά τα πολεμικά σχέδια τους.

Κίνημα

Αυτός είναι ο καπιταλισμός σήμερα: πόλεμοι, νεοφιλελεύθερες επιθέσεις, οικολογική καταστροφή. Το κίνημα έχει μπροστά του τρομερές μάχες ενάντια σε όλα αυτά και διαγράφεται καθαρά η προοπτική ότι θα φέρει τους διαχειριστές των επιθέσεων σε πιο δύσκολη θέση απ' όσο βρέθηκε η Γιαννάκου όλο τον περασμένο χρόνο.

Με μία προϋπόθεση: ότι η αριστερά δεν θα επαναλάβει τραγικά λάθη του παρελθόντος που έβγαλαν τους κυβερνώντες από τα αδιέξοδά τους.

Γι αυτό είναι τόσο κρίσιμο σ' αυτή τη φάση να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά. Την Αριστερά που ανοίγει δρόμους για κινήματα όπως των καταλήψεων. Την Αριστερά που χτίζει το αντιπολεμικό κίνημα χωρίς «ναι μεν αλλά...».

Η πρωτοβουλία που ξεκίνησε στις 9 Ιούνη για την παρέμβαση της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις εκλογές φτάνει σε ένα σημείο καμπής. Μέσα στον ένα και πλέον μήνα που μεσολάβησε κινητοποιήθηκαν πάνω από 3.000 αγωνιστές και αγωνίστριες σε τοπικές συνελεύσεις που δήλωσαν ανοιχτά τον αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα τους. Ποτέ στο πρόσφατο παρελθόν τόσοι πολλοί αντικαπιταλιστές δεν μπήκαν συντονισμένα σε κίνηση για να βάλουν στον πολιτικό χάρτη μία νέα Αριστερά. Το Σάββατο 14 Ιούλη θα έχουμε την ευκαιρία να κάνουμε αυτό το βήμα.

Εμπρός να το τολμήσουμε. Το ζητούν οι περιστάσεις. Οχι μόνο η μάχη των εκλογών, αλλά και η κρίση που διαφαίνεται μετά τις εκλογές, όποτε κι αν γίνουν. Χρειαζόμαστε την Αριστερά της νίκης των αγώνων και μπορούμε να την κερδίσουμε.

Οικονομική Εξόρμηση



Άλλα 7.500 ευρώ συγκεντρώθηκαν την βδομάδα που πέρασε ανεβάζοντας το δείκτη της καμπάνιας για την οικονομική στήριξη της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 83.500 ευρώ.

Ευχαριστούμε όλους τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας που ενίσχυσαν:

Σωτήρης Κ. 600 ευρώ, από 500 ευρώ Γιάννης και Χρυσάνθη Τ., Δήμητρα Κ. 300 ευρώ, από 150 ευρώ Ελίνα Κ., Γρηγόρης Ζ. και Μιχάλης Κ., από 100 ευρώ οι Γιώργος Ν., Ηλίας Γ., Μιχάλης Β., Κατερίνα Π. και Αργυρώ Κ., 75 ευρώ Νίκος Α., από 50 ευρώ οι Χρήστος Κ., Αθηνά Σ., Νίκος Χ., Δημήτρης Μ., Σάκης Σ., Μπάμπης Κ., Πωλ Μ., Βάνα Φ., Βασίλης Τ., Ειρήνη Φ., Γιάννης Κ., Τασούλα Τ., Αντώνης Κ., Θάλεια Γ., Μιχάλης Θ., Ανθή Α. και Γιάννης Β., 40 ευρώ Βασίλης Κ., από 30 ευρώ οι Γιάννης Μ., Ηρώ Χ., Εύη Ε., Χρύσα Δ., Νίκος Α., 25 ευρώ Λίλα Π., από 20 ευρώ οι Αντώνης Π., Φύλια Π., Κάτια Τ., Χαρούλα Δ., Στέλιος Γ.,Βίλλυ Φ., Άννα Ξ., Δροσούλα Τ., Βασίλης Β. και Χριστίνα Ε., Χαρίτα Μ. 15 ευρώ.

Αυτήν και την επόμενη βδομάδα εξορμούμε στους χώρους δουλιάς και ζητάμε απ' όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες πριν φύγουν για το καλοκαίρι να ενισχύσουν όσο περισσότερο μπορούν την οικονομική καμπάνια της Εργατικής Αλληλεγγύης.

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100

12 ΙΟΥΛΗ

Στους δρόμους στο πλευρό της Αντίστασης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Οι ισραηλινές δυνάμεις κατοχής επιτίθενται με εξαιρετική βιαιότητα τις τελευταίες εβδομάδες στη Γάζα για να πλήξουν τη δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση της Χαμάς που εκλέχθηκε με 70% πριν από ενάμισυ χρόνο. Η αποστολή του Μπλερ ως εκπροσώπου του κουαρτέτου στη Μέση Ανατολή είναι πρόκληση! Ο δεύτερος μεγαλύτερος υπεύθυνος για τον πόλεμο στο Ιράκ δεν μπορεί να φέρει την ειρήνη στην Παλαιστίνη.

Η ελληνική κυβέρνηση είναι συνένοχη σε αυτά τα εγκλήματα με τη στρατιωτική της παρουσία στο Αφγανιστάν τη στιγμή μάλιστα που τα δάση της χώρας μένουν ανυπεράσπιστα λόγω των περικοπών για χάρη των εξοπλισμών. Η σχεδιαζόμενη συμμετοχή της Ελλάδας στο πρόγραμμα των ΗΠΑ για την εγκατάσταση της "αντιπυραυλικής ασπίδας" στην Ευρώπη είναι άλλο ένα βήμα για να αναβαθμίσει τη συμμετοχή της στη "συμμαχία των πρόθυμων".

Καλούμε όλους τους αγωνιστές της ειρήνης να δώσουν το παρόν στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 12 Ιουλίου στις 7:30 στην ΚΑΜΑΡΑ. Στην επέτειο από την έναρξη πέρσι του πολέμου του Ισραήλ στο Λίβανο, να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα της Συνδιάσκεψης του Καΐρου που ανακήρυξε αυτή τη μέρα ως διεθνή μέρα αντιπολεμικής δράσης.

Στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 12 Ιουλίου καλούν οι: Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, Πρωτοβουλία Γένοβα 2001, Αριστερή Αντικαπιταλιστική Συσπείρωση, Αριστερή Ανασύνθεση, Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα.

ΡΕΘΥΜΝΟ

Οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις για τον ένα χρόνο από την εισβολή στο Λίβανο ξεκίνησαν από το Ρέθυμνο την Παρασκευή 6 Ιούλη. Ηταν μια πετυχημένη διαδήλωση με δεκάδες φοιτητές, εκπαιδευτικούς, Πακιστανούς εργάτες να διαδηλώνουν κάτω από το πανό της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε μπροστά στο Δημαρχείο στις 8 το απόγευμα, και ακολούθησε πορεία στην Παλιά Πόλη. Μπροστά ήταν το πανό της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο με το σύνθημα «Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη έξω από το Ιράκ και την Παλαιστίνη». Εκείνη την ώρα η Παλιά Πόλη ήταν γεμάτη από κόσμο που έκανε τον απογευματινό του περίπατο, και που χειροκροτούσε τους αντιπολεμικούς διαδηλωτές. Στην αντιπολεμική διαδήλωση πήραν μέρος κι αγωνιστές που συμμετέχουν στην τοπική επιτροπή της Πρωτοβουλίας για τη κάθοδο της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις εκλογές.

Πριν τη διαδήλωση έγινε συζήτηση των Μαθητών της Συμμαχίας με θέμα την πάλη ενάντια στην στράτευση στα 18, το σχέδιο που έχει ο Μεϊμαράκης στο συρτάρι του γραφείου του περιμένοντας την «κατάλληλη ώρα» να το κάνει πράξη. Το αντιπολεμικό κίνημα θα μπει φραγμός στο βάθεμα της εμπλοκής της κυβέρνησης στα σφαγεία του Μπους.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Η Ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές

ΟΛΕΣ ΟΙ ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΙΣ 14 ΙΟΥΛΗ

ΓΑΛΑΤΣΙ

Εβδομήντα τουλάχιστον άτομα συμμετείχαν στην αντικαπιταλιστική συνέλευση Γαλατσίου-Πατησίων-Κυψέλης που έγινε την περασμένη Τετάρτη 4 Ιουλίου στην Γκράβα

Τη συνέλευση άνοιξε ο **Νίκος Γαλάνης** φοιτητής από το ΕΜΠ και στη συνέχεια μίλησαν ο **Δημήτρης Πετρόπουλος** από την ΑΡΑΣ, ο **Κώστας Γκούτης** από την ΑΡΑΝ, ο **Χρήστος Τζιτζεκλής** από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** από το ΣΕΚ. Ακολούθησε πλούσια συζήτηση και το λόγο πήραν συνολικά 18 άτομα εργαζόμενοι, φοιτητές, ανάμεσά τους ο **Ικαρος Πετρόπουλος** από την τοπική «Δράση» στο Γαλάτσι, η **Μαρία Τσονα** από τους Ενεργούς Πολίτες, ο **Αντρέας Αγγελής** από το ΕΕΚ ΜΕΡΑ.

Η συνέλευση έκλεισε με την απόφαση για συμμετοχή στη μεγάλη συνέλευση στις 14 Ιούλη. Επιβεβαιώθηκε η συμφωνία με την απόφαση της 9ης Ιούνη αλλά και η ανάγκη περεταίρω εμπλουτισμού της. Αποφασίστηκε επίσης να δοθεί έμφαση στους άξονες ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό, το ρατσισμό, την επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα, την καταστροφή του περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων, τη συμμετοχή στις μάχες του εργατικού κινήματος.

Γιώργος Πίττας



ΘΗΒΑ

Στις 4 Ιούλη έγινε συζήτηση για τη Ριζοσπαστική Αριστερά στη Θήβα. Από την πανελλήνια Συντονιστική Επιτροπή παρευρέθηκε ο Μάριος Μιχαηλίδης, υποψήφιος Δήμαρχος Θήβας του ΚΚΕ στις τελευταίες δημοτικές εκλογές. Επίσης ο Γιώργος Αποστολόπουλος, υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος στο ίδιο ψηφοδέλτιο, ο Γραμματέας του Εργατικού Κέντρου Θήβας Παύλος Ροβολής, ο αγρότης – συνδικαλιστής Γιώργος Φρούσιος, εργάτης – συνδικαλιστής από το ΠΑΜΕ και ανένταχτοι αγωνιστές.

Με συντροφικό τρόπο εκφράστηκαν πολλές σύμφωνες αλλά και αντίθετες απόψεις. Μαζί με τις εκλογές τέθηκε και η ανάγκη αναζωογόνησης του εργατικού κινήματος στη βιομηχανική περιοχή Θήβας – Σχηματαρίου - Οινοφύτων. Προτάθηκε η συστράτευση όλων των δυνάμεων της Αριστεράς για την αντιμετώπιση των προβλημάτων στους χώρους δουλειάς και κατοικίας, ενώ ο σύντροφος του ΠΑΜΕ υπερασπίστηκε τη στάση της οργάνωσής του στο ζήτημα αυτό. Ο Γ. Φρούσιος μίλησε για τη δραματική κατάσταση των μικρομεσαίων αγροτών και για τις αδυναμίες του αγροτικού κινήματος. Ο Π. Ροβολής πρόβαλε την πολιτική του ΣΥΡΡΙΖΑ σχετικά με την ενότητα της Αριστεράς. Ο Γ. Αποστολόπουλος τόνισε ότι η συγκρότηση και ισχυροποίηση ενός τρίτου Αριστερού πόλου, δίπλα στο ΚΚΕ και στο ΣΥΝ, θα διευκολύνει την ανασυγκρότηση όλων των αριστερών δυνάμεων, σαφώς και αυτών που βρίσκονται μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Στο επόμενο διάστημα θα συνεχιστούν οι προσπάθειες για τη δημιουργία κίνησης της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στο Νομό Βοιωτίας και εμφάνιση αντίστοιχου ψηφοδελτίου στις ερχόμενες εκλογές.

Μάριος Μιχαηλίδης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Την Πέμπτη 5 Ιούλη έγινε στα Πετράλωνα η τοπική Συνέλευση της Πρωτοβουλίας για την ενωτική παρέμβαση της ριζοσπαστικής αριστεράς στις εκλογές.

Συγκεντρώθηκαν περίπου 20 άτομα από τη γειτονιά. Η συζήτηση ξεκίνησε με μια ενημέρωση για το πώς έχει προχωρήσει η Πρωτοβουλία μέχρι τώρα. Απ'όλες τις τοποθετήσεις επισημάνθηκε η ανάγκη η Πρωτοβουλία να μην έχει αναφορά μόνο στις εκλογές αλλά να παίξει ρόλο σε όλα τα μέτωπα που ανοίγονται. Να κινητοποιηθούμε ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό και συγκεκριμένα να συμμετάσχουμε στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 12/7. Να οργανώσουμε τη διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 8/9 ενάντια τις επιθέσεις της κυβέρνησης. Να συνδεθούμε με τις μάχες για το περιβάλλον όπως είναι η καταστροφή της Πάρνηθας και τα τοπικά ζητήματα στα Πετράλωνα όπως οι κεραίες κινητής τηλεφωνίας. Στη συζήτηση έκαναν παρέμβαση και σύντροφοι από το ΕΕΚ και το ΝΑΡ.

Στο τέλος αποφασίσαμε τη συμμετοχή μας στη Πανελλαδική Συνέλευση στις 14/7 όπου θα υποστηρίξουμε να καταλήξει θετικά η προσπάθεια για να κατέβει ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο στις επερχόμενες εκλογές.

Τανια Βριζάκη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πάνω από 50 αγωνιστές συμμετείχαν στην αντικαπιταλιστική συνέλευση Περιστερίου-Αιγάλεω που έγινε την Τετάρτη 4/7 στο θέατρο απέναντι από τον ΟΤΕ στο Περιστέρι.

Ο **Σπύρος Κουλούρης**, ανένταχτος, άνοιξε τη συζήτηση εκ μέρους της τοπικής πρωτοβουλίας. Τόνισε την ανάγκη ενωτικού κατεβάσματος της ριζοσπαστικής αριστεράς στις βουλευτικές εκλογές μετά την τελευταία χρονιά που ξέσπασαν μεγάλοι αγώνες όπως η απεργία των δασκάλων και οι φοιτητικές καταλήψεις. Επίσης αναφέρθηκε στους βασικούς άξονες που βάζει η πρωτοβουλία που πάρθηκε στις 9 Ιούνη.

Ο **Αντώνης Κακλαμάνης** από την ΑΡΑΝ, είπε ότι οι αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις που γίνονται σε όλους τους χώρους είναι πρωτόγνωρη διαδικασία. Είναι συνελεύσεις βάσης και όχι συζήτηση σε κομματικά γραφεία. Τόνισε επίσης ότι η πρόκληση για τη ριζοσπαστική αριστερά είναι η οικοδόμηση μαζικών και νικηφόρων αγώνων. Η **Λίλιαν Μπουρίτη** από το ΣΕΚ είπε ότι η ριζοσπαστική αριστερά έχει οργανώσει αγώνες και έχει απαντήσει στα διλήμματα που έχει βάλει το κίνημα. Και τώρα μέσα στον Ιούλη είναι ξανά μπροστά και οργανώνει το αντιπολεμικό κίνημα, στηρίζει την παλαιστινιακή αντίσταση. Γι' αυτό και θα διαδηλώσουμε στις 12 Ιούλη. Χρειάζεται επίσης να οργανώσει την οργή του κόσμου ενάντια στο έγκλημα στην Πάρνηθα. Ενάντια στην καταστροφή για την οποία είναι υπεύθυνη η κυβέρνηση των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων.

Ο **Νίκος Κοτρώτσος**, δάσκαλος, τόνισε ότι συμφωνεί με το άρθρο του Μπιτσάκη. Η ριζοσπαστική αριστερά, είπε, πρέπει να ενωθεί σε μίνιμουμ πρόγραμμα πάνω σε 2-3 άξονες. Η **Ειρήνη Γαϊτάνου** από την ΑΡΑΣ ανέφερε ότι η ενιαία εκλογική κάθοδος της ριζοσπαστικής αριστεράς θα βάλει έναν ακόμα φραγμό στα κεντροαριστερά σενάρια. Τόνισε ακόμα ότι δεν θέλουμε ένα απλό μέτωπο οργανώσεων. Βασική προϋπόθεση είναι η εμπλοκή του κόσμου που συμμετείχε στα κινήματα. Ο **Τάκης Θανασούλας** από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος είπε ότι «η πραγματική συμφωνία είναι σε τρία σημεία για να ενωθείς. Οταν πας σε ενιαιομετωπικές συμπράξεις χρειάζεται συμφωνία σε κάποιους πολιτικούς άξονες. Η ενότητα δράσης, χτυπάμε μαζί και βαδίζουμε χώρια είναι σε συγκεκριμένα ζητήματα στα οποία μπορούμε να πάμε και με δυνάμεις εκτός εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς αρκεί να μην είναι αστικές».

Στη συζήτηση θίχτηκαν και τοπικά ζητήματα. Από τη μάχη ενάντια στο νέο πολεοδομικό σχέδιο του Παχατουρίδη που τσιμεντοποιεί χώρους πρασίνου, ως τη συμπαράσταση στους συμβασιούχους του δήμου που παλεύουν ενάντια στις απολύσεις τους. Ολα αυτά περιλαμβάνονται στο κείμενο απόφασης της συνέλευσης που θα συμμετέχει στην πανελλαδική συνέλευση στις 14 Ιούλη και καλεί στη διαδήλωση στις 8 Σεπτέμβρη σε μία ενιαία πορεία.

Ανθή Αθανασούλα

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Στις 4 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ζωγράφου, αντικαπιταλιστική συνέλευση με θέμα «η Ριζοσπαστική Αριστερά μπροστά στις εκλογές». Η συνέλευση οργανώθηκε από την επιτροπή πρωτοβουλίας που συμμετέχουν οι οργανώσεις ΣΕΚ, ΑΡΑΝ, ΑΡΑΣ, ΟΚΔΕ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ και πλήθος ανένταχτου κόσμου και η οποία συστάθηκε μετά την απόφαση που πάρθηκε στις 9 Ιούνη στο Θέατρο Αλίκη, και σε συνεργασία με το ΝΑΡ.

Περίπου 100 αγωνιστές, τόσο οργανωμένοι όσο και ανένταχτοι παρευρέθηκαν και συζήτησαν για τους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος, τις μεγάλες απεργίες, το αντιπολεμικό κίνημα, τις φοιτητικές καταλήψεις, καθώς και τις τοπικές κινητοποιήσεις για τη διάσωση της Βίλλας Ζωγράφου και έναντια στις φασιστικές επιδρομές των μελών του ΛΑΟΣ στη περιοχή, συσχετίζοντάς τους με την ανάγκη του κινήματος να εκφραστεί στις εκλογές με ένα κοινό κατέβασμα της Ριζοσπαστική Αριστεράς στις εκλογές. Γίνανε 22 τοποθετήσεις, η πλειοψηφία των οποίων εμπλούτισαν τη συζήτηση, βάζοντας μπροστά τους άμεσους στόχους του κινήματος, και την ανάγκη αυτή η συνέλευση να βγάλει μία απόφαση και να συμμετέχει στη προγραμματισμένη πανελλαδική συνέλευση στις 14 Ιούλη.

Συγκεκριμένα σαν στόχοι μπήκαν, η συμμετοχή στο Αντιπολεμικο Συλλαλητήριο στις 12 Ιουλίου και στη μεγάλη διαδήλωση στη ΔΕΘ, η ανάγκη συντονισμού όλων των περιοχών της Αττικής με σκοπό την οργανωμένη απάντηση με ένα δυναμικό συλλαλητήριο απέναντι στις εμπρηστικές διαθέσεις των καπιταλιστών και της κυβέρνησης της ΝΔ που κατέστρεψαν χιλιάδες στρέμματα δασικών περιοχών σε όλη τη χώρα, καθώς και η ανάγκη για μια προετοιμασμένη απάντηση σε περίπτωση που ανοίξει ξανά το θέμα του ασφαλιστικού.

Σε αναντιστοιχία με τα παραπάνω, οι συναγωνιστές του ΝΑΡ έμειναν προσκολλημένοι σε ζητήματα εσωτερικά και τακτικής της αριστεράς, χωρίς να έχουν διάθεση να δουν τις ανάγκες και τις προοπτικές που ανοίγονται. Στη συνέχεια έγινε μια προσπάθεια να βγει ένα κείμενο το οποίο θα χωρούσε τους πάντες, με κάποιες αμοιβαίες παραχωρήσεις βάζοντας μπροστά αυτά που μας ενώνουν. Τελικά και αφού το ΝΑΡ δε δεχτηκε να κάνει ούτε ένα βήμα πίσω στο θέμα του να δοθεί συνέχεια σ'αυτή τη προσπάθεια στη συνέλευση στις 14 Ιούλη, η μεγάλη πλειοψηφία των παρεβρισκομένων αποφάσισε την συμμετοχή στις 14 Ιούλη με εμπλουτισμένο το κείμενο βάση που κατέβασε στη συνέλευση η επιτροπή πρωτοβουλίας.

Γιώργος Τσαμούρης

ΛΙΟΣΙΑ

Πάνω από 85 άτομα συμμετείχαν στη συνέλευση της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς που έγινε την Πέμπτη 5 Ιούλη στο δημαρχείο Ιλίου. Την συζήτηση άνοιξε ο Γιάννης από την ΑΡΑΝ παρουσιάζοντας τις απόψεις και τις θέσεις της Επιτροπής Πρωτοβουλίας που οργάνωσε τη συνέλευση της 9ης Ιούνη βάζοντας το ζήτημα της αναγκαιότητας ενός ενιαίου κατεβάσματος της Ριζοσπαστικής αριστεράς για να εκφράσει τις ανάγκες του κόσμου και για να δώσει ώθηση στους νέους αγώνες.

Συνολικά 20 άτομα πήραν το λόγο κάνοντας μία γενική συζήτηση πάνω στα ζητήματα της αριστεράς και αναπτύσσοντας μία σειρά από προβληματισμούς. Πολύ γρήγορα φάνηκαν οι δύο διαφορετικές τάσεις που επικρατούσαν στην συζήτηση. Η μία από την τοπική επιτροπή πρωτοβουλίας που ανέπτυξε πολυποίκιλα και με συγκεκριμένα παραδείγματα την άποψη για μία ενωτική και ανοιχτή στον κόσμο ριζοσπαστική αριστερα, με παρέμβαση στους μαζικούς αγώνες και τα κινήματα. Από την άλλη πλευρά οι σύντροφοι του ΜΕΡΑ που υπερασπίστηκαν μία αριστερά που εστιάζει στην καθαρότητα και τα προαπαιτούμενα απέναντι στον κόσμο και τα κινήματα.

Ολοι οι ομιλητές της τοπικής επιτροπής πρωτοβουλίας υπερασπίστηκαν το εγχείρημα της 9ης Ιούνη ως το πιο ενωτικό και το πιο αποτελεσματικό από την άποψη μαζικότητας και ανοίγματος στον ανένταχτο κόσμο. Ολοι αναφέρθηκαν στις μεγάλες στιγμές του κινήματος τα τελευταία χρόνια, στην απεργία των δασκάλων, στο φοιτητικό κίνημα και τις καταλήψεις και στις επιτροπές ενάντια στην Αναθεώρηση του Αρθρου 16 που στήθηκαν στις γειτονιές μας. Δεν έλειψαν και οι τοποθετήσεις για τους αγώνες και τα τοπικά προβλήματα όπως η Χωματερή από την Κατερίνα από το ΣΕΚ Πετρούπολης και η αναγκαιότητα αυτή η προσπάθεια να πρωτοστατήσει στη διοργάνωση του αντιπολεμικού συλλαλητηρίου στις 12 Ιούλη και την ΔΕΘ τον Σεπτέμβρη από τον Γιάννη από το ΣΕΚ Ιλίου.

Τέλος την συνέλευση από την πλευρά της τοπικής επιτροπής πρωτοβουλίας έκλεισε ο Γρηγόρης από την ΑΡΑΣ που εστίασε στην μεγάλη καταστροφή στην Πάρνηθα, ανέδειξε την αναγκαιότητα του αγώνα που ήδη ξεκινάει στις γειτονιές μας και στο τέλος κατέθεσε την πρόταση κειμένου της Τοπικής επιτροπής ζητώντας απ' όλους όσους δεν συμμετείχαν ήδη να πλαισιώσουν την Πρωτοβουλία και καλώντας στην Πανελλαδική γενική συνέλευση στις 14 Ιούλη στο θέατρο Αλίκη.

Μιχάλης Βερβέρης, Ιλιον

Κατερίνα Πατρικίου, Πετρούπολη



Ηράκλειο, 4 Ιούλη

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΜΕ

Μια αρκετά ενδιαφέρουσα συζήτηση έγινε στην αντικαπιταλιστική συνέλευση των εργαζομένων στα ΜΜΕ την Παρασκευή 6 Ιούλη στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ, με τη συμμετοχή 45-50 εργαζομένων. Έγινε μια αρκετά καλή και σε τόνους άψογης διαδικασίας και πολιτικού πολιτισμού συντροφική συζήτηση και αυτό συγκαταλέγεται στα κέρδη. Εμπειρίες από χώρους δουλειάς, εκτιμήσεις για τις εκλογές και την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σήμερα, αλλά και στο παρελθόν, ήταν θέματα που μπήκαν από εργαζόμενους στο Φώς των σπόρ, την Καθημερινή, την ΕΡΤ, την Ημερησία, τον περιοδικό Τύπο, το Βήμα, τον Άλφα, ανέργους, το Πρίν, την Εργατική Αλληλεγγύη, την Αμμαρυσία, τον Αθήνα 984, φοιτητές ΜΜΕ κλπ.

Ο χώρος των ΜΜΕ αντιμετωπίζει με ιδιαίτερα συγκεκριμένο τρόπο την επίθεση της κυβέρνησης και των εργοδοτών, με αποτέλεσμα η αντικαπιταλιστική πάλη να είναι ιδιαίτερα ορατό και συγκεκριμένο ζήτημα. Φυσικά μέσα στη συζήτηση προέκυψε το γνωστό θέμα που βάζουν οι σύντροφοι του ΝΑΡ με τα πλαίσια "σε ανώτερη βάση" και για τις σχέσεις του ΣΕΚ με κομμάτια του ΠΑΣΟΚ. Από την πλευρά μας επισημάνθηκε, η ανακολουθία θεωρητικών αναζητήσεων χωρίς συνεχή δράση, εκεί που ο αντικαπιταλισμός είναι καθημερινή πράξη, που οδηγούν σε χάσιμο ευκαιριών, αναξιοπιστία και υποβαθμίζουν την όποια θεωρητική αναζήτηση, σε συζήτηση κενή περιεχομένου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μια μέρα πριν τη συνέλευση είχε κορυφωθεί η κινητοποίηση των εργαζόμενων στην ΕΡΤ, με απεργιακή κινητοποίηση και πορεία στη βουλή, για το θέμα της ιδιωτικοποίησης της ψηφιακής τηλεόρασης και της επιδότησης των ιδιωτών από τους λογαριασμούς της ΔΕΗ. Δυστυχώς από τέτοιες κινητοποιήσεις, ένα κομμάτι της συνέλευσης απουσιάζει σε χρόνια βάση, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι καμία αριστερή παράταξη δημοσιογράφων (η ΕΣΗΕΑ δεν απεργούσε) πλην των Financial Crimes, δεν έβγαλε ούτε καν ανακοίνωση, δεν συμμετείχε στην διαδήλωση, ενώ δεν σκέφτηκε καν να μοιράσει στους απεργούς το κάλεσμα για την αντικαπιταλιστική συνέλευση. Αφήνοντας έτσι πεδίο δράσης στην πλειοψηφία της ΠΟΣΠΕΡΤ (ΠΑΣΟΚ) που υλοποιεί στάσεις εργασίας και την αντιπολιτευόμενη μειοψηφία (ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ) που προτείνει 24ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες. Σε αυτές τις μάχες οφείλουμε να είμαστε όλοι παρόντες και όχι απέχοντες ή σχολιαστές "ιδεολογικής καθαρότητας". Οι δυο κοινές δράσεις που κάναμε πρόσφατα με τους συναδέλφους του ΝΑΡ και όσων συμμετέχουν μαζί μας στην πρωτοβουλία της 9ης Ιούνη,αλλά και δυνάμεων που συμμετέχουν στον ΣΥΡΙΖΑ, όπως η ΚΟΕ (στήριξη φοιτητικών καταλήψεων και απεργία 8/5), είναι σίγουρα πολύτιμες, αλλά λίγες μπροστά στις απαιτήσεις των καιρών.

Η ίδια έλλειψη παρουσιάζεται και στις περιοδείες σε χώρους δουλειάς, για συγκεκριμένα εργασιακά ζητήματα (πχ οι πρόσφατες απολύσεις στον Άλφα, η περίπτωση της Ώρας για σπόρ, κλπ). Θεωρήσαμε σκόπιμο για να μην υποβαθμίσουμε τη συζήτηση σε στείρα εκλογικίστικη, να αποδεσμεύσουμε την όποια εκλογική τακτική των συνιστωσών της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, από την από όλους διαπιστωμένη ανάγκη για κοινή δράση σε συγκεκριμένα ζητήματα και τώρα και μετά τις βουλευτικές εκλογές, προτείνοντας την δημόσια δέσμευση όλων για κάτι τέτοιο, μόλις ολοκληρωθούν οι διεργασίες για τις βουλευτικές εκλογές. Συνεχίζουμε την μάχη μέσα στους χώρους εργασίας, αποδεσμεύοντας στην πράξη αγωνιστές από την επιρροή της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.

Νάσος Μπράτσος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Την Τετάρτη 4 Ιούλη πραγματοποιήθηκε η αντικαπιταλιστική συνέλευση της Επιτροπής Πρωτοβουλίας στο Ηράκλειο της Κρήτης με θέμα "Η Ριζοσπαστική Αριστερά και οι Εκλογές". Στη συνέλευση συμμετείχαν πάνω από 70 άτομα, μέλη του ΣΕΚ, της ΑΡΑΝ, του ΝΑΡ, του ΚΚΕ(μ-λ) και ανένταχτοι αγωνιστές, φοιτητές και εργαζόμενοι και έγιναν 17 τοποθετήσεις. Καταγράφηκε η πολιτική συμφωνία με το κείμενο της 9ης Ιούνη και αποφασίστηκε η συμμετοχή στη μεγάλη Πανελλαδική Συνέλευση στην Αθήνα στις 14 Ιούλη με προοπτική την επιτυχημένη κατάληξη του εγχειρήματος και της εκλογικής καθόδου της ριζοσπαστικής αριστεράς.

Οι περισσότεροι περιέγραψαν το μεγαλιώδες εργατικό και φοιτητικό κίνημα του προηγούμενου διαστήματος, καθώς και τη δράση της ριζοσπαστικής αριστεράς, που έπαιξε πρωτοπόρο ρόλο σε αυτό. Με βάση αυτούς τους αγώνες, εκφράστηκε η ανάγκη για μια ενωτική παρέμβαση της ριζοσπαστικής αριστεράς στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές για να εκφράσει τον κόσμο του κινήματος και σε πολιτικό επίπεδο. Επίσης, τονίστηκε η ανάγκη να συνεχιστεί αυτό το εγχείρημα και μετά τις εκλογές, για ενιαία παρέμβαση της ριζοσπαστικής αριστεράς στους κοινωνικούς χώρους.

Θέτουμε την προστασία του περιβάλλοντος στο μέτωπο της αντικαπιταλιστικής πάλης. Στη συνέλευση αναφέρθηκε και η καταστροφική πυρκαγιά στην Πάρνηθα και η ανάλυση ότι η φωτιά δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός, αλλά το αποτέλεσμα των επιλογών της κυβέρνησης της ΝΔ και του συστήματός της, του καπιταλισμού. Δεν είναι, επίσης, τυχαίο ότι κάηκαν 200 χιλιάδες στρέμματα και γλύτωσε το καζίνο. Παλεύουμε ενάντια στη δημιουργία λιμανιού στο Τυμπάκι που θα υποβαθμίσει οικολογικά την ευρύτερη περιοχή της Κρήτης.

Οι πιο δυνατές στιγμές της συνέλευσης ήταν σιγουρα όταν μίλησαν δύο μετανάστες, ο Σάββας από το Αφγανιστάν και ο Γιώργος από το Κασμίρ.. Ο Σάββας περιέγραψε τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, που είναι κι η αιτία που βρίσκεται στην Ελλάδα γιατί, όπως είπε, αν δεν είχε φύγει μπορεί να είχε σκοτωθεί. Ο ίδιος έχει δει Έλληνες φαντάρους στο Αφγανιστάν, που μόνο ειρηνικές διαθέσεις δεν είχαν. Άλλη μια απόδειξη ενάντια στα ψέματα για τις ειρηνευτικές αποστολές. Ο Γιώργος μίλησε για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες στην Ελλάδα είτε με τις άσχημες συνθήκες εργασίας είτε με το πρόβλημα της νομιμοποίησής τους και με τον εμπαιγμό που υφίστανται για να βγάλουν την πράσινη κάρτα τους. Από τη συνέλευση αποφασίστηκε η συμμετοχή στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 12 Ιούλη στα Λιοντάρια στις 7μμ, όπως και στη διαδήλωση στις 8 Σεπτέμβρη στη ΔΕΘ ενάντια στην προεκλογική φιέστα του Καραμανλή.

Μάνος Νικολάου

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

Οι αγωνιστές της Αντίστασης μας θέλουν στους δρόμους

Στις 12 Ιούλη του 2006 τα ισραηλινά μαχητικά αεροσκάφη ξεκίνησαν το σφυροκόπημα του Λιβάνου. Τριάντα τρεις μέρες μετά, στις 14 Αυγούστου, ο Λίβανος ήταν μια κατεστραμμένη χώρα. Είχαν καταστραφεί δρόμοι 640 χιλιομέτρων, 73 γέφυρες, 350 σχολεία, δυο νοσοκομεία, 15.000 σπίτια. Σχεδόν 1.500 άνθρωποι σκοτώθηκαν. Παρόλη την καταστροφή το Ισραήλ, η πέμπτη μεγαλύτερη πολεμική μηχανή στο κόσμο, γνώρισε μια ταπεινωτική ήττα.

Το Ισραήλ είχε νικήσει το 1948, το 1967, το 1982 πολλούς στρατούς αραβικών κρατών. Το 2006 ηττήθηκε από μια αντάρτικη οργάνωση. Οχι μόνο δεν μπόρεσε να συντρίψει την Χεζμπολάχ, οι επίλεκτες μονάδες του ισραηλινού στρατού δεν μπόρεσαν να εξασφαλίσουν ούτε καν μερικά συνοριακά χωριά στις τέσσερις βδομάδες του πολέμου.

Το αρχικό πρόσχημα της επίθεσης ήταν η απελευθέρωση δυο ισραηλινών στρατιωτών που είχε πιάσει αιχμάλωτους η Χεζμπολάχ ύστερα από ενέδρα σε περιπολία του ισραηλινού στρατού. Ο πραγματικός στόχος του Ισραήλ ήταν άλλος. Ηθελε να πάρει τη ρεβάνς για την απώλεια του νότιου Λιβάνου το 2000.

Μετά την εισβολή του 1982 το Ισραήλ είχε κρατήσει μια ζώνη στο νότιο Λίβανο υπό τον έλεγχό του με τη βοήθεια του ακροδεξιού «Στρατού του Νότιου Λιβάνου». Υστερα από έναν ανταρτοπόλεμο χρόνων, οι αντάρτες της Χεζμπολάχ και των οργανώσεων της αριστεράς έδιωξαν το Ισραήλ από την περιοχή. Το Ισραήλ ήθελε έναν «σύντομο νικηφόρο πόλεμο» για να υπενθυμίσει ποιος είναι ο νταής της περιοχής.

Ομως, αυτή δεν ήταν η μοναδική αιτία για την εισβολή. Εναν τέτοιο πόλεμο ήθελε κι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός. Τα σχέδια της εισβολής είχαν αρχίσει να καταστρώνονται ήδη από το Μάρτη με την έγκριση και την υψηλή εποπτεία των στρατηγών του αμερικάνικου Πεντάγωνου και της κυβέρνησης του Μπους.

Με την κατοχή του Ιράκ να βαλτώνει, η κυβέρνηση του Μπους έβαζε στο στόχαστρο αυτούς που θεωρούσε ως τα κύρια εμπόδια στη «νέα Μέση Ανατολή»: το Ιράν και τη Συρία. Για τον Μπους η Χεζμπολάχ είναι το «μακρύ χέρι» του Ιράν στην περιοχή. Αν το ιρανικό καθεστώς έχανε ένα τέτοιο σύμμαχο η θέση του σε όλη την περιοχή θα αδυνάτιζε δραστικά. Η δεξιά κυβέρνηση του Σινιόρα είχε αποδειχτεί αδύναμη να ξεφορτωθεί τη Χεμζμπολάχ από το 2005 μέχρι το 2006. Τώρα σειρά έπαιρναν τα ισραηλινά όπλα.

Απέτυχαν παταγωδώς, για δυο λόγους. Ο πρώτος ήταν στρατιωτικός. Το ισραηλινό Γενικό Επιτελείο σχεδίασε ένα «μοντέρνο» πόλεμο από αέρος. Οταν δυο βδομάδες βομβαρδισμών απέδειξαν ξανά μια παλιά αρχή της πολεμικής τέχνης –ότι οι πόλεμοι κερδίζονται στο έδαφος, το ισραηλινό πεζικό βρέθηκε μπροστά σε έναν αντίπαλο με άριστη εκπαίδευση, ικανό να χειρίζεται αποτελεσματικά κάθε όπλο, προετοιμασμένο για χρόνια για μια τέτοια εισβολή και με ακμαίο ηθικό.

Σύνορα

Οταν το 1982 το Ισραήλ εισέβαλε στο Λίβανο, έφτασε στο ποταμό Λιτάνι -30 χιλιόμετρα από τα σύνορα- την πρώτη μέρα της εισβολής. Πέρσι, δεν μπόρεσε να προχωρήσει 300 μέτρα. Η επίλεκτη «ταξιαρχία Γκολάνι» είχε «δοξαστεί» σε εκείνο τον πόλεμο. Το 2006 το μόνο που κατάφερε ήταν να καταλάβει μερικά άδεια μπούνκερ της Χεζμπολάχ. Το άρμα μάχης «Μερκάβα» θεωρείται το ισχυρότερο του κόσμου. Είκοσι τέτοια «θηρία» ανατινάχτηκαν σε λίγες μέρες από τους μαχητές της Αντίστασης.

Ο κορμός της στρατιωτικής αντίστασης ήταν οι «μόνιμοι» και «εφεδρικοί» αντάρτες της Χεζμπολάχ μαζί με τα ένοπλα τμήματα των αριστερών και αραβικών εθνικιστικών οργανώσεων. Αλλά, κι αυτός είναι ο δεύτερος λόγος της ήττας, τον ισραηλινό στρατό τον αντιμετώπισε ένα μαζικό κίνημα, ένας μαζικός ξεσηκωμός. Ο στόχος του Ισραήλ ήταν να «αδειάσει» την περιοχή από το πληθυσμό της, στερώντας το «ψάρι», τους αντάρτες, από το «νερό», τον πληθυσμό που τους στηρίζει. Υποτίθεται ότι τα κύματα των προσφύγων θα έφερναν το πανικό καθώς θα κινούνταν προς βορράν, και η οργή για τον πόλεμο και την καταστροφή θα έπεφτε «φυσιολογικά» στην Αντίσταση που με την «αψηφισιά» της προκάλεσε τους ισχυρούς του κόσμου.

Αυτό το σχέδιο γύρισε μπούμεραγκ. Σε χωριά όπως το Μπιντ Τζμπεϊλ, η Αϊτα αλ Σάαμπ, η Αμπατίγιε οι κάτοικοι αντιμετώπισαν με τα όπλα τους ισραηλινούς κομάντος δίνοντας την απαραίτητη ευλυγισία στους αντάρτες να κινούνται. Οι πρόσφυγες δεν έφεραν το χάος. Αντίθετα, στην Σιδόνα, στη Δυτική Βηρυτό, παντού, ένα τεράστιο δίκτυο βοήθειας από διάφορες οργανώσεις συντόνισε τη στέγασή τους, τον εφοδιασμό τους σε τρόφιμα, χωρίς καμιά βοήθεια από τη φιλοαμερικάνικη κυβέρνηση Σινιόρα.

Αυτός ο κόσμος έδωσε και το τελειωτικό χτύπημα στην ισραηλινή επιδρομή. Οταν ο ισραηλινός στρατός προσπάθησε να κατοχυρώσει τον έλεγχο του νοτίου Λιβάνου λίγο πριν την κατάπαυση του πυρός στις 13 Αυγούστου, εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες γύρισαν οργανωμένα στα χωριά και τις κωμοπόλεις τους, τις ανεκατέλαβαν με τις διαδηλώσεις τους.

Αυτές τις 33 μέρες η λεγόμενη «διεθνής κοινότητα» στήριζε το Ισραήλ. Το πολύ-πολύ που επέτρεψαν στον εαυτό τους οι ηγέτες της Δύσης, ήταν μερικά συγκρατημένα λόγια για την «δυσανάλογη απάντηση» που έδωσε το Ισραήλ στους «τρομοκράτες». Και όταν η ήττα έγινε προφανής, ο ΟΗΕ με την παρότρυνση του ΗΠΑ έσπευσε να στείλει τη λεγόμενη «πολυεθνική δύναμη» στο Λίβανο. Αυτή η δύναμη, που στηρίζει η κυβέρνηση Καραμανλή, συνεχίζει να είναι απειλή για την Αντίσταση και το αντιπολεμικό κίνημα πρέπει να τάσσεται χωρίς δισταγμούς ενάντιά της.

Ομως, εν τω μεταξύ, η νίκη της λιβανικής Αντίστασης προκάλεσε και συνεχίζει να προκαλεί αλυσιδωτές αντιδράσεις σε όλη την περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Είχε αντίκτυπο στην Παλαιστίνη. Εκείνους τους μήνες ξεδιπλώνονταν η τρομοκρατική εκστρατεία της Δύσης και του Ισραήλ για να στραγγαλίσουν την κυβέρνηση της Χαμάς που είχε κερδίσει τις εκλογές του Γενάρη. Η Γάζα βρισκόταν σε κατάσταση πολιορκίας από τις καθημερινές επιδρομές των ισραηλινών. Η νίκη στο Λίβανο αναπτέρωσε τις ελπίδες του παλαιστινιακού λαού ότι η αντίσταση μπορεί να νικάει, ότι ο «ρεαλισμός» δεν είναι με τη πλευρά του Αμπάς και όσων συνθηκολογούν στις απαιτήσεις του Ισραήλ και των ΗΠΑ. Αν σήμερα η παλαιστινιακή Αντίσταση μπορεί να ελέγχει τη Γάζα το χρωστάει σε πολύ μεγάλο βαθμό στη νίκη του περσινού Αυγούστου στο Λίβανο.

Στο Ιράκ τα προβλήματα των Αμερικάνων μεγάλωσαν μετά την ήττα του μαντρόσκυλού τους. Οι επιτελείς του Μπους έπαιζαν εκείνο το διάστημα το «έξυπνο» χαρτί τους. Να τραβήξουν με τη μεριά της κατοχής σιιτικά κόμματα για να απομονώσουν την Αντίσταση που υποτίθεται ήταν «σουνιτική». Πράγματι, κόμματα όπως η Ντάβα, του σημερινού πρωθυπουργού αλ Μαλίκι, ή το «Ανώτατο Συμβούλιο της Ισλαμικής Επανάστασης» έπαιξαν αυτό το παιχνίδι, φτάνοντας το Ιράκ στα πρόθυρα ενός εθνοθρησκευτικού εμφύλιου πολέμου.

Ομως, η νίκη της λιβανικής Αντίστασης ήταν η πιο τρανταχτή απόδειξη ότι η ενότητα φέρνει τη νίκη: σουνίτες και σιίτες, δρούζοι και χριστιανοί, άθεοι μαρξιστές και άραβες εθνικιστές πάλεψαν και νίκησαν μαζί. Το κίνημα του ριζοσπάστη σιίτη κληρικού Μοκντάντα αλ Σαντρ στο Ιράκ κινήθηκε αναθαρυμένο να ξαναπάρει τη πρωτοβουλία του αγώνα ενάντια στην κατοχή. Στις 9 Απρίλη του 2007, περισσότερο από ένα εκατομμύριο Ιρακινοί –σιίτες και σουνίτες μαζί- διαδήλωσαν ενάντια στην αμερικάνικη κατοχή.

Αίγυπτος

Η νίκη της λιβανέζικης Αντίστασης κλονίζει και το θρόνο ενός από τους πιο σημαντικούς και πιστούς συμμάχους των ΗΠΑ και του Ισραήλ, του δικτάτορα Μουμπάρακ της Αιγύπτου. Στη «Συνδιάσκεψη του Καΐρου ενάντια στην ιμπεριαλιστική και σιωνιστική επιθετικότητα», που έγινε ανάμεσα στις 28 Μάρτη και την 1 Απρίλη, για πρώτη φορά η αιγυπτιακή Αριστερά και οι νασερικοί βρέθηκαν να συντονίζονται επίσημα με τη μεγαλύτερη ισλαμική οργάνωση τους «Αδελφούς Μουσουλμάνους». Την προηγούμενη χρονιά έχει αναπτυχθεί ένα μεγάλο κίνημα για τη δημοκρατία στην Αίγυπτο, όπου αυτές οι τρεις δυνάμεις συνεργάζονται για ένα κοινό σκοπό.

Παράλληλα, το εργατικό κίνημα κάνει δυναμικά την εμφάνισή του: μέσα στο 2006 ξέσπασαν περισσότερες από 220 απεργίες στην Αίγυπτο, με αιτήματα ενάντια στη φτώχεια και το νεοφιλελευθερισμό και τους πρώτους μήνες του 2007 αυτό το κίνημα γνώρισε νέες κορυφώσεις. Η πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και ενάντια στις ντόπιες άρχουσες τάξεις είναι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Η ήττα του Ισραήλ πέρσι, κι η συνέχειά της, η ήττα των συνεργατών της κατοχής στη Γάζα, επιταχύνει την ανάπτυξη ενός μαζικού κινήματος με τέτοια χαρακτηριστικά στην Αίγυπτο.

Σήμερα οι ιμπεριαλιστές προσπαθούν να πάρουν τη ρεβάνς για τις ήττες τους, σε Λίβανο, Ιράκ και Παλαιστίνη. Προς το παρόν όμως, αυτοί χάνουν κι εμείς κερδίζουμε. Θέλουμε να συνεχίσουν να είναι έτσι τα πράγματα. Σ' αυτή τη κατεύθυνση είναι κρίσιμη η δική μας συμβολή, του αντιπολεμικού κινήματος. Βγαίνουμε στο δρόμο στις 12 Ιούλη, για να ενωθούμε με τους διαδηλωτές που θα συγκρούονται την ίδια μέρα με τους μπάτσους του Μουμπάρακ στην Αίγυπτο, με τους αγωνιστές της Αντίστασης σε όλη τη Μέση Ανατολή.

Λέανδρος Μπόλαρης



Μετά το έγκλημα στην Πάρνηθα

Συντονισμός της δράσης

Ο συντονισμός και η κλιμάκωση των αντιδράσεων για την οικολογική καταστροφή της Πάρνηθας ήταν το θέμα της ανοιχτής σύσκεψης που οργανώθηκε τη Δευτέρα 9 Ιούλη στην ΕΣΗΕΑ με πρωτοβουλία της Συμμαχίας για την Υπερνομαρχία, της Κίνησης Πολιτών ΚΗΦΙ-SOS, της Οικολογικής Κίνησης Αττικής, της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ και του Σωματείου Δασοπυροσβεστών Ελλάδος.Ο Πέτρος Κωνσταντίνου, από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ άνοιξε τη συζήτηση τονίζοντας ότι η καταστροφή της Πάρνηθας ήταν ένα έγκλημα με βασικούς ενόχους την πολιτική των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων της κυβέρνησης Καραμανλή, καθώς και την κερδοσκοπία της γης που έχει γίνει μηχανισμός πυρπόλησης και εξαφάνισης των δασών.

Αμέσως μετά, πήρε το λόγο ο **Κώστας Σπανόπουλος** από τη Συμμαχία για την Υπερνομαρχία. "Είμαι πολύ οργισμένος γιατί μετά τις πυρκαγιές της Πάρνηθας που ακολούθησαν αυτές της Πεντέλης και του Υμηττού, υπάρχουν άνθρωποι που σκέφτονται να φύγουν γιατί η Αθήνα θα γίνει ένας θάλαμος αερίων αλλά και γιατί αυτοί που κατοικούν κοντά στις πληγείσες περιοχές, σε όχθες και ποτάμια, ξέρουν ότι τους περιμένει δεύτερη καταστροφή.

Υπάρχει ένας τεράστιος κατάλογος δραστηριότητας αυτές τις μέρες. Να βγει μέσα από τη σημερινή συζήτηση ότι χρειάζεται να σταματήσουμε τις αποσπασματικές κινήσεις. Κάθε μέρα έχουμε και μια διαφορετική κινητοποίηση. Δεν διαφωνούμε στο ποιος φταίει, όλοι τα ίδια πράγματα κουβεντιάζουμε. Ξεκινώντας από αυτό το ανοιχτό κάλεσμα, να βγει κάτι που θα προσπαθήσει να συντονίσει και να φέρει σε δύσκολη θέση τους κυβερνώντες".

Ο **Αποστόλης Αλωνιάτης** από την Κίνηση Πολιτών ΚΗΦΙ-SOS, συνέχισε " Η μάχη για την Πάρνηθα είναι μάχη για τη ζωή μας σε αυτή την πόλη. Σήμερα έχουμε δεκάδες χιλιάδες στρέμματα που ιδιωτικοποιούνται είτε είναι ελεύθεροι χώροι, είτε αλσύλια, είτε ολυμπιακές εγκαταστάσεις, είτε μεγάλα οικόπεδα από την απομάκρυνση των στρατοπέδων. Ασχολούμαστε με τον Κηφισό αρκετά χρόνια. Στο χώρο που αντιπροσωπεύω, Μοσχάτο, Φάληρο, Παλιό Φάληρο, Καλλιθέα έχουμε μεγάλα θέματα καθώς όλη η περιοχή είναι έτοιμη να δοθεί είτε στο Λάτση για να κάνει κτίρια ο ιππόδρομος είτε στο Κόκαλη για γήπεδο στο Μοσχάτο. Αρα ο καθένας ενδιαφέρεται για την Πάρνηθα αλλά και για τη γειτονιά του. Πρέπει να δούμε πώς στην πρωτοβουλία σήμερα θα συμμετέχουν ως διοργανωτές και ως κόσμος οι περισσότεροι φορείς, ώστε να πούμε ένα όχι στην καταστροφή του περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων, ένα ναι στη ζωή και το πράσινο".

"Την περασμένη Δευτέρα έγινε σύσκεψη με πρωτοβουλία κατοίκων του Καματερού, Ιλίου, Πετρούπολης που είχε να κάνει με την Πάρνηθα", ενημέρωσε ο **Μιχάλης Βερβέρης** από το Ιλιον, "Μαζεύτηκαν 40 άτομα ανένταχτοι και οργανωμένοι, είχαμε ενημέρωση από ένα δασοφύλακα που ήταν μπροστά στην πυρκαγιά και μπήκαν πολλές ιδέες για το πώς μπορούμε να δράσουμε. Καταλήξαμε σε μία ανοιχτή γενική συνέλευση στο Περιβαλλοντικό Πάρκο Αντώνης Τρίτσης και η προσπάθεια είναι να μαζευτεί κόσμος της γειτονιάς για να συζητήσουμε τι έγινε και ποιος φταίει μέχρι τι μπορούμε να οργανώσουμε. Από τοπικές συγκεντρώσεις μέχρι μια μεγάλη κεντρική διαδήλωση γιατί ο κόσμος εκεί έχει εμπειρία αγώνων λόγω της ιστορίας της χωματερής.

Είμαστε πολύ κοντά στην Πάρνηθα και άρα οι επιπτώσεις μας αφορούν άμεσα. Χρειάζεται κάποιος να πάρει την πρωτοβουλία να συντονίσει τι γίνεται σε κάθε μέρος και να βάλει σα κεντρικό ζήτημα μια πολιτική διαδήλωση με αιχμή το ποιοι είναι οι φταίχτες και αυτοί να πληρώσουν".

Οικοπεδοποίηση

Ο Ντίνος Λάσκαρης, από την Οικολογική Κίνηση Αττικής, είπε "Ασχολούμαι με τον Κηφισό και όχι μόνο. Σήμερα έμαθα ότι στην Ανοιξη Αττικής με πρωτοβουλία της κοινότητας και της Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής δίπλα σε ένα φυσικό ρεμάτι κόψανε 150 δέντρα για να χτίσουν ένα παιδικό σταθμό. Στην ίδια περιοχή οικοδομούνται μεζονέτες κόβοντας πολλά πεύκα. Με τον ίδιο τρόπο οικοδομούνται εκτάσεις στη βόρεια Αθήνα καθόλου υποδεέστερες από άλλες δασικές εκτάσεις και στην Ερυθραία και στη Σταμάτα και στον Αγιο "τέφανο, με διαδικασίες εξόφθαλμα παράνομες αλλά ενδεδυμένες με το ένδυμα της νομιμότητας. Δηλαδή δίνονται άδειες κανονικά από την πολεοδομία και δεν διαμαρτύρεται κανείς.

Αν πάμε στην Πάρνηθα θα δούμε ότι η Ιπποκράτειος Πολιτεία είναι ένα κομμάτι της Πάρνηθας που οικοδομείται και έχει έκταση 10 φορές μεγαλύτερη από το Καπανδρίτι. Ετσι, και χωρίς να πάρει φωτιά η Πάρνηθα, εξαφανίζεται ένα μεγάλο μέρος της. Ιδια κατάσταση στη βόρεια Αττική. Υπάρχουν λοιπόν κάποιοι που σχεδιάζουν πριν από εμάς για εμάς και ενώ εμείς κάνουμε άλλες δραστηριότητες αυτοί με κάποια κυκλώματα εξαφανίζουν δασικές εκτάσεις.

Συμφωνώ ότι η Πάρνηθα είναι πολύ σημαντικό ζήτημα, αλλά αυτό που φέρνει στο μυαλό όλων είναι ότι η Αθήνα δεν μπορεί να έχει μόνο την Πάρνηθα σαν πράσινο, το αίτημα είναι πολύ μεγαλύτερο και πρέπει να τοποθετηθεί σε αυτές τις διαστάσεις".

Ο **Γιάννης Μάτζαρης**, από την ΑΡΑΣ, τόνισε "Η Πάρνηθα ήταν σημαντική για πολύ κόσμο, είτε γιατί πήγαινε εκεί με την οικογένειά του είτε γιατί έπαιζε ρόλο στην ατμόσφαιρα, στο νέφος, γενικά στους όρους ζωής. Η στρατηγική ανάπτυξής του κράτους, των αστικών κομμάτων και του κεφαλαίου είναι ότι θα εκμεταλλευτώ και το τελευταίο τετραγωνικό μέτρο με τρόπο για νέες οικονομίες.

Η ίδια η ζωή ενός ανθρώπου στην Αθήνα έχει φτάσει στα όριά της και άρα αυτό μπορεί να ανοίξει πιο πλατιά. Βασικός πυλώνας μιας πρωτοβουλίας πρέπει να είναι πρώτον οι λαϊκές συνελεύσεις από τα κάτω που να εμπλέκουν τον κόσμο και δεύτερον δημοτικά σχήματα και οργανωμένες δυνάμεις. Να μπει μια πρόταση σήμερα αλλά να δούμε πώς θα εξασφαλίσει μια συνάθροιση όλων των δημοτικών κινήσεων και του κόσμου".

"Στα Εξάρχεια έχουμε δώσει μάχες και για το Πεδίο του Αρεως και για τις κεραίες κινητής τηλεφωνίας", είπε η **Κατερίνα Κανελλοπούλου**. "Το τι γίνεται στις γειτονιές είναι μια ιστορία που υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει. Ολος ο κόσμος στήνει επιτροπές, κάνει συνελεύσεις και προσπαθεί με χίλιους δυο τρόπους να βελτιώσει τη ζωή του στην μεγαλούπολη. Το ζήτημα της Πάρνηθας είναι ακόμα μεγαλύτερο. Είναι τέτοιας κλίμακας η καταστροφή και οι συνέπειες που θα έχει συνολικά στον πληθυσμό και γι'αυτό υπάρχει τόσο μεγάλη αγανάκτηση. Χρειάζεται να έχουμε αιχμές και όχι απλά μια σιωπηλή καταγραφή της δυσαρέσκειας. Η καταστροφή ήταν ένα προμελετημένο έγκλημα και έχει να κάνει με τις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές των κυβερνήσεων. Κάποιος έχει την ευθύνη και πρέπει να τους καταδείξουμε".

Ο **Μάριος Μιχαηλίδης**, εκπαιδευτικός, είπε "Ξανανοίγει το περιβαλλοντικό ζήτημα σε όλη την Ελλάδα και πρέπει όλοι, ατομικά και συλλογικά, να βοηθήσουμε να αναζωογονηθεί το περιβαλλοντικό κίνημα προωθώντας παράλληλα τη λύση". "Το κράτος αφήνει χώρο στην ιδιωτική πρωτοβουλία παντού", είπε ο **Γιάννης Αβαγιανός** από την ΑΡΑΝ, "Η Πάρνηθα έδειξε στον κόσμο αυτή την πολιτική. Να πάμε στη συνέλευση του Καματερού, να αποφασίσουμε μια κοινή ημερομηνία". Ενώ η **Κατερίνα Πατρικίου** από την Πετρούπολη είπε "Μέχρι τώρα είμασταν ρυάκια, η Πάρνηθα μας δίνει την ευκαιρία να γίνουμε ποτάμι. Η Πάρνηθα κάηκε στο βωμό του κέρδους και πρέπει να καταδείξουμε τους ενόχους".

Η **Μαρία Στύλλου**, από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω, τόνισε "Είμαστε στην ίδια κατάσταση πριν το νόμο πλαίσιο και το άρθρο 16. Η καταστροφή της Πάρνηθας δεν είναι απλά άλλο ένα καταστροφικό γεγονός . Αν το δούμε έτσι θα χάσουμε αυτό που δεν χάσαμε με το άρθρο 16: τη δυνατότητα κοινής δράσης. Να μη μείνει η αντίδραση στην κάθε πρωτοβουλία ξεχωριστά. Δεν χρειάζονται αντιδράσεις του αυθόρμητου αλλά μακράς πνοής. Πρέπει όλες οι πρωτοβουλίες τοπικά να εκφραστούν κοινά. Η συνέλευση της Κυριακής στα Δυτικά μπορεί να γίνει ένα ισχυρό κέντρο για όλους".

Ελαιώνας

Ο Σπύρος Στάικος, εργαζόμενος στο Αττικό νοσοκομείο, είπε "Είμαι ποδηλάτης και πριν ένα χρόνο ξεκινήσαμε ποδηλατοδρομίες με αφορμή την απαγόρευση της εισόδου των ποδηλάτων στο μετρό και το τρένο. Καθε φορά γίνονται όλο και πιο μαζικές. Την ίδια στιγμή στην περιοχή μου κινητοποιούμαστε ενάντια στο ξεπούλημα του Ελαιώνα. Υπάρχει ευαισθητοποίηση για όλα αυτά. Να βάλουμε το πολιτικό κομμάτι, να δείξουμε τις επιλογές τους και ποιες οι δικές μας. Πρέπει η συζήτηση να γίνει δράση".

Ο **Ικαρος Πετρόπουλος**, πρόεδρος της κίνησης Δράση για την Κοινωνία, τον Πολιτισμό και την Ποιότητα Ζωής με έδρα το Γαλάτσι και το Ε' Διαμέρισμα Δήμου Αθηναίων, είπε "Στη γειτονιά μας ένα κέντρο αθλητισμού-πολιτισμού μετατρέπεται σε ένα νέο εμπορικό μεγαθήριο της εταιρίας Χαραγκιώνη κάτι που συνιστά ένα τεράστιο εμπαιγμό της ευρύτερης περιοχής. Παράλληλα για το κτήμα Βεϊκου καραδοκούν οι κερδοσκόποι.

Χρειάζεται η αξιοποίηση της αυθόρμητης αντίδρασης του κόσμου για την Πάρνηθα. Είναι πολιτικό ζήτημα και χρειάζεται πολιτική διάσταση. Μπαίνει το ζήτημα ποιοι και με ποιο τρόπο θα διαχειριστούν τη λαϊκή οργή. Συμφωνώ με τη συγκέντρωση, το κείμενο του σημερινού καλέσματος μου άρεσε, δεν είναι αποτρεπτικό στην οποία καχυποψία κουβαλάει ο πολίτης σχετικά με τα οργανωμένα σχήματα. Συνεπώς μια συγκέντρωση άμεσα καλό είναι να γίνει".

Η **Μαρίνα Δίζη** πρότεινε "Χρειάζεται συνολική προσπάθεια που να μην εξαντληθεί σε μία ή δύο διαδηλώσεις. Να κανουμε προσπάθεια για συμμετοχή των αρμόδιων φορέων δηλαδή των δασοπυροσβεστών, των δασολόγων, των δημοτικών αρχών των δήμων που άμεσα θίγονται. Να γίνει κάτι σα συντονιστικό όργανο που να δώσει προοπτική και συνέχεια. Και ο λόγος να μην είναι απλά καταγγελτικός αλλά με προτάσεις δημιουργικές και ουσιαστικές. Για να γίνει αυτό, να γίνει και ένα συνέδριο με θέμα την αναδάσωση. Η Πάρνηθα είχε έλατα, δεν θα την κάνουμε εμείς πευκόδασος".

Να πληρώσουν οι ένοχοι

ΕΚΤΑΚΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Ανυπολόγιστη είναι η οικολογική καταστροφή που προκάλεσε η πυρκαγιά στην Πάρνηθα. Καθημερινά τα ΜΜΕ παρουσιάζουν ρεπορτάζ με τις δραματικές συνέπειες στο περιβάλλον. Καθημερινά οι εκτιμήσεις των επιστημόνων γίνονται όλο και πιο ζοφερές για τις επιπτώσεις στη ζωή μας.

Η κυβέρνηση της ΝΔ εκφράζει τώρα τα συλληπητήριά της για τον τραγικό θάνατο της Πάρνηθας, κρατά μαζί με την αντιπολίτευση ενός λεπτού σιγή στη Βουλή και ανακοινώνει "μεγαλόπνοα" σχέδια αντιμετώπισης της καταστροφής. "Η πληγή που άφησε η φωτιά στην Πάρνηθα είναι και πληγή στην ψυχή μας" δήλωσε τις πρώτες μέρες ο Καραμανλής, δίνοντας υποσχέσεις ότι η περιοχή κηρύσσεται αναδασωτέα, ότι "όπου ήταν δάσος θα γίνει και πάλι δάσος".

Ο Σουφλιάς από τη μεριά του, ως επικεφαλής της επιχείρησης διάσωσης, διακηρύσει ότι "ούτε σπιθαμή δάσους δε θα χαθεί" και προσπαθεί να πείσει ότι έχει και πρόγραμμα γι'αυτό. Αμεση χαρτογράφηση της καμένης περιοχής, μέχρι το Σεπτέμβρη τα αντιπλημμυρικά και αντιδιαβρωτικά έργα, από το Νοέμβρη μέχρι το Φεβρουάριο η αναδάσωση. Το ότι είναι αυτός που λίγες μέρες πριν την καταστροφή ήταν έτοιμος να νομιμοποιήσει 30.000 παράνομες βίλες στα δάση, είναι μάλλον λεπτομέρεια.

Ο Γιώργος Παπανδρέου είναι πιο άνετος. Ως αντιπολίτευση δεν έχει να κάνει και πολλά πράγματα, παρά να καταγγέλει την ολιγωρία της ΝΔ και να υπόσχεται υπουργείο Περιβάλλοντος αν γίνει κυβέρνηση. Οι αντιδράσεις του περιορίζονται σε ένα πρόγραμμα που δεν διαφέρει και πολύ από αυτό του Σουφλιά. Ο δε Παπούλιας καλεί τα κόμματα σε σύνεση και χάραξη "εθνικής πολιτικής" για την προστασία των δασών.

Κανείς δεν τους πιστεύει. Σε έρευνα που δημοσίευσε το Εθνος της Κυριακής, ένα συντριπτικό 86,8% των πολιτών μιλά για αποτυχία της κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τις πυρκαγιές, ενώ μόλις το 30.8% πιστεύει τις δηλώσεις Καραμανλή για αναδάσωση. Είναι λογική αντίδραση. Πέρσι κάηκαν 70.000 στρέμματα στη Χαλκιδική, το 1/5 της δασοκάλυψης της Κασσάνδρας. Η κυβέρνηση ανακοίνωνε τότε αποζημιώσεις στους πληγέντες και έκτακτα κονδύλια για αντιπλημμυρικά έργα, αντιπυρικές ζώνες και δασικούς δρόμους, αναδάσωση. Ενα χρόνο μετά, τίποτα δεν έχει γίνει.

Κάθε καλοκαίρι τεράστιες εκτάσεις πρασίνου σε όλη την Ελλάδα γίνονται στάχτη και πάντα συνοδεύονται με διακηρύξεις για νέα μέτρα προστασίας. Ολοι γνωρίζουν ποια είναι η κατάληξή τους. Ξενοδοχεία, εστιατόρια, πολυτελείς μεζονέτες και βίλες ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια, όλα στην υπηρεσία της "ανάπτυξης".

Το ίδιο μέλλον προετοιμάζουν για την Πάρνηθα. "Εχει κι άλλα βουνά η Αθήνα" δήλωσε προκλητικά ο Αντώναρος φανερώνοντας τα πραγματικά σχέδια. Οσα "προγράμματα" και να βγάλουν, όσες "υποσχέσεις" κι αν μοιράσουν, στα μυαλά όλου του κόσμου η κυβέρνηση της ΝΔ είναι η κυβέρνηση της μίζας, των σκανδάλων και της εξυπηρέτησης των μεγάλων συμφερόντων που καταπατούν κάθε ελεύθερο χώρο. Η αποκατάσταση για τον Καραμανλή και τους υπουργούς του σημαίνει εμπορευματοποίηση, οικοπεδοποίηση και ευκαιρία για τεράστια κέρδη.

Το αυθόρμητο αίτημα του κόσμου "αναδάσωση τώρα" εκφράζει την ανάγκη για σύγκρουση με την κυβέρνηση Καραμανλή. Μόνο το κίνημα μπορεί να επιβάλει ένα έκτακτο πρόγραμμα αντιμετώπισης που θα βάλει φραγμούς σε αυτή την πολιτική και στα μεγάλα συμφέροντα που καραδοκούν στη γωνία.

Τράπεζες: Οι πιο μεγάλοι οικοπεδοφάγοι

Ο φόβος όλων είναι ότι κανένα από τα έργα που διακηρύσει ο Σουφλιάς δεν θα γίνει πράξη, αλλά ότι αντίθετα το Μον Παρνές θα κλωνοποιηθεί σε ξενοδοχεία, πάρκινγκ, τεράστια εμπορικά και συνεδριακά κέντρα. Σε κάθε γειτονιά της Αθήνας, άλλωστε, οι κάτοικοι δίνουν μάχες για να σώσουν τους τελευταίους ελεύθερους χώρους πρασίνου από τις τράπεζες και τις κατασκευαστικές εταιρίες που λεηλατούν τα πάντα και κερδοσκοπούν πάνω στη γη και τα ακίνητα. Ο καλύτερος τρόπος για να διασφαλίσουμε ότι οι τραπεζίτες και οι μεγαλοεργολάβοι δεν θα βάλουν χέρι στην Πάρνηθα είναι να βάλουμε εμείς χέρι στα τεράστια κέρδη τους.

Ο κατάλογος των τραπεζών που οφείλουν ένα τεράστιο μέρος των αμύθητων κερδών τους σε δραστηριότητες σχετικές με τη γη και τα στεγαστικά δάνεια, είναι μακρύς. Η Εθνική Τράπεζα, για παράδειγμα, που πρόσφατα η εφημερίδα Financial Times τη συμπεριέλαβε στις 500 μεγαλύτερες εταιρίες του κόσμου, κατέχοντας μάλιστα την 27η θέση ανάμεσα στους ισχυρότερους τραπεζικούς ομίλους στην Ευρώπη, ανακοίνωσε αύξηση των κερδών της κατά 52% για το 2006. Τώρα, "με αίσθημα ευθύνης" προσφέρει 1 εκατομμύριο ευρώ για την αποκατάσταση της ζημιάς στην Πάρνηθα. Για να είναι αργότερα ανάμεσα στους διεκδικητές της.

Την ίδια στιγμή η Alpha υπερηφανεύται για την διατήρηση της δεύτερης θέσης το 2006 στην αγορά των στεγαστικών με μερίδιο 14,7%, λόγω της στενής συνεργασίας της με "δίκτυα τρίτων όπως κατασκευαστικές εταιρίες και μεσιτικά γραφεία από τα οποία προέρχεται πάνω από το 20% των νέων στεγαστικών δανείων". Ενώ η Aspis που επίσης εξέφρασε την "οικολογική της ευαισθησία" προσφέροντας 100.000 ευρώ για την αποκατάσταση της Πάρνηθας, ανήκει μαζί με τις παραπάνω, στις 18 σημαντικότερες τράπεζες.

Οι τράπεζες είναι οι ίδιες ιδιοκτήτριες και διαχειρίστριες τεράστιας ακίνητης περιουσίας. Η Eurobank Properties ΑΕ, η Εμπορική Ανάπτυξης και Διαχείρισης Ακινήτων ΑΕ, η Πειραιώς Επενδύσεις Ακίνητης Περιουσίας ανήκουν στις 20 πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις διαχείρισης ακίνητης περιουσίας. Η βασική πηγή της τεράστιας ακίνητης περιουσίας των τραπεζών είναι η αλματώδης αύξηση των τιμών γης. Η αύξηση των τιμών δεν οφείλεται στις όλο και μεγαλύτερες ανάγκες του κόσμου για κατοικία, αλλά στην κερδοσκοπία. Οι τράπεζες λειτουργούν όπως οι χρηματιστές της Σοφοκλέους. Το αποτέλεσμα είναι μια φούσκα στα ακίνητα που κάνει τα σπίτια απρόσιτα στους ανθρώπους. Αυτή η κερδοσκοπική κούρσα εκατομμυρίων ευρώ απειλεί τώρα να οικοπεδοποιήσει την Πάρνηθα.

Αντίστοιχα υπερκέρδη έχουν οι κατασκευαστικές εταιρίες-μεγαθήρια. Η Διεθνής Τεχνική ΑΕ του Μπάμπη Βωβού για παράδειγμα, του μεγαλοεργολάβου που έχει καταστρέψει ολόκληρη την Κηφισίας και ανοίγει τα φτερά του σε όλη την Αττική, βρίσκεται κάθε χρόνο στις πρώτες θέσεις των 20 πιο κερδοφόρων εταιριών. Ενώ ο κατασκευαστικός κλάδος του ομίλου Μπόμπολα σημείωσε αύξηση εργασιών στο α'τρίμηνο του 2007 κατά 35% σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2006. Τα καθαρά κέρδη από αυτή τη δραστηριότητα έφτασαν τα 2,3 εκατομμύρια ευρώ, ενώ έχει "ανεκτέλεστο υπόλοιπο" αξίας 4,3 δις ευρώ για την ΑΚΤΩΡ και τις θυγατρικές της. Σε αυτά πρέπει να προσθέσουμε τα 6,4 εκατομμύρια ευρώ το ίδιο διάστημα από τις συμβάσεις παραχώρησης σε Αττική Οδό και Γέφυρα Ρίου, τα 4,3 εκ. ευρώ από το κλάδο του ομίλου που ασχολείται με την ενέργεια και φυσικά τα 0,3 εκ. ευρώ από την ανάπτυξη ακινήτων!

Είναι προκλητικά νούμερα. Να πάρουμε τα κέρδη που έχουν βγάλει στις πλάτες τις δικές μας και του περιβάλλοντος και να χρηματοδοτήσουμε την αποκατάσταση της Πάρνηθας. Τις περιβαλλοντικές μελέτες για τον τρόπο που θα γίνει η αναδάσωση, τα αντιπλημμυρικά και αντιδιαβρωτικά έργα, τις αντιπυρικές ζώνες και τους δασικούς δρόμους, τις προσλήψεις δασοφυλάκων και άλλων ειδικών στην προστασία των δασών.



Ιδιωτικοποιήσεις Δίνουν έναυσμα στους εμπρηστές

Η ιδιωτικοποίηση βλάπτει σοβαρά το περιβάλλον. Και το πιο χτυπητό παράδειγμα είναι η ΔΕΗ. Αποδείξεις: η Πάρνηθα και το Ωραιόκαστρο της Θεσσαλονίκης. Δεν υπάρχει καμμιά αμφιβολία ότι η φωτιά που έκαψε την Πάρνηθα ξεκίνησε από σπινθήρες στους πυλώνες υψηλής τάσης της ΔΕΗ στο χωριό Στεφανή. Αυτόπτες μάρτυρες όχι μόνο είδαν τους σπινθήρες αλλά και τους φωτογράφισαν κιόλας να σκορπίζονται στον αέρα.

Μήπως είναι ο κίνδυνος της πυρκαγιάς αναπόφευκτο επακόλουθο του εξηλεκτρισμού; Μήπως θα πρέπει να ξεχάσουμε τον πολιτισμό και τις ευκολίες που παρέχει στην καθημερινή μας ζωή το ηλεκτρικό ρεύμα αν θέλουμε να σώσουμε το περιβάλλον; Τίποτα απ' αυτά. Οι πυρκαγιές δεν παράγονται ούτε από τους πυλώνες, ούτε από το ηλεκτρικό ρεύμα. Παράγονται από την ελλιπή συντήρηση των πυλώνων, από την εγκατάλειψη του προγράμματος καθαρισμού των μονωτήρων -που γίνονται ξαφνικά, λόγω των επικαθίσεων, αγώγιμοι, και προκαλούν τους σπινθήρες.

Γιατί εγκατέλειψε η ΔΕΗ το πρόγραμμα καθαρισμού των μονωτήρων στους πυλώνες υψηλής τάσης της Πάρνηθας; Η απάντηση είναι πολύ απλή: γιατί το κόστος ήταν απαγορευτικό. Οι πυλώνες μέσα στο δάσος είναι δυσπρόσιτοι, ο καθαρισμός πρέπει να γίνει με ειδικά ελικόπτερα και αυτά κοστίζουν. Και η ΔΕΗ οδεύει προς την ιδιωτικοποίηση και κάθε ευρώ "πεταμένο" μειώνει άδικα την κερδοφορία και κάνει την επιχείρηση λιγότερο ελκυστική στα μάτια των υποψήφιων μνηστήρων. Αυτός που πυρπόλησε την Πάρνηθα ήταν η ιδιωτικοποίηση και όχι το ηλεκτρικό ρεύμα.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει για την πυρκαγιά που κατέστρεψε δυο μετασχηματιστές της ΔΕΗ στο Ωραιόκαστρο της Θεσσαλονίκης, προκαλώντας όχι μόνο μπλάκ άουτ αλλά και ένα τεράστιο μαύρο σύννεφο πάνω από την πόλη και τεράστιους φόβους για την μόλυνση του υπεδάφους με κλοφέν ή άλλα επικίνδυνα υγρά που διέφυγαν από τους καμμένους μετασχηματιστές.

Η επίσημη ανακοίνωση της ΔΕΗ ρίχνει τις ευθύνες για την πυρκαγιά στον καύσωνα. Η πραγματική αιτία, όμως, όπως αποκάλυψαν οι συνδικαλιστές ήταν άλλη: η υπερφόρτωση του δικτύου. Η νομαρχιακή παράταξη "Οικολογία Αλληλεγγύη" της Θεσσαλονίκης κατήγγειλε ότι η υπερφόρτωση αυτή προκλήθηκε από μια διακοπή της λειτουργίας του εργοστασίου παραγωγής ενέργειας των ΕΛΠΕ (μια ημι-κρατική ημι-ιδιωτική επιχείρηση με την σύμπραξη του Λάτση) που διατάραξε το δίκτυο. Φυσικά ο Λάτσης το αρνείται. Αλλά με ή χωρίς διακοπή της παροχής των ΕΛΠΕ οι ευθύνες της ΔΕΗ είναι έτσι και αλλιώς τεράστιες.

Η υπερφόρτωση του μετασχηματιστή θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί αν η ΔΕΗ είχε φροντίσει έγκαιρα να αυξήσει τις δυνατότητες παραγωγής της. Αλλά αυτό σημαίνει επενδύσεις, κόστος, μείωση της κερδοφορίας: το πρόγραμμα επενδύσεων της ΔΕΗ έχει παγώσει εδώ και τρία χρόνια. Και η κυβέρνηση, αντί να αναπτύξει την ΔΕΗ, ετοιμάζεται να την πουλήσει. Στο μεταξύ κλείνει συμφωνίες με τον Λάτση...

Αλλά ακόμα και την τελευταία στιγμή η ΔΕΗ θα μπορούσε να καταφύγει στην παλιά ταχτική των προγραμματισμένων διακοπών. Δεν το έκανε, γιατί ποιός θα αγοράσει μια επιχείρηση που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις -τις οποίες έχει εγγυηθεί ο υπουργός με τόσες και τόσες δηλώσεις; Το αποτέλεσμα ήταν αυτό που είδαμε: η υπερθέρμανση, η πυρκαγιά, η καταστροφή δυο μετασχηματιστών και το μπλακ άουτ.

Η ιδιωτική πρωτοβουλία σκοτώνει το περιβάλλον. Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις έχουν εξ'ορισμού σαν στόχο την αύξηση της κερδοφορίας: ο βασικός δείκτης που προσδιορίζει την "ποιότητα" μιας επιχείρησης στο χρηματηστήριο είναι η απόδοση της μετοχής και όχι ο σεβασμός απέναντι στο περιβάλλον ή η ελαχιστοποίηση των κινδύνων πρόκλησης μιας καταστροφής.

Ο αγώνας για την διάσωση του πριβάλλοντος είναι αδιάρηκτα δεμένος με τον αγώνα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις.

Σώστε το οξυγόνο από τους εμπόρους αυτοκινήτων

Η μόλυνση του αέρα είναι ακόμα πιο έντονη μετά την πυρκαγιά στην Πάρνηθα. Οι βιομηχανικοί ρύποι που εισέρχονται από τις μονάδες του Θριασίου και της Ελευσίνας αφιλτράριστοι στην Αθήνα -μια διαδικασία που επιτελούσε το δάσος της Πάρνηθας- δεν είναι ο μοναδικός κίνδυνος. Οι επιστήμονες προειδοποιούν για τα αιωρούμενα σωματίδια μικρής διαμέτρου που εγκλωβίστηκαν στον αέρα μετά τη φωτιά. Τα μικροσωματίδια θεωρούνται τα πιο επιβλαβή για την υγεία μας καθώς μειώνουν κατά επτά μήνες τη διάρκεια ζωής και σχετίζονται με περισσότερους από 1000 θανάτους το χρόνο στο Λεκανοπέδιο. Ανάμεσα στις βασικές τους ιδιότητες είναι ότι γίνονται τοξικά γιατί εγκλωβίζουν τις τοξικές ουσίες από τους ρύπους των αυτοκινήτων.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε την αναγέννηση του δάσους της Πάρνηθας για να αντιστρέψουμε αυτή την κατάσταση. Για να προστατέψουμε τον αέρα που αναπνέουμε χρειάζεται να βάλουμε τέλος σε όλα τα σχέδια για νέους αυτοκινητόδρομους στο Λεκανοπέδιο. Είναι ψέματα ότι οι νέοι περιφερειακοί δρόμοι θα είναι ανάσα στο κυκλοφοριακό χάος της Αθήνας. Το παράδειγμα της Αττικής Οδού, που υποτίθεται φτιάχτηκε για να δώσει λύση στο πρόβλημα της συμφόρησης της πρωτεύουσας, είναι χαρακτηριστικό. Ολοι παραδέχονται πια ότι η Αττική Οδός είναι κορεσμένη. Αυτό που έφερε στα 5 χρόνια δημιουργίας της δεν ήταν η ρύθμιση του κυκλοφοριακού, αλλά χιλιάδες νέα αυτοκίνητα στους δρόμους που μολύνουν την ατμόσφαιρα.

Στην ομιλία του το περασμένο Σαββατοκύριακο στο συνέδριο της ΝΔ, ο Καραμανλής αναφέρθηκε στα "μεγάλα δημόσια έργα" που βρίσκονται σε εξέλιξη. Ποια είναι αυτά; Οι αυτοκινητόδρομοι σε όλη την Ελλάδα, από τη Μακεδονία ως την Πελοπόννησο. Λίγες μέρες μετά την πυρκαγιά ο Καραμανλής δίνει νέες υποσχέσεις ότι τα κέρδη των επιχειρήσεων που καταστρέφουν και ρυπαίνουν το περιβάλλον δεν θα σταματήσουν.

Οι μόνοι κερδισμένοι από αυτές τις επιλογές δεν είναι άλλοι από τις αυτοκινητοβιομηχανίες και τις εταιρίες πετρελαίου. Τα κέρδη τους κάθε χρόνο εκτινάσσονται στα ύψη. Ανάμεσα στις 20 πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις στο εμπόριο είναι τα ελληνικά τμήματα των FORD, FIAT, TOYOTA και άλλων αυτοκινητοβιομηχανιών. Τα προ φόρων κέρδη της SHELL HELLAS το 2005 ανήλθαν σε 93.889 εκατομ. ευρώ. Αντίστοιχα μεγάλα ήταν τα κέρδη των ελληνικών εταιριών της Motor Oil, της BP, της ECO. Ενώ οι μόλις 906 επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνταν γύρω από το εμπόριο αυτοκινήτων -δηλαδή οι αντιπροσωπείες αυτοκινήτων- σημείωσαν κέρδη προ φόρων 246.347 εκατομμύρια ευρώ.

Πόσα περισσότερα λεωφορεία, τρόλεϋ και άλλα μέσα Μαζικής Μεταφοράς θα μπορούσαν να αγοραστούν με αυτά τα λεφτά; Το κύκλωμα της αυτοκινητοβιομηχανίας που δρα σε βάρος του περιβάλλοντος, χρειάζεται να πληρώσει. Τα κέρδη τους να χρησιμοποιηθούν για την προστασία της ατμόσφαιρας. Για ενίσχυση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, με πιο συχνά δρομολόγια, με επέκταση του συγκοινωνιακού δικτύου σε όλες τις γειτονιές της Αθήνας, με δημόσιες και δωρέαν συγκοινωνίες ασφαλείς και φιλικές για το περιβάλλον.

Λένα Βερδέ

Να φύγει η Πυροσβεστική από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης

Ενα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που ανέδειξε η πυρκαγιά της Πάρνηθας είναι οι τεράστιες ελλείψεις της Πυροσβεστικής τόσο σε προσωπικό όσο και σε εξοπλισμό. 4 χιλιάδες οργανικές θέσεις πυροσβεστών κενές, απαρχαιωμένα πυροσβεστικά οχήματα, αεροπλάνα μετρημένα στα δάχτυλα του ενός χεριού. Ιδού τα αποτελέσματα της πολιτικής της λιτότητας και των περικοπών.

Κανείς από την κυβέρνηση δεν έχει βγει να πει λέξη για προσλήψεις στην Πυροσβεστική ή για κονδύλια για πυροσβεστικά μέσα. Αντίθετα, ο Καραμανλής επισκέφτηκε τις ημέρες της φωτιάς το Συντονιστικό και Επιχειρησιακό Κέντρο της Πυροσβεστικής για να ευχηθεί "Καλή δύναμη και καλό κουράγιο σε όλους"! Ο άνθρωπος που είπε ψέματα σε 250 χιλιάδες συμβασιούχους -ανάμεσα στους οποίους βρίσκονταν και οι 5.500 εποχικοί πυροσβέστες- ότι θα τους μονιμοποιήσει, είχε το θράσος τώρα να εμφανιστεί ως εμψυχωτής τους στην πυρόσβεση.

Οσο για τον Πολύδωρα που πριν λίγους μήνες είχε απειλήσει να παραιτηθεί αν δεν δοθούν αυξήσεις στους πραίτορές του, τώρα δεν ξέρει τίποτα για το έγκλημα. Σιγά μην παραιτηθεί για χάρη του περιβάλλοντος ή των πυροσβεστών.

Πραγματικό πρόγραμμα διάσωσης του περιβάλλοντος σημαίνει κάλυψη όλων των κενών οργανικών θέσεων στην πυροσβεστική με μονιμοποίηση όλων των εποχικών πυροσβεστών. Σημαίνει νέες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Σημαίνει έκτακτα κονδύλια για μέσα πυρόσβεσης, αεροπλάνα, ελικόπτερα, αυτοκίνητα. Τα δισεκατομμύρια ευρώ που πληρώνει η κυβέρνηση για τους εξοπλισμούς, για τα F-16 και τις φρεγάτες, για να είμαστε "πρώτη δύναμη" στα Βαλκάνια και σύμμαχοι του Μπους στη Μέση Ανατολή, να δοθούν για τον πλήρη εξοπλισμό της πυροσβεστικής.

Χρειάζεται να διεκδικήσουμε να φύγει η εποπτεία του Πυροσβεστικού Σώματος από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Να σταματήσει η πυροσβεστική να ανήκει στα σώματα ασφαλείας που διέπονται από στρατιωτικούς νόμους, με εσωτερική ιεραρχία και πειθαρχία, με απαγόρευση της απεργίας. Οι πυροσβέστες δεν είναι μπάτσοι ούτε θα γίνουν ποτέ. Είναι δημόσιοι υπάλληλοι όπως οι εκπαιδευτικοί, οι νοσοκομειακοί, οι εργαζόμενοι στους δήμους. Προσφέρουν κοινωνικό έργο προστατεύοντας τα δάση και το περιβάλλον, σώζοντας σπίτια και ανθρώπινες ζωές. Να διεκδικήσουμε μαζί τους το δικαίωμά τους στην απεργία, το δικαίωμά τους στον μαχητικό συνδικαλισμό και στην ικανοποίηση των αιτημάτων τους που μπορούν να σώσουν τα δάση.

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ στο Λονδίνο



Πάνω από 1000 άνθρωποι παρακολούθησαν την εναρκτήρια συγκέντρωση του "φεστιβάλ της αντίστασης - Marxism 2007" την στο κέντρο του Λονδίνου. Η συγκέντρωση ήταν αφιερωμένη στους αγώνες των εργατών και των κινημάτων σε ολόκληρο τον κόσμο ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό και τον ιμπεριαλισμό.

Ο κόσμος που είχε συγκεντρωθεί έκφρασε την ικανοποίησή του που το αντιπολεμικό αίθσημα έδιωξε τον Τόνι Μπλερ από την εξουσία. Ταυτόχρονα, όμως, ήταν ξεκάθαρος ότι τα κινήματα και τα συνδικάτα θα χρειαστεί να συνεχίσουν τους αγώνες τους ενάντια στην πολιτική του Γκόρντον Μπράουν.

Ο **Μέρλιν Ρίντερ**, ταχυδρομικός υπάλληλος, καταχειροκροτήθηκε όταν μίλησε για την θαυμάσια απεργία της ομοσπονδίας τους (CWU) της περασμένης βδομάδας και την προκήρυξη μια νέας 24ωρης απεργίας, για όλες της βάρδιες, για την επόμενη Πέμπτη.

Ο **Καμάλ Χαλίλ**, από το κίνημα "Κεφάγια" ("Αρκετά") της αιγυπτιακής αντιπολίτευσης, ξεσήκωσε το αμφιθέατρο μιλώντας για το απεργιακό κύμα που συγκλονίζει την δικτατορία του Μουμπάρακ στην Αίγυπτο.

Ο **Μάνι Τάνοχ**, ένας σοσιαλιστής από την Γκάνα, μίλησε για τις πρόσφατες απεργιακές κινητοποιήσεις στην Νιγηρία, την Νότια Αφρική και την Γουινέα που αποδεικνύουν ότι ενώ η Αφρική ήταν μια "πληγή στην νομιμοποίηση του παγκόσμιου καπιταλισμού" είναι ταυτόχρονα και μια ήπειρος ικανή για μεγάλες αντιστάσεις.

Η **Λίντσι Τζέρμαν**, η συντονίστρια της Stop The War Coalition (Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο της Βρετανίας) μίλησε για την καταστροφική πολιτική που έχει επιβάλλει η κυβέρνηση του Νέου Εργατικού κόμματος στο Ιράκ, το Αφγανιστάν αλλά και στην ίδια την Βρετανία και για την ανάγκη να χτιστεί μια εναλλακτική αριστερή λύση.

Ο **Μάικλ Λαβαλέτ**, δημοτικός σύμβουλος του κόμματος Respect στο Πρέστον, μίλησε στην συγκέντρωση για τις επιτυχίες που είχε το Respect στις δημοτικές εκλογές του Μάη -επιτυχίες που δείχνουν πως μπορεί να αποτελέσει μια εναλλακτική λύση απέναντι στα μεγάλα κόμματα.

Οι συγκεντρώσεις που είχαν γίνει νωρίτερα- για την Λατινική Αμερική, την Παλεστίνη, την νέα αρπαγή της Αφρικής, την αντίθεση στον Μεταμοντερνισμό- είχαν όλες πολύ κόσμο και ζωντανή συζήτηση και αντιπαραθέσεις για διάφορα κρίσιμα ζητήματα για τα κινήματα της αντίστασης.

ΚΥΠΡΟΣ

Το ΑΚΕΛ διεκδικεί την Προεδρία!

Η απόφαση της Συνδιάσκεψης του ΑΚΕΛ για υποβολή υποψηφιότητας από το Δημήτρη Χριστόφια για τις προεδρικές εκλογές του 2008 είναι μια σημαντική εξέλιξη και δημιουργεί πολλές ελπίδες και προσδοκίες σε πολλούς αριστερούς.

Οι πιθανότητες βέβαια να γίνει αποδεκτός σαν κοινός υποψήφιος της τριμερούς είναι σχεδόν ανύπαρκτες αφού τα άλλα άλλα δύο κόμματα, ΔΗΚΟ και ΕΔΕΚ έχουν ήδη αποφασίσει να στηρίξουν την υποψηφιότητα Παπαδόπουλου.

Ταξική συνεργασία

Τι οδήγησε όμως το ΑΚΕΛ στην υποψηφιότητα Χριστόφια. Ωρίμασαν οι συνθήκες για αριστερό υποψήφιο; Προέκυψαν σημαντικές διαφωνίες με τον Παπαδόπουλο όπως λέει το ΑΚΕΛ; Βεβαίως υπήρχαν διαφωνίες με τον Παπαδόπουλο άλλα άν ήταν τόσο σημαντικές θα είχε διαλύσει τη συνεργασία αρκετά νωρίτερα όπως είχε κάνει παλιότερα με το μίνιμουμ πρόγραμμα με τον Κυπριανού. Δεν υπάρχει καμιά ριζική ανατροπή στο πολιτικό σκηνικό τα τελευταία χρόνια που να υπονοεί ότι τώρα επιβάλλεται ή έστω επιτρέπεται η διεκδίκηση της εξουσίας για το ΑΚΕΛ. Οι συνθήκες για υποψήφιο απο το ΑΚΕΛ ήταν ώριμες εδώ και πολλά χρόνια. Ο μόνος λόγος που δεν το έκανε μέχρι σήμερα ήταν η πολιτική της ταξικής συνεργασίας που επέβαλε συνεργασίες με τα «προοδευτικά» και «πατριωτικά» κομμάτια της αστικής τάξης. Μέσα στα πλαίσια αυτής της πολιτικής στήριξε τις κυβερνήσεις, Μακάριου, Κυπριανού και Βασιλείου.

Η μεγάλη διαφορά σήμερα με το παρελθόν είναι ότι αυτή η πολιτική της ταξικής συνεργασίας, έφτασε σε αδιέξοδο. Η αλλαγή που υπόσχονταν το ΑΚΕΛ ότι θα έκανε με πρόεδρο τον Παπαδόπουλο και με το ίδιο να συμμετέχει στην Κυβέρνηση δεν ήλθε ποτέ. Αντίθετα πολλές φορές οι οπαδοί του βρέθηκαν να συγκρούονται ακόμη και με τους δικούς τους υπουργούς γιατί συνέχιζαν την ίδια νεοφιλελεύθερη πολιτική που εφάρμοζε η κυβέρνηση Κληρίδη την προηγούμενη δεκαετία. Τα προγράμματα λιτότητας συνεχίστηκαν και εντάθηκαν για να καλυφτεί ο στόχος της ΟΝΕ, οι ιδιωτικοποιήσεις, οι επιθέσεις στις συνθήκες εργασίας, στο ωράριο, στο ασφαλιστικό, η ακρίβεια και οι φορολογίες έσπρωξαν πολλά κομμάτια της εργατικής τάξης και των φοιτητών σε σύγκρουση με την κυβέρνηση. Σε πολλά ζητήματα, όπως την αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης, ότι δεν κατάφερε η κυβέρνηση Κληρίδη το πέτυχε ο Παπαδόπουλος με την ανοχή και τη στήριξη του ΑΚΕΛ και της ΠΕΟ.

Από την άλλη η απορριπτική και εθνικιστική πολιτική του Παπαδόπουλου οδήγησε το κίνημα επαναπροσέγγισης σε πισωγύρισμα και άνοιξε το δρόμο στους φασίστες να βγουν ανοικτά στους δρόμους και να απειλούν.

Μετά από όλα αυτά η πρόταση για συνεργασία με τις «προοδευτικές πατριωτικές δυνάμεις» θα ήταν χωρίς αντίκρισμα για τους περισσότερους αριστερούς. Αν το ΑΚΕΛ αποφάσιζε να υποστηρίξει ξανά τον Παπαδόπουλο είναι σίγουρο ότι ένα σημαντικό κομμάτι της βάσης του δεν θα το ακολουθούσε και θα αντιμετώπιζε σοβαρό κίνδυνο διάσπασης.

Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος της υποβολής της υποψηφιότητας Χριστόφια.

Δεν πρέπει όμως να έχουμε ψευδαισθήσεις ότι αν εκλεγεί ο Χριστόφιας θα ακολουθήσει πολύ διαφορετική πολιτική από τον Παπαδόπουλο. Αυτό το ξεκαθάρισε εξάλλου και ο ίδιος στην ομιλία του στη Συνδιάσκεψη του κόμματος λέγοντας ότι «θα κυβερνήσει με ένα κεντροαριστερό αστικοδημοκρατικό πρόγραμμα» που θα είναι «φιλολαϊκότερο απο το σημερινό» και ότι ουσιαστικά «θα διαχειριστεί το υπάρχον σύστημα». Η ιστορία των σοσιαλδημοκρατικών και των κομμουνιστικών κομμάτων που κυβέρνησαν αλλού είναι γεμάτη απο παραδείγματα «διαχείρισης του υπάρχοντος συστήματος» που στο τέλος μόνο το ίδιο το σύστημα εξυπηρετούν. Το παράδειγμα του Ταλάτ και του κόμματός του (αδελφό κόμμα του ΑΚΕΛ) επιβεβαιώνει με τον πιο έντονο τρόπο αυτή τη πραγματικότητα.

Δυναμική

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν προτιμούμε την υποψηφιότητα Χριστόφια. Κάθε άλλο. Την επιθυμούμε και την επιδιώκουμε και κάθε αγωνιστής της αριστεράς θα πρέπει να κάνει ότι μπορεί για να στηριχτεί αυτή η υποψηφιότητα και να εκλεγεί τελικά ο Χριστόφιας. Οχι γιατί έχουμε αυταπάτες για το πώς θα κυβερνήσει αλλά γιατί μια τέτοια υποψηφιότητα απο μόνη της θα δημιουργήσει μια σημαντική δυναμική μέσα στην αριστερά, την εργατική τάξη και τη νεολαία. Ο κάθε ένας θα νοιώσει ότι καταγράφεται μια αριστερή στροφή μέσα στη κοινωνία και θα υπάρξει ένας ενθουσιασμός και μια δυναμική προς τα αριστερά που θα δώσει σημαντική αυτοπεποίθηση στην εργατική τάξη και τη νεολαία να κοντράρουν τις νέες επιθέσεις των εργοδοτών και της κυβέρνησης.

Η υποψηφιότητα Χριστόφια θα δώσει μια νέα δυναμική και στην πολιτική της επαναπροσέγγισης και θα αποτελέσει ένα γερό χαστούκι για τους εθνικιστές και τους φασίστες.

Ακόμη και αν δεν εκλεγεί ο Χριστόφιας αυτή η δυναμική θα συνεχίσει να υπάρχει και μετά τις εκλογές σε ένα σημαντικό κομμάτι της αριστεράς, πολύ περισσότερο φυσικά άν τελικά εκλεγεί.

Γι όλους αυτούς του λόγους υποστηρίζουμε την υποψηφιότητα Χριστόφια και θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να εκλεγεί.

Ντίνος Αγιομαμίτης

Στρατευμένη Λογοτεχνία

Πολλές φορές ένα λογοτεχνικό έργο γίνεται ένα πολιτικό κείμενο με αιχμηρή ματιά. Σίγουρα αυτό ισχύει για την «Υπόθεση του σύντροφου Τουλάγιεφ» με συγγραφέα τον Βίκτορ Σερζ. Είναι ένα μυθιστόρημα για τις σταλινικές διώξεις της δεκαετίας του '30 μιας εποχής που ο ίδιος συγγραφέας την έχει χαρακτηρίσει με τον τίτλο ενός άλλου μυθιστορήματός του –που δυστυχώς δεν έχει μεταφραστεί στα ελληνικά- «Τα μεσάνυχτα του αιώνα». Ο «Κρατικός Καπιταλισμός στη Ρωσία» του Τόνι Κλιφ και η «Προδομένη Επανάσταση» του Λ. Τρότσκι είναι τα δυο «αγκωνάρια» της μαρξιστικής ανάλυσης για το πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση και για το χαρακτήρα των σταλινικών καθεστώτων. Το μυθιοστόρημα του Σερζ είναι το συμπλήρωμά τους στο χώρο της λογοτεχνίας.

«**Η βρόμικη τριλογία της Αβάνας**» του **Πέδρο Χουάν Γκουτιέρεζ** μάλλον θα προκαλέσει σοκ στους αγωνιστές της αριστεράς που θεωρούν ότι σήμερα στην Κούβα επιβιώνει ένα γνήσιο σοσιαλιστικό καθεστώς. Κι όμως, είναι μια ρεαλιστική ακτινογραφία της σύγχρονης κουβανέζικης κοινωνίας. Για μια μαρξιστική ανάλυση της επανάστασης στην Κούβα, και της πορείας του Τσε Γκεβάρα, διαβάστε το βιβλίο του **Mike Gonzales «Ο Τσε και η Επανάσταση στην Κούβα»** από τις εκδόσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου.

Πρόσφατα κυκλοφόρησε ακόμα μια αστυνομική ιστορία του **Πάκο Ιγκνάσιο Τάιμπο ΙΙ** με τίτλο «**Στην ίδια πόλη υπό βροχήν**» με πρωταγωνιστή τον «δημοκράτη ντετέκτιβ» Εκτορ Μπελασκοράν Σουλ. Οπως και τα άλλα αστυνομικά μυθιστορήματα του συγγραφέα, κι αυτό το βιβλίο είναι «γεμάτο» από την ιστορία του Μεξικού και του κινήματός του. Οι απεργοί μεταλλεργάτες της δεκαετίας του '80 συναντιόνται με το «φάντασμα» του Πάντσο Βίγια...Η «**Μεξικάνικη Επανάσταση**» του **Αδόλφο Τζίλι** είναι το καλύτερο διάβασμα για να κατανοήσουμε αυτή την σχετικά άγνωστη επανάσταση, μαζί με το «**Επαναστατημένο Μεξικό**» του **Τζον Ρηντ**, του συγγραφέα των «**Δέκα Μέρες που συγκλόνισαν το κόσμο**» για την επανάσταση του Οκτώβρη.

ΤΟ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΜΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΙΣ 17 ΙΟΥΛΗ

Βιβλία για το καλοκαίρι

Αυτή τη βδομάδα συμπληρώνεται ένας χρόνος από την εισβολή του Ισραήλ στο Λίβανο, και τη μεγαλύτερη στρατιωτική του ήττα από τη δεκαετία του 1950. Το βιβλίο της Σούχα Μπεχάρα «Αντίσταση – 10 χρόνια στο Γκουαντάναμο του Λιβάνου» είναι μια συγκλονιστική μαρτυρία μιας αγωνίστριας και ταυτόχρονα ρίχνει φως στις ρίζες της Αντίστασης που πέρσι ταπείνωσε μια από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές μηχανές του κόσμου. Η μπροσούρα του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Λίβανος Πώς νίκησε η Αντίσταση» μιλάει για την ιστορία των επεμβάσεων και της αντίστασης στο Λίβανο στις τελευταίες δεκαετίες μέχρι τις μέρες του περσινού Ιούλη.

Το βιβλίο του **Ρότζερ Χάουαρντ** «**Ιράν και κρίση. Πυρηνικές φιλοδοξίες και η αμερικάνικη απάντηση**» προσφέρει χρήσιμες πληροφορίες που ξεσκεπάζουν τις κινδυνολογίες και τα ψέματα της δυτικής προπαγάνδας για το Ιράν. Διαβάστε το, γιατί το Ιράν παραμένει στο στόχαστρο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Η ισλαμοφοβία είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα του «διαρκούς πολέμου ενάντια στη τρομοκρατία». Μια σειρά από βιβλία μας βοηθάνε να απαντήσουμε σε αυτή την εκστρατεία. Το βιβλίο του **Τάρικ Αλι** «**Η σύγκρουση των φονταμενταλισμών**» είναι το πρώτο. Ο συγγραφέας, βετεράνος του αντιπολεμικού κινήματος από την εποχή του Βιετνάμ, μας δίνει μια γλαφυρή ανάλυση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στην περιοχή αλλά και τις πραγματικής ιστορίας του Ισλάμ πέρα από την καρικατούρα που μας βομβαρδίζουν τα ΜΜΕ. Η μπροσούρα του **Κρις Χάρμαν** «**Το ριζοσπαστικό Ισλάμ και η Αριστερά**» εξηγεί το χαρακτήρα των ισλαμιστικών οργανώσεων και τη στάση που πρέπει να κρατάει η επαναστατική αριστερά απέναντι τους. Χρήσιμα είναι και δυο άλλα βιβλία: το «**Καλός μουσουλμάνος κακός μουσουλμάνος**» του **Μ. Μαμντάνι** και το «**Επαναστατημένο Ισλάμ**» του **R. Hrair Dermejian**.

Ο **Francis Wheen**, συγγραφέας μιας σύντομης βιογραφίας του Μαρξ, δημοσίεψε πρόσφατα μια εξίσου σύντομη και ενδιαφέρουσα παρουσίαση του κορυφαίου έργου του μεγάλου επαναστάτη με τίτλο «**Κ. Μαρξ – ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**». Διαβάστε το μαζί με το βλίο του **Αλεξ Καλίνικος** «**Οι επαναστατικές ιδέες του Μαρξ**» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου. Η Παρισινή Κομμούνα του 1871 ήταν για τον Μαρξ η «έφοδος στον ουρανό» των εργατών του Παρισιού και η απόδειξη ότι η εργατική τάξη μπορεί να αρχίσει το χτίσιμο μιας δημοκρατικής κοινωνίας μόνο αν συντρίψει συθέμελα τον παλιό κρατικό μηχανισμό. Είμαστε τυχεροί που κυκλοφορεί η «**Ιστορία της Παρισινής Κομμούνας**» γραμμένη από έναν αγωνιστή της, τον **Π. Ο Λισαγκαρέ**. Μη σας απωθήσουν οι δυο μεγάλοι τόμοι και η κάπως τσουχτερή τιμή της ελληνικής έκδοσης.

Η συζήτηση για το τι είναι και πώς παλεύεται ο φασισμός κάθε άλλο παρά ακαδημαϊκή είναι σήμερα. Πρόσφατα κυκλοφόρησε το βιβλίο του **Robert O. Paxton** «**Η ανατομία του φασισμού**» που μας προσφέρει μια χρήσιμη μεθοδολογία για να μελετήσουμε όχι μόνο το φασισμό του χτες αλλά και του σήμερα. Το βιβλίο του **L. Rees** «**Αουσβιτς – Οι ναζί και η τελική λύση**» είναι μια συγκλονιστική μελέτη για το «βιομηχανικό χαρακτήρα» της εξόντωσης εκατομμυρίων ανθρώπων από τους ναζί. Ομως, αναντικατάστατα παραμένουν τα κείμενα του **Τρότσκι** για την άνοδο του φασισμού στη Γερμανία και το πώς θα έπρεπε να απαντήσει η γερμανική αριστερά, που βρίσκονται συγκεντρωμένα στην έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «**Η πάλη ενάντια στο φασισμό στη Γερμανία**».

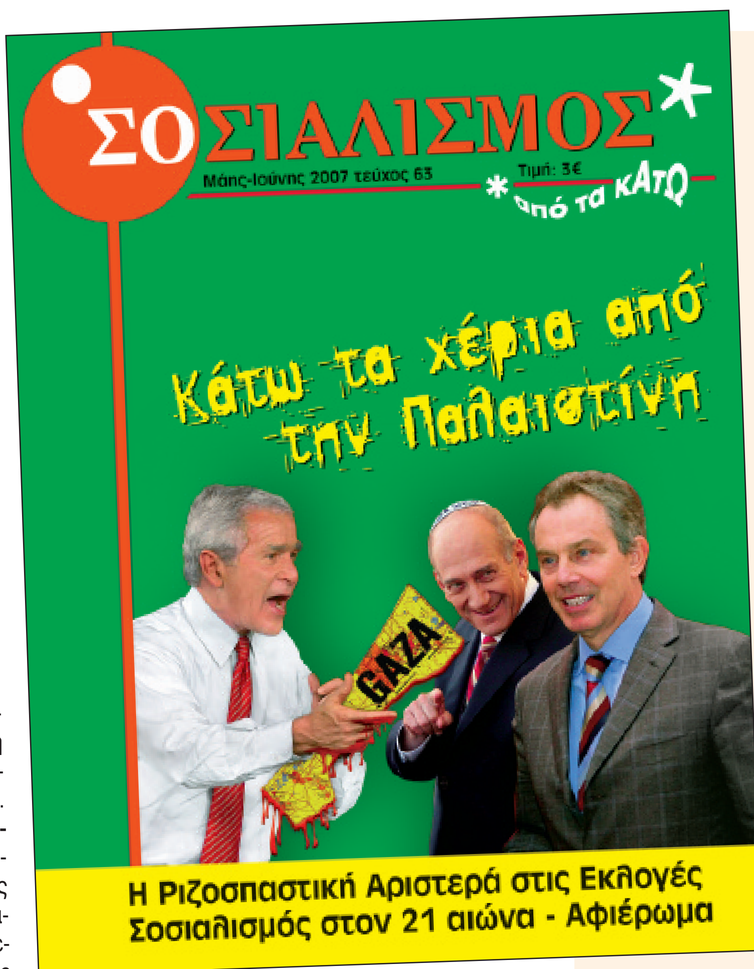
Σήμερα, το τυφλό κυνήγι του κέρδους απειλεί να οδηγήσει την κοινωνία και τον πλανήτη σε μια ανεπανόρθωτη οικολογική καταστροφή. Το βιβλίο του **J. Diamond** «**Κατάρρευση – πώς οι κοινωνίες επιλέγουν να αποτύχουν ή να επιτύχουν**» μας παρουσιάζει την ιστορία αρχαίων κοινωνιών που κατέρρευσαν ύστερα από μια μεγάλη οικολογική καταστροφή και εξετάζει τα ζητήματα που απασχολούν τις σημερινές κοινωνίες.

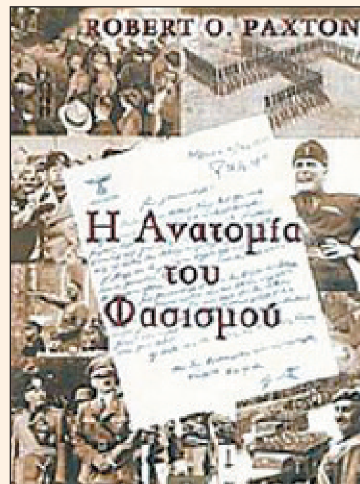
Ο **Bryan Palmer** με το βιβλίο του «**Οι κουλτούρες της νύχτας**» μας δίνει μια συναρπαστική μαρξιστική ανάλυση της σύνδεσης της «περιθωριακότητας» με την ανάδυση του καπιταλισμού, και τον τρόπο που λειτουργεί το σύστημα της εκμετάλλευσης.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στην Τουρκία έχουν γεννήσει το ενδιαφέρον για την ιστορία αυτής της χώρας. Το βιβλίο του **E.Y Zurcher** «**Σύγχρονη Ιστορία της Τουρκίας**» μας βοηθάει να κατανοήσουμε το πώς εξελίχτηκε η σύγχρονη τουρκική κοινωνία.

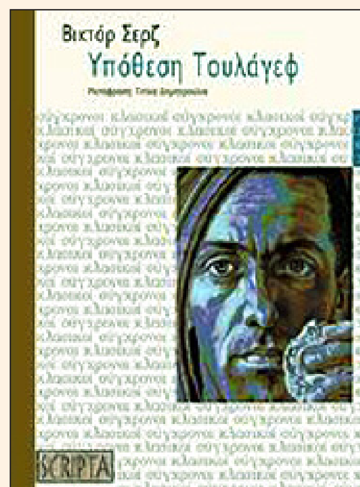
Το βιβλίο του **M. Mazower** «**Θεσσαλονίκη – η πόλη των φαντασμάτων**» παρέμεινε στην κορυφή της λίστας των μπεστ σέλερ όλους τους τελευταίους μήνες –και δικαιολογημένα. Γιατί μέσα από τις σελίδες του ξεδιπλώνεται η πραγματική ιστορία της πόλης που σίγουρα αξίζει κάτι καλύτερο από τους Ψωμιάδηδες και τους Καρατζαφέρηδες.

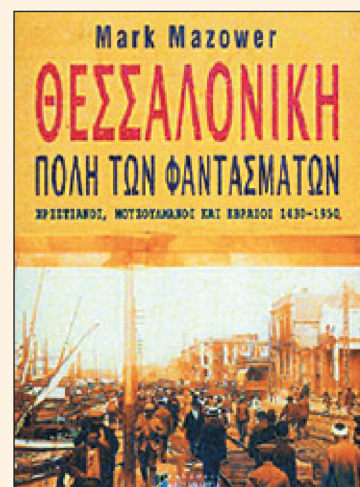
Λέανδρος Μπόλαρης











Στις 17 Ιούλη το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο οργανώνει εκδήλωση για να παρουσιάσει τις νέες του εκδόσεις και μαζί με αυτές δεκάδες τίτλους βιβλίων που έχουν να κάνουν με τα ζητήματα που ανοίγουν στη συζήτηση μέσα στην αριστερά και το κίνημα.

Φέτος τιμούμε τα 70 χρόνια από το θάνατο του Αντόνιο Γκράμσι. Στη μπροσούρα «**Αντόνιο Γκράμσι – Η ζωή και οι ιδέες ενός επαναστάτη**» ο **Κρις Μπάμπερι** και ο **Κρις Χάρμαν** παρουσιάζουν τις μάχες που έδωσε το κίνημα των εργοστασιακών συμβουλίων στην Ιταλία της «κόκκινης διετίας» του 1919-1920 και την συμβολή του Γκράμσι στη διατύπωση της στρατηγικής και της ταχτικής των επαναστατών στις συνθήκες των ανεπτυγμένων καπιταλιστικών κοινωνιών της εποχής του στη Δυτική Ευρώπη. Μια συμβολή που είναι ιδιαίτερη επίκαιρη σήμερα για τη νέα αριστερά που αναζητάει μια γνήσια αντικαπιταλιστική προοπτική. Στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο μπορείτε να βρείτε συγκεντρωμένες τις εκδόσεις των κειμένων του Γκράμσι. Ιδιαίτερα τη συλλογή κειμένων από την «κόκκινη διετία» που είναι συγκεντρωμένα με τον τίτλο «**Τα Εργοστασιακά Συμβούλια και το Κράτος της Εργατικής Τάξης**».

Η μπροσούρα του **Ιαν Μπέρτσαλ** «**ΛΕΝΙΝ – Ενας επαναστατικός οδηγός**» παρουσιάζει με σύντομο και σαφή τρόπο τη ζωή, τις ιδέες, τις στρατηγικές του Λένιν και το πώς αυτές άλλαζαν καθώς άλλαζαν οι συνθήκες της ταξικής πάλης στην Ρωσία και διεθνώς. Ιδιαίτερα ασχολείται με τις αναλύσεις του Λένιν για το κράτος και τον ιμπεριαλισμό, το ρόλο της επαναστατικής εφημερίδας, την στάση των επαναστατών απέναντι στις εκλογές, την αναγκαιότητα της οργάνωσης. Η μπροσούρα δεν είναι υποκατάστατο της μελέτης του πλούτου των γραπτών του Λένιν, αλλά είναι μια πολύτιμη εισαγωγή. Διαβάστε το «**Τί να κάνουμε;**», το «**Κράτος και Επανάσταση**», τον «**Ιμπεριαλισμό**», τον «**Αριστερισμό παιδική αρρώστεια του κομμουνισμού**».

Το ΣΕΚ στηρίζει τη δράση του στη γνήσια παράδοση του Λένιν και των άλλων μεγάλων επαναστατών του 20ου αιώνα, που για εμάς δεν είναι ένα αποστεωμένο δόγμα αλλά οδηγός για να απαντήσουμε στις σημερινές προκλήσεις. Η μπροσούρα «**Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ**» παρουσιάζει τις βασικές θεωρητικές αναφορές του ΣΕΚ και την επικαιρότητά τους σήμερα.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο προχώρησε στην επανέκδοση μιας σειράς κειμένων του **Λ. Τρότσκι** με τίτλο «**Προβλήματα της καθημερινής ζωής**». Ο Τρότσκι έγραψε αυτά τα κείμενα στη διάρκεια του 1923, στις συνθήκες μιας επαναστατικής Ρωσίας που είχε αιμοραγήσει σχεδόν μέχρι θανάτου από τον πόλεμο και την ιμπεριαλιστική περικύκλωση. Η επανάσταση του Οκτώβρη είχε ανατρέψει το καπιταλισμό και οι εργάτες –μέσα στις πολύ δύσκολες συνθήκες- πειραματίζονταν, όχι πάντα με επιτυχία, για το πώς θα απαλλάξουν τη ζωή τους από κάθε είδους διάκριση και μορφή καταπίεσης που τους είχε κληροδοτήσει η παλιά κοινωνία.

Ο Τρότσκι είναι πάντα μια καλή πρόταση για διάβασμα. Φέτος συμπληρώνονται 90 χρόνια από την Επανάσταση του 1917, και η «**Ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης**» από την πένα του Τρότσκι είναι το κορυφαίο ιστορικό έργο για αυτή την επανάσταση.



ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα

Διεύθυνση..

Πόλη ....

Τηλέφωνο ....

Σωματείο - Σύλλογος...

....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα



ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλήτρια: Ευγενία Κουνιάκη

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7.30μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 καφέ Πρεσβεία 7.30μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 καφέ "Φίλοι" 7.30μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 καφέ info 8μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 καφενείο «Κάτω πλατεία» 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλήτρια: Χριστίνα Κόικα

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 Δημαρχείο 8μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Δημήτρης Καρνάβας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 καφέ Άλσος 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7
καφέ Γαρδένια (πλ.Ηρώων) 8μμ
Η κυβέρνηση της Ν.Δ έκαψε την Πάρνηθα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7
Εστίες Δόμπολης 7.30μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Γιώργος Τσιρώνης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Δημαρχείο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσούρης

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7
Θεατράκι - Λόφος Στρέφη 8μμ
Τα Ιουλιανά του 1965
Ομιλητές: Γιώργος Αλεξάτος, Μαρία Στύλλου

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 καφέ Γαρδένια 8μμ
Βενεζουέλα - Που πάει η επανάσταση;

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Δημαρχείο 8μμ
Πάρνηθα: Έγκλημα περικοπών, ιδιωτικοποιήσεων και κερδοσκοπίας
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 καφέ Άλσος 7.30μμ
Πάρνηθα: Έγκλημα περικοπών, ιδιωτικοποιήσεων και κερδοσκοπίας
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΝΙΚΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Δημαρχείο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητές: Σάκης Κυρίνας, ΑΡΑΝ
Παντελής Παναγιωτακόπουλος, ΣΕΚ

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 19/7 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Βενεζουέλα:
Που πάει η επανάσταση;

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 19/7 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ
Βενεζουέλα:
Που πάει η επανάσταση;

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 19/7 Παλαιό Δημαρχείο 7μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 19/7 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/7 καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Μην τα βάζετε με τον καιρό.
Οι ευθύνες για τον καύσωνα και τις πυρκαγιές είναι αλλού
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 καφέ Γαρδένια 8μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στη Κίνα του Μάο

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 8μμ
Βενεζουέλα:
Που πάει η επανάσταση;

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Καύσωνας και πυρκαγιές:
Φυσικές καταστροφές ή εγκλήματα του καπιταλισμού;

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 26/7 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στη Κίνα του Μάο

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 26/7 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στη Κίνα του Μάο

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/7 καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Μ.Μ.Ε και Επαναστατικός Τύπος
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσιανιάς

Η ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές

Συνελεύσεις

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 Πνευματικό Κέντρο - Αίθουσα «Πλειάδες» 8μμ

Στους εργατικούς χώρους...

ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 Γραφεία ΟΤΟΕ (Σίνα & Βησσαρίωνος) 4.30μμ

ΠΥΡΚΑΛ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/7 2μμ

Σύσκεψη

ΛΑΜΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/7 καφέ «Ορφέας» 6μμ

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, **Στουρνάρη** *(Εξάρχεια)* 69480819082, **Βικτόρια** 6932751578, **Γκύζη** 6973669298, **Πατήσια** 6945549910, **Κυψέλη** 6972669983, **Γαλάτσι** 6937297138, **Κάτω Πετράλωνα** 6974601057, **Ανω Πετράλωνα** 6972825701, **Κεραμεικός** 6972231125, **Κουκάκι** 6948673638

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6976023947, Αγ. Δημήτριος 6974760178, **Ηλιούπολη** 6974760178, **Βύρωνας** 6976423861, **Ελληνικό** 6972201618, **Ν.Σμύρνη** 6972245308, **Π. Φάληρο** 6977249308, **Ιλίσια-Ζωγράφου** 6948266294, **Καλλιθέα** 6992287187, **Μοσχάτο** 6932043687

ΒΟΡΕΙΑ 6932394790, Μαρούσι -Κηφισιά - **Πέυκη** 6972327931, **Μεταμόρφωση** 6949922269, **Χαλάνδρι** 6972238651, **Χολαργός-Ψυχικό** 6973050470, **Αγ. Παρασκευή** 6945125154, **Ν. Ιωνία-Ν. Φιλαδέλφεια** 6932458155, **Ν. Ηράκλειο** 6947777158,

ΔΥΤΙΚΑ 6978671192, Αγ. Ανάργυροι-Μενίδι 6972032108, **Καματερό** 6945677808, **Ιλιον** 6934185231, **Πετρούπολη** 6973050590, **Περιστέρι** 6936742881, **Αιγάλεω** 6946937432

πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645, Κερατσίνι 6948840134, **Κορυδαλλός** 6948840134, **Νίκαια** 6995482423, **Πασαλιμάνι** 6936926038, **Καλλίπολη** 6934052292, **Ν. Φάληρο-Καμίνια** 6944149451, **Πέραμα** 6977528970

ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179, ΑΣΟΕΕ 6934058344, **ΕΜΠ** 6932751578, **ΝΟΜΙΚΗ** 6932015679, **ΦΛΣ** 6978559518, **Σχολές Θετικών Επιστημών** 6947602766, **Πάντειος** 6978650354, **ΑΣΚΤ** 6932594899, **ΤΕΙ Αιγάλεω** 6934185231, **ΤΕΙ Πειραιά** 6973347597

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802, Καλαμαριά 6937272845, **Τούμπα** 6944573975, **Χαριλάου** 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, **Νεάπολη- Συκιές** 6976595821, **Κέντρο** 6946123602, **Μαθητές** 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, **Νομική** 6948486377, **Πολυτεχνείο** 6978698795, **ΦΛΣ** 6978890468, **Καλών Τεχνών** 6977017070, **ΤΕΙ** 6978416028, **ΠΑ.ΜΑΚ.** 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, **Ιατρική** 6945677808, **Φιλοσοφική** 6946762169, **Χημικό** 6972311179, **Βιολογικών Εφαρμογών** 6977080222, **Μαθητές** 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, **ΤΕΙ** 6934020219

ΚΡΗΤΗ 6972715314, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, **ΧΑΝΙΑ** 6972715314, **ΡΕΘΥΜΝΟ** 6934216811, **ΠΟΛΗ** 6934216811, **ΤΕΙ** 6947907826, **ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ** 6934165340, **ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ.** 6934216811,

ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7
ΠΛ.ΑΤΤΙΚΗΣ σταθμός Μετρό 6.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ σταθμός ΗΣΑΠ 7πμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ σταθμός ΗΣΑΠ 7πμ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ σταθμός Μετρό 7.30πμ
ΑΓ.ΑΝΤΩΝΙΟΣ σταθμός Μετρό 3μμ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ σταθμός Μετρό 3.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 6.30μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 12/7
ΧΑΛΑΝΔΡΙ σταθμός Μετρό 7πμ
Ν.ΙΩΝΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/7
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7.30μμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 8μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βείκου 7.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7.30μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ πλ.Περιβολάκι (Νεοσετ) 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 6.30μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 6.30μμ
ΤΟΥΜΠΑ πλ.Επταλόφου 6.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 6μμ

ΠΑΤΡΑ
Πλατεία Όλγας 7.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/7
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 11.30πμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ
ΑΙΓΑΛΕΩ σταθμός Μετρό 11.30πμ

Πάρτυ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ *ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/7 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 10μμ*

εργατική αλληλεγγύη

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: *ergatiki@otenet.gr*
Γραφεία: *Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια*
τηλ. *210 52 41001*, fax *210 52 27177*
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Η ΝΔ ΤΑ ΒΡΗΚΕ ΜΕ ΤΟΥΣ “ΝΤΑΒΑΤΖΗΔΕΣ”

Οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ αντίπαλο δέος στους “βαρόνους”

Μόνο με τις ψήφους της ΝΔ ψηφίστηκε, εν μέσω απεργιακών κινητοποιήσεων της ΠΟΣΠΕΡΤ, την περασμένη εβδομάδα το νομοσχέδιο του υπουργείου Επικρατείας για τη συγκέντρωση και αδειοδότηση επιχειρήσεων ΜΜΕ. Το εν λόγω νομοσχέδιο υποτίθεται ότι έχει στόχο να «νοικοκυρέψει» το ραδιοτηλεοπτικό πεδίο, αλλά η πραγματικότητα είναι ότι ο βασικότερός του στόχος είναι να μετατρέψει ακόμα περισσότερο την ενημέρωση σε εμπόρευμα, που θα παράγεται και θα πουλιέται από μεγάλα πλέον συγκροτήματα και μεγαλοεπιχειρήσεις στο χώρο των ΜΜΕ, δίνοντας τη δυνατότητα στα αρπαχτικά της αγοράς να καταβροχθίσουν ακόμα και την ΕΡΤ και μάλιστα με προίκα την περιουσία της και την υποδομή της.

Μία ματιά στον ίδιο το νόμο το αποδεικνύει. Ο υπουργός Επικρατείας θα έχει το απόλυτο προνόμιο του καθορισμού των αδειών που θα προκηρυχθούν. Θα επιτρέπεται η πολυϊδιοκτησία, ενισχύονται οι συγχωνεύσεις σε τηλεόραση και ραδιόφωνα και ευνοούνται τα μεγάλα συγκροτήματα τύπου. Όλα αυτά θα ελέγχονται από την Επιτροπή Ανταγωνισμού στην οποία θα δημιουργηθεί με προεδρικό διάταγμα τμήμα ελέγχου της αγοράς ΜΜΕ.

Πιο αναλυτικά, με το νέο νόμο επιτρέπεται ο έλεγχος μέχρι 100% σε τηλεοπτικό ή ραδιοφωνικό σταθμό αντί του 25% που ίσχυε μέχρι σήμερα. Επίσης επιτρέπεται η συμμετοχή και σε άλλη επιχείρηση της ίδιας μορφής, όπως πχ σε δεύτερο κανάλι. Επιτρέπεται η συμμετοχή σε πέντε ραδιοφωνικούς σταθμούς, ενώ για τη συμμετοχή σε εφημερίδες και περιοδικά δεν υπάρχουν περιορισμοί. Σε αυτό το καθεστώς παραδίδεται και η δημόσια τηλεόραση, αφού σύμφωνα με το άρθρο 17, το οποίο αναφέρεται στην ίδρυση θυγατρικής εταιρείας για την ψηφιακή τηλεόραση, θα συμμετέχουν ιδιωτικοί φορείς με ποσοστό μέχρι και 49%. Ετσι ανοίγει ο δρόμος για να γίνει η ΕΡΤ το φιλέτο που θα αρπάξει ο κάθε Λαμπράκης ή Αλαφούζος ή ακόμα και κάποιος πολυεθνικός κολοσσός.

Αν αυτός ο νόμος εφαρμοστεί τότε θα λειτουργήσει σε βάρος του δικαιώματος της ενημέρωσης, θα οδηγήσει σε ακόμα περισσότερα τηλεσκουπίδια, θα έχει επιπτώσεις στον ίδιο τον πολιτισμό και θα μετατρέψει την πραγματική ενημέρωση σε είδος υπό εξαφάνιση. Αυτή δεν είναι μία απαισιόδοξη πρόβλεψη, αλλά είναι το αποτέλεσμα της ιδιωτικοποίησης των ΜΜΕ και της συγκεντροποίησής τους σε όλο και λιγότερα χέρια, όπως την έχουμε δει όλη τη δεκαετία του ‘80 στο εξωτερικό και στις αρχές του ‘90 στην Ελλάδα.

Ένα τρανταχτό παράδειγμα αυτής της πολιτικής το βλέπουμε με το τηλεοπτικό τοπίο των ΗΠΑ, όπου από το 1986 οι τηλεοπτικοί σταθμοί μπορούν να γίνουν ιδιοκτησία του οποιουδήποτε χωρίς περιορισμούς και κανόνες. Το αποτέλεσμα ήταν όχι φυσικά ο πλουραλισμός μέσα από την απελευθέρωση της αγοράς αλλά η δημιουργία των λεγόμενων μεγιστάνων του τύπου, που έχουν μετατραπεί σε πολυεθνικούς κολοσσούς και ελέγχουν όχι μόνο τα τηλεοπτικά κανάλια, αλλά και την παραγωγή ταινιών κινηματογράφου, την κυκλοφορία της μουσικής, τις εκδόσεις βιβλίων και κάθε μορφή πολιτισμού. Το πιο χαρακτηριστικό


ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

FINANCIAL CRIMES

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΕΝΟΒΑ 2001 ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ - ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΜΜΕ

Υπερσυγκέντρωση σε λίγα και ισχυρά χέρια - Σε ιδιώτες η ΕΡΤ

Νόμος Μπερλουσκόνι στα ΜΜΕ

- Δώρα στους “βαρόνους”
- Προίκα στους ιδιώτες

παράδειγμα είναι ο Ρούπερτ Μέρτοχ, που είναι ιδιοκτήτης του Fox News αλλά και μία σειρά άλλων ΜΜΕ σε όλο τον κόσμο, καθώς και της κινηματογραφικής εταιρείας 20th Century Fox. O Μέρτοχ, αφού εξαγόρασε τους Times του Λονδίνου έκανε πρόσφατα πρόταση εξαγοράς του εκδοτικού ομίλου στον οποίο ανήκει η οικονομική εφημερίδα «Wall Street Journal». Σύμφωνα με δημοσιεύματα των εφημερίδων οι 200 εργαζόμενοι της εφημερίδας κατέβηκαν σε απεργία «θέλοντας να εκφράσουν την υποστήριξή τους στην ανεξαρτησία της εφημερίδας, που αισθάνονται ότι «απειλείται» σε περίπτωση εξαγοράς της από τον επιχειρηματία». Ο Μέρτοχ έχει στο ενεργητικό του την πιο στυγνή παρέμβαση στην ελεύθερη ενημέρωση. Είναι γνωστός για τις επιθέσεις στους εργαζόμενους του Τύπου, έχει απορρίψει πάμπολλα ρεπορτάζ επειδή τα έβρισκε «αριστερών αποχρώσεων», ενώ ζήτησε την απόλυση ενός ανταποκριτή στο Ιράκ επειδή ήταν, κατά τη γνώμη του, «κόκκινος». Αρνήθηκε να αναγνωρίσει τα συνδικάτα του Τύπου και απέλυσε 5.000 εργάτες του Τύπου.

Το αντίστοιχο παράδειγμα της Ευρώπης ήταν το φαινόμενο Μπερλουσκόνι που έφτασε να ελέγχει σχεδόν όλα τα τηλεοπτικά δίκτυα και μία σειρά από εφημερίδες. Αυτή η εξέλιξη σήμανε για την Ιταλία και τη δολοφονία της πραγματικής ενημέρωσης αφού τα ΜΜΕ που έλεγχε ο Μπερλουσκόνι μετατράπηκαν σε μέσα κουκουλώματος των σκανδάλων της κυβέρνησής του.

Ενα παράδειγμα του πώς λειτουργεί ο ανταγωνισμός των ΜΜΕ στο επίπεδο της ενημέρωσης δίνει ο Μάικλ Μουρ στο βιβλίο του «Ηλίθιοι Λευκοί» σχετικά με την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των αμερικάνικων εκλογών το 2000. *«Τη νύχτα των εκλογών, όταν έκλεισαν οι κάλπες επικρατούσε μεγάλη σύγχυση με την καταμέτρηση των ψήφων στη Φλώριντα. Τελικά την απόφαση την πήρε ο υπεύθυνος εκλογικής κάλυψης του τηλεοπτικού καναλιού Fox News. Αποφάσισε ότι το Fox θα έβγαινε στον αέρα και θ’ ανακοίνωνε ότι ο Μπους κέρδισε τη Φλώριντα και άρα τις εκλογές. Τα άλλα δίκτυα άρχισαν να τρέχουν σαν τρελά μόλις δόθηκε το σύνθημα από το Fox, φοβούμενα μήπως δώσουν την εντύπωση ότι καθυστερούν ή ότι έχουν χάσει την είδηση-παρόλο που οι ρεπόρτερ τους στη Φλώριντα επέμεναν ότι οι δύο υποψήφιοι βρίσκονταν ακόμα πολύ κοντά. Αλλα ποιος χρειάζεται τους δημοσιογράφους όταν παίζεις το «ακολουθήστε τον πρώτο»- κι ο πρώτος, στην περίπτωση αυτή ήταν ο Τζον Ελις, ο υπεύθυνος κάλυψης των εκλογών για λογαριασμό του Fox. Ποιος είναι ο Τζον Ελις; Είναι ο πρώτος ξάδερφος του Τζορτζ και του Τζεμπ Μπους».*

Ποιότητα

Στην Ελλάδα η «απελευθέρωση» της τηλεόρασης από το κρατικό μονοπώλιο ήταν ένα από τα βασικά συνθήματα της ΝΔ στις αρχές του 90. Το επιχείρημα ότι ο ανταγωνισμός ιδιωτικής και κρατικής τηλεόρασης θα οδηγήσει στη βελτίωση της ποιότητας μοιάζει σήμερα με ανέκδοτο. Η ΝΔ είχε και τότε όπως και σήμερα στόχο να παραδώσει ένα ακόμα φιλέτο, τις δημόσιες συχνότητες, στους ιδιώτες. Αυτό που ακολούθησε ήταν η πλήρης αναρχία της αγοράς σε βάρος της ενημέρωσης και της ποιότητας. Το πώς εννοούσε βέβαια η ΝΔ την «απελευθέρωση» της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου φάνηκε στη συνέχεια, όταν ο Μητσοτάκης κατέθεσε στη βουλή νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης, που είχε σαν στόχο να επιβάλει ένα καθεστώς λογοκρισίας του Τύπου.

Τα ΜΜΕ σήμερα στοχεύουν στη μεγιστοποίηση του κέρδους μέσα από τη μεγιστοποίηση της ακροαματικότητας. Η αιτία είναι ότι το κάθε ΜΜΕ πουλάει τηλεθεατές ή ακροατές ή αναγνώστες στους διαφημιστές. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ να βάζουν τα κέρδη τους πάνω από την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αφού αντιμετωπίζουν το κοινό τους σαν αγοραστή των προϊόντων που πλασάρουν οι διαφημίσεις. Ο ανταγωνισμός για την ακροαματικότητα, έχει σαν αποτέλεσμα την αντιγραφή και την ομοιομορφία τόσο στην ειδησεογραφία όσο και στα προγράμματα ψυχαγωγίας.

Επιπλέον οι κάτοχοι των ΜΜΕ είναι σήμερα μεγαλοκαπιταλιστές που έχουν συμφέρον να προβάλλουν συγκεκριμένες πτυχές της πραγματικότητας ή ακόμα και να τη διαστρεβλώνουν. Ωστόσο ο ρόλος των ΜΜΕ είναι αντιφατικός γιατί πολύ απλά τα όσα προβάλουν πρέπει να έχουν κάποια σχέση με τις καθημερινές εμπειρίες του κόσμου που παρακολουθεί ή διαβάζει τα προϊόντα τους. Ετσι παρ’ όλο που προσπαθούν να αναπαράγουν τις κυρίαρχες ιδέες του συστήματος, το ρατσισμό, το σεξισμό, τον εθνικισμό, είναι αναγκασμένα να προβάλουν και πλευρές της πραγματικότητας για να δείχνουν ότι δήθεν εναρμονίζονται με τη ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου.

Εργαζόμενοι

Η δύναμη που μπορεί να βάλει τέρμα στην ιδεολογική προπαγάνδα που προσπαθούν να επιβάλουν τα ΜΜΕ είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Δεν υποστηρίζουμε ότι το κράτος σαν ιδιοκτήτης ΜΜΕ εφαρμόζει τον πλουραλισμό. Η διαφορά είναι ότι στη δημόσια τηλεόραση υπάρχει μεγαλύτερη δυνατότητα συνδικαλισμού.

Η συντριπτική πλειοψηφία των δημοσιογράφων και των άλλων εργαζόμενων στον Τύπο δεν έχουν τίποτα κοινό με τον Τράγκα και τον Κακαουνάκη. Είναι εργαζόμενοι που επηρεάζονται και εμπνέονται από τις μάχες του κινήματος. Μέσα από τη δικιά τους δράση μπορεί να μπει τέλος στην ασυδοσία των βαρόνων των ΜΜΕ. Αυτή την προσπάθεια κάνουν συστηματικά μέσα στο χώρο των ΜΜΕ οι Financial Crimes, η κίνηση δημοσιογράφων και εργαζόμενων στα ΜΜΕ που έστησαν τα μέλη της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ με στόχο να φέρουν μέσα στο χώρο των ΜΜΕ τα μηνύματα του αντικαπιταλιστικού και αντιπολεμικού κινήματος. Η έμπνευση από τις μάχες του παγκόσμιου κινήματος έδωσε με τη σειρά της αυτοπεποίθηση για το χτίσιμο σωματείων, για να ανοίξει η κόντρα ενάντια στις απολύσεις και τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Αυτή η μάχη χρειάζεται να συνεχιστεί. Για να μην περάσει η λογοκρισία, για να μη μπορούν τα κανάλια και οι εφημερίδες να διαστρεβλώνουν τους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας χρειάζεται ένα γερό εργατικό κίνημα μέσα στα ΜΜΕ. Η νέος νόμος του Ρουσόπουλου έχει σαν στόχο να μετατρέψει το τηλεοπτικό πεδίο σε μία νέα ζούγκλα τόσο για τις εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων όσο και για την ποιότητα των προγραμμάτων τους. Γι’ αυτό σήμερα είναι επιτακτική η ανάγκη να γίνει πράξη το αίτημα του ενιαίου συνδικάτου τύπου που θα δώσει τη δυνατότητα να μεγαλώσουν οι αντιστάσεις απέναντι στην ασυδοσία των μεγαλοκαναλαρχών και της κυβέρνησης που τους στηρίζει και να ανοίξει ο δρόμος για πραγματικά πλουραλιστικά ΜΜΕ στην υπηρεσία των αναγκών της ενημέρωσης και όχι της ζούγκλας της αγοράς.

Κατερίνα Θωίδου

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Σε εργατικούς κλάδους

Αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις για την ενωτική κάθοδο της ριζοσπαστικής αριστεράς στις εκλογές έγιναν αυτή την εβδομάδα σε μία σειρά εργατικούς χώρους.

«Την Πέμπτη 5 Ιούλη πάνω από 70 άτομα συγκεντρώθηκαν στο Αμφιθέατρο του Λαϊκού στην κοινή συνέλευση εργαζόμενων στο χώρο της Υγείας και φοιτητών Ιατρικής», μας περιγράφει ο **Θανάσης Σταυρίδης** από το ΣΕΚ. «Δεκάδες εργαζόμενοι και φοιτητές πήραν το λόγο από πολλές δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Ενα μεγάλο κομμάτι των αγωνιστών που τοποθετήθηκαν τόνισαν ότι υπάρχει πολιτική αναγκαιότητα να κατέβει η ριζοσπαστική αριστερά ενωμένη στις εκλογές, ότι η πρωτοβουλία χρειάζεται να οριοθετηθεί από ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ, ΣΥΝ, αλλά ταυτόχρονα να απλωθεί σε κόσμο που μέχρι τώρα μπορεί να μην είχε αναφορά στη ριζοσπαστική αριστερά.

Ο **Σ. Δρίτσας**, φοιτητής από την ΑΡΑΝ τόνισε ότι η ριζοσπαστική αριστερά δεν πρέπει να φοβάται να προχωρήσει σε ενιαία μέτωπα και ότι χρειάζεται να μην φοβηθούμε να «λερώσουμε τα χέρια μας». Ο **Π. Παπανικολάου** από την ΑΡΣΙ είπε ότι πρέπει να σχεδιάσουμε τα βήματά μας με δημοκρατικό τρόπο και ότι στόχος μας είναι να κερδίσουμε από τη νοσηλεύτρια που φοβάται να απεργήσει μέχρι το φοιτητή που κατέβαινε στα συλλαλητήρια. Ο **Π. Πολάκης** τόνισε ότι από το 89-90 όλα τα εγχειρήματα για κοινή κάθοδο της ριζοσπαστικής αριστεράς οδήγησαν σε περιθωριοποίηση και απλά κράτησαν την φλόγα αναμμένη. Στη συγκυρία που είμαστε δεν πρέπει να επαναλάβουμε την ίδια τακτική.

Από την πλευρά του ΣΕΚ κάναμε την τοποθέτηση ότι αυτό που μας έφερε να συζητάμε όλοι μαζί είναι η άνοδος του κινήματος στο οποίο η Ριζοσπαστική αριστερά έπαιξε καταλυτικό ρόλο, όπως στις καταλήψεις, στην απεργία των δασκάλων και στις απεργίες των γιατρών. Εν όψει της 12 Ιούλη άνοιξε η κουβέντα για τις συμμαχίες στο αντιπολεμικό κίνημα. Η απάντηση που δώσαμε ήταν ότι το αντιπολεμικό κίνημα κατάφερε να δυναμώσει γιατί εμπλέκει κόσμο από τη σοσιαλδημοκρατία μέχρι τους μετανάστες και η επαναστατική αριστερά χρειάζεται να υπερασπιστεί τη Χαμάς και τη Χεσμπολάχ, απέναντι στο κράτος του Ισραήλ και τους ιμπεριαλιστές. Παρά τις προτάσεις για να διαμορφωθεί ένα συνθετικό κείμενο, κάποιοι συναγωνιστές του ΜΕΡΑ επέμεναν στο μοτίβο «καμιά συνεργασία με δυνάμεις που στήριξαν ΠΑΣΟΚ στο Β' γύρο των δημοτικών εκλογών» και έτσι η συνέλευση δεν κατέληξε σε ένα ενιαίο κείμενο απόφασης».

«Συνέλευση είχαν την ίδια ημέρα και οι εκπαιδευτικοί στα γραφεία της ΟΛΜΕ, όπου άνοιξε συζήτηση για το πώς χρειάζεται να προχωρήσει η πρωτοβουλία για το κατέβασμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς με στόχο τη συμμετοχή όσο γίνεται περισσότερων εκπαιδευτικών στην πανελλαδική συνέλευση της 14 Ιούλη» μας είπε η **Μαρία Καλύβα** εκπαιδευτικός από το ΣΕΚ. «Ο **Νίκος** ανένταχτος από τις παρεμβάσεις τόνισε ότι συμφωνεί με την τοποθέτηση του Μπιτσάκη και ότι η Ριζοσπαστική Αριστερά χρειάζεται να κατέβει ενωμένη στη βάση τριών σημείων. Η **Ανθή** είπε ότι η εξέλιξη της πρωτοβουλίας είναι μία ολόκληρη μάχη. Οπως δώσαμε την μάχη της απεργίας χωρίς να ξέρουμε αν θα νικήσει από την αρχή έτσι χρειάζεται να δώσουμε και τώρα τη μάχη για το κατέβασμα της ριζοσπαστικής αριστεράς στις εκλογές, έστω και αν δεν ξέρουμε ακόμα αν θα τη στηρίξουν όλες οι δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Η **Βίκυ** τόνισε χρειάζεται να στηρίξουμε τους ωρομίσθιους και τους αναπληρωτές να μπουν στα σωματεία και ο Μάριος είπε ότι χρειάζεται η ριζοσπαστική αριστερά να δώσει απαντήσεις στα πραγματικά προβλήματα που απασχολούν τον κόσμο, όπως πχ της επαρχίας».

ΜΑΡΟΥΣΙ - Ν.ΙΩΝΙΑ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

Τρεις αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις γίνανε την προηγούμενη βδομάδα στην ευρύτερη περιοχή των Βορείων προαστίων της Αθήνας. Την Τετάρτη 4 Ιούλη των Βορείων στο Μαρούσι, την Πέμπτη 5 Ιούλη των Βορειοδυτικών στη Νέα Ιωνία και την Δευτέρα 9 Ιούλη των Βορειοανατολικών στο Χαλάνδρι. Και στις τρεις συνελεύσεις πήραν μέρος πάνω από 250 σύντροφοι από όλες σχεδόν τις τάσεις της ριζοσπαστικής αριστεράς και γίνανε περίπου 50 παρεμβάσεις.

Η συζήτηση σε όλες τις συνελεύσεις περιστράφηκε γύρω από τον πρωτοπόρο ρόλο της ριζοσπαστικής αριστεράς στις μεγάλες μάχες της προηγούμενης περιόδου, με αιχμή το χώρο της εκπαίδευσης και το αντιπολεμικό κίνημα, και την ανάγκη αυτής της αριστεράς να δώσει και την μάχη των προσεχών βουλευτικών εκλογών. Η **Αλεξάνδρα** στο Μαρούσι, η **Δήμητρα Λιναρδάκη** στη Νέα Ιωνία και οι **Θόδωρος Αλεξίου** και **Χρήστος Βαζούρας** στο Χαλάνδρι από την μεριά της Πρωτοβουλίας παρουσίασαν αντίστοιχα τα κείμενα της Πρωτοβουλίας για την πολιτική απόφαση αυτών των συνελεύσεων που κινήθηκαν στο πολιτικό πλαίσιο και τους στόχους της Πρωτοβουλίας όπως αυτά διαμορφώθηκαν στη Πανελλαδική Συνέλευση της 9ης Ιούνη στο Θέατρο Αλίκη εμπλουτισμένα και από την πολιτική συζήτηση που ήδη είχε ανοίξει σε προηγούμενες συνελεύσεις και από τοπικά θέματα των γειτονιών με αιχμή την καταστροφή της Πάρνηθας, την ποιότητα ζωής. Τέλος κάλεσαν για την συμμετοχή των τοπικών συνελεύσεων στην πανελλαδική συνέλευση των συνελεύσεων στις 14 Ιούλη στο Θέατρο Αλίκη.

Η συντριπτική πλειοψηφία των παρεμβάσεων και στις τρεις αυτές συνελεύσεις υποστήριξαν αυτά τα κείμενα με πολλούς τρόπους και επιχειρήματα. Απέναντι στη σεκταριστική λογική "ενότητα με βάση το περιεχόμενο (του ΜΕΡΑ)" που έμπαινε από τους συντρόφους του ΝΑΡ, οι σύντροφοι από την ΑΡΑΣ, ΑΡΑΝ, ΟΚΔΕ-Σπάρτακος και από το ΣΕΚ αλλά και πολλοί ανένταχτοι αγωνιστές προτάξαμε την ανάγκη της κοινής εκλογικής παρέμβασης χωρίς αποκλεισμούς και προαπαιτούμενα στη βάση της κοινής δράσης και των κοινών στόχων με την πολιτική φυσιογνωμία που οριοθετεί το ενωτικό κείμενο που καλούσε στη συνέλευση της 9ης Ιούνη εμπλουτισμένο και από τις τοπικές συζητήσεις.

Ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** στο Μαρούσι, ο **Μανώλης Σπαθής** στη Νέα Ιωνία και ο **Γιώργος Ράγκος** στο Χαλάνδρι κάνανε τις κεντρικές τοποθετήσεις από την μεριά του ΣΕΚ στις αντίστοιχες συνελεύσεις. Θυμίσανε τις μεγάλες κινητοποιήσεις απέναντι στη ΝΔ που την ανάγκασαν να μην μπορέσει να προχωρήσει το πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων και να είναι αναγκασμένη να παίξει το χαρτί των πρόωρων εκλογών, βάλανε τα συμπεράσματα αυτών των αγώνων και την πρωτοπόρα δράση της ριζοσπαστικής αριστεράς σ' αυτούς και τονίσανε την ανάγκη στη πανελλαδική συνέλευση στις 14 Ιούλη να πάρει σάρκα και οστά η εκλογική κάθοδος και να βάλει μπροστά πρωτοβουλίες όπως πχ για την καταστροφή της Πάρνηθας, την διαδήλωση στις 8 Σεπτέμβρη στη ΔΕΘ και τον πόλεμο. Οι συνελεύσεις στη Νέα Ιωνία και στο Χαλάνδρι κατέληξαν σε πλειοψηφική στήριξη των κειμένων της Πρωτοβουλίας, ενώ δυστυχώς στο Μαρούσι οι σύντροφοι από το ΝΑΡ, αν και μειοψηφία, καταφέραν να διαλύσουν την συνέλευση μακρυγορώντας με παρεμβάσεις της μισής ώρας ο καθένας. Το ραντεβού όλων ανανεώθηκε για τις 14 Ιούλη στο θέατρο Αλίκη για την αποφασιστική πανελλαδική συνέλευση .

ΣΕΚ ΒΟΡΕΙΑ, ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ, ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ ΑΘΗΝΑΣ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ - Ν.ΣΜΥΡΝΗ

Την Πέμπτη 5 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε η αντικαπιταλιστική συνέλευση Μοσχάτου-Καλλιθέας-Ν. Σμύρνης-Π. Φαλήρου-Δάφνης. Η συμμετοχή ήταν μεγάλη, καθώς ξεπέρασε τα 100 άτομα σε όλη την διάρκεια των διαδικασιών.

Η πρώτη τοποθέτηση έγινε από τον **Απόστολο Αλωνιάτη** (ανένταχτος), που αναφέρθηκε στην αναγκαιότητα ενός ενωτικού κατεβάσματος στις εκλογές, τις προοπτικές τους, καθώς και στην διαδρομή που ξεκίνησε την 9η Ιούνη και την συμμετοχή της τοπικής συνέλευσης στην πανελλαδική συνέλευση της 14ης Ιουλίου. Παράλληλα αναφέρθηκε σε πολιτικά μέτωπα όπως το ζήτημα του περιβάλλοντος με αφορμή την καταστροφή της Πάρνηθας.

Ο **Γιώργος Καλαμπόκας**, φοιτητής από την ΑΡ.ΑΝ., λέγοντας ότι ''φυσάει κόντρα'' αναφερόμενος στην συγκυρία και την κατάσταση του κινήματος στην Ελλάδα και παγκόσμια, τόνισε ότι σε αυτές τις συνθήκες ανόδου είναι που πρέπει να ανασυνταχθεί η στρατηγική της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, να συνδεθεί η τακτική με την στρατηγική παρεμβαίνοντας στα μέτωπα ενιαιομετωπικά, αλλά και οριοθετημένα απέναντι στον ρεφορμισμό.

Η **Χριστίνα Κόικα** από το Σ.Ε.Κ. ξεκίνησε λέγοντας, ότι η 9η Ιούνη ήταν σταθμός και ότι αυτή η διαδικασία δένεται με την προοπτική του κινήματος σε μέτωπα όπως το αντιπολεμικό, αλλά και το αντικαπιταλιστικό κίνημα συνολικά.Τονίζοντας τα αντι-παραδείγματα της Γαλλίας και της Ιταλίας σχετικά με τις εκλογές, αναφέρθηκε στην ανάγκη ενός ενωτικού κατεβάσματος στις βουλευτικές εκλογές και κατέληξε λέγοντας, ότι υπάρχουν κινηματικά ραντεβού, όπως η Δ.Ε.Θ. που πρέπει να προσλάβει αντικυβερνητικό χαρακτήρα. Τέλος, σχετικά με την συνέλευση της 14ης Ιούλη υπογράμμισε ότι είναι η συνέχεια των διαδικασιών χωρίς αποκλεισμούς, χωρίς minimum/maximum, και σε τελική ανάλυση είναι μία διαδικασία που προέρχεται από την βάση και λειτουργεί δημοκρατικά.

Η **Αναστασία Σταυροπούλου** φοιτήτρια από την ΑΡ.Α.Σ., ξεκίνησε αναφερόμενη με βάση την εμπειρία της στο φοιτητικό κίνημα, στην νέα πολιτικοποίηση που έχει δημιουργηθεί. Δημιουργώντας έτσι, την ανάγκη ενός ενωτικού κατεβάσματος, που να δένεται με τα μέτωπα πάλης, να ξεπερνά τα όρια του "χώρου" και να μην δημιουργεί αποκλεισμούς. Επίσης, υποστήριξε, ότι η Ριζοσπαστική Αριστερά είναι Αριστερά των Κινημάτων και αυτό επιβάλει αφενός την κοινή δράση και αφετέρου την ανάγκη να μπαίνει η προοπτική στο κίνημα. Τέλος, σχετικά με την διαδικασία που ξεκίνησε την 9η Ιούνη και συνεχίζεται με τις συνελεύσεις, τόνισε ότι είναι μια διαδικασία βάσης, που πρέπει να συνεχιστεί. Επίσης, είπε ότι οι εκλογές δεν είναι η κατάληξη αλλά εχέγγυο κοινής δράσης και ότι μπροστά στην ριζοσπαστικοποίηση του κινήματος, η ριζοσπαστική Αριστερά πρέπει να ανταποκριθεί.

Τέλος, σύντροφοι από το Ν.Α.Ρ. και το ΜΕ.Ρ.Α. τοποθετήθηκαν διαχωρίζοντας τις θέσεις τους από την Ενωτική Πρωτοβουλία, υποστήριξαν ότι το εγχείρημα δεν έχει σαφή οριοθέτηση πολιτικά, καταλήγοντας ότι μόνο η πορεία του ΜΕ.Ρ.Α. δημιουργεί κεκτημένα σε αντίθεση με την πρωτοβουλία της 9ης Ιούνη.

Δημήτρης Κουτσουρής



ΚΑΛΑΜΑΤΑ: Σήμα Κινδύνου

Σήμα κινδύνου εκπέμπει για άλλη μία χρονιά φέτος το πολιτιστικό φεστιβάλ Καλαμάτας, λόγω της πολιτικής περικοπών των κονδυλίων από το υπουργείο Πολιτισμού. Οι εργαζόμενοι στην Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής Ανάπτυξης Καλαμάτας παραμένουν απλήρωτοι εδώ και δύο μήνες, ενώ αβέβαιο είναι το μέλλον των σχολών πολιτισμού και του Δημοτικού Θεάτρου της πόλης.

Το σωματείο εργαζομένων της ΔΕΠΑΚ έχει αποφασίσει να αναρτήσει πανό σε κεντρικά σημεία τις ημέρες του φεστιβάλ ενώ μαζί με το σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων των μαθητών της ΔΕΠΑΚ και το Σύλλογο Καθηγητών Δημοτικού Ωδείου κυκλοφορούν στην πόλη κείμενο υπογραφών που αναφέρει:

«Η Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής Ανάπτυξης Καλαμάτας είναι πια αναπόσπαστο τμήμα της πόλης μας.

Συνεχίζει το σπουδαίο έργο που έχει επιτελέσει και επιτελεί αποδίδοντας καρπούς σε χιλιάδες παιδιά της πόλης μας και της γύρω περιοχής. Δυστυχώς όμως η λειτουργία της που τη θεωρούμε αυτονόητη καθώς και η ανάβαθμιση της κινδυνεύουν αποκλειστικά από την ασυνέπεια του υπουργείου πολιτισμού το οποίο παρόλες τις υποσχέσεις και τις εξαγγελίες δεν έχει καταβάλει το ποσό της οφειλής του για τα έτη 2005, 2006 και 2007, όπως προκύπτει από τις προγραμματικές συμβάσεις που έχει υπογράψει. Ο πολιτισμός είναι το σημαντικότερο που μπορούμε να προσφέρουμε στα παιδιά μας.

Το ΥΠΠΟ οφείλει να συνεχίσει την οικονομική στήριξη της ΔΕΠΑΚ για να μπορεί αυτή να διατηρήσει τον κοινωνικό της χαρακτήρα. Απαιτούμε από το ΥΠΠΟ να τηρήσει τους όρους των προγραμματικών συμβάσεων που έχει υπογράψει γιατί η ΔΕΠΑΚ είναι ίσως το σημαντικότερο «κεκτημένο» της Καλαμάτας και των πολιτών της».

Χριστίνα Λαδά

Πρόκληση στο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ

Το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ πραγματοποιήθηκε στην Πλατεία Πρωτομαγιάς στην Αθήνα. Ήταν εκεί πολλές κοινότητες μεταναστών, οργανώσεις κοινωνικών κινημάτων, ΜΚΟ, αντιρατσιστικές οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς.

Βρεθήκαμε σ' αυτήν την πολύχρωμη γιορτή για να διατρανώσουμε, για μια ακόμη φορά, την αντίθεσή μας στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία. Αλλά και για να προβάλουμε συγκεκριμένες νίκες που πετύχαμε ενάντια στην κυβέρνηση το περασμένο διάστημα, ιδιαίτερα στο επίπεδο των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των πολιτικών ελευθεριών. Η πετυχημένη καμπάνια του αντιπολεμικού κινήματος που έσωσε τον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας, Τζαβέντ Ασλάμ, από την απέλαση του στη Χούντα του Πακιστάν, είναι μια τέτοια χαρακτηριστική νίκη.

Είναι ίσως η πρώτη φορά που μια Κοινότητα μεταναστών καταφέρνει με τον ανυποχώρητο αγώνα της μια τόσο μεγάλη νίκη ενάντια όχι μονάχα στην ελληνική κυβέρνηση αλλά και στην Πρεσβεία της χώρας απ' όπου προέρχεται. Και μάλιστα μια Πρεσβεία που λειτουργεί σαν μακρύ χέρι της Χούντας του Μουσάραφ στο Πακιστάν, αξιοποιώντας όλα τα βρώμικα μέσα: καλές σχέσεις με αξιωματούχους της Νέας Δημοκρατίας που της επιτρέπουν να λειτουργεί σαν «κράτος εν κράτει», πληρωμένους χαφιέδες για να στήνουν σκευωρίες κατά του νόμιμου προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας κλπ.

Απέναντι σε όλα αυτά η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας νίκησε! Και ήταν μια νίκη όλων μας. Γι' αυτό και θα ήταν σκόπιμο, αυτός ο αγώνας της Πακιστανικής Κοινότητας και του Τζαβέντ Ασλάμ, να προβληθεί με ιδιαίτερη έμφαση στα πλάισια ενός Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ.

Αντί γι' αυτό όμως, είδαμε με λύπη και αγανάκτηση να συμμετέχει και να προβάλεται από τους διοργανωτές, η οργάνωση των χαφιέδων της Πακιστανικής Πρεσβείας! Συγκεκριμένα, ο «Ελληνοπακιστανικός Σύλλογος», που φτιάχτηκε σαν «καπέλο» από την Πρεσβεία και τους χαφιέδες της τον Γενάρη του 2007 (στην μέση του δικαστικού αγώνα του Τζαβέντ Ασλάμ) με στόχο να αποδυναμώσει την Πακιστανική Κοινότητα. Ο Ανουάρ Ικμπάλ, ένας από τους πρωτεργάτες του «Συλλόγου», έχει καταγγελθεί δημόσια πολλές φορές σαν έμμισθος χαφιές της Πρεσβείας από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και τον Γιώργο Γκουντούνα, δικηγόρο της Πακιστανικής Κοινότητας.

Παρόλα αυτά όμως, έχει το θράσος να εμφανίζεται σε διάφορες αντιρατσιστικές εκδηλώσεις λόγω της ανοχής, αν όχι προβολής, που απολαμβάνει από τους διοργανωτές αυτών των εκδηλώσεων. Στο Αντιρατστικό Φεστιβάλ υπήρχε, δυστυχώς, ταμπλώ για τον «Σύλλογο» των χαφιέδων και συμμετοχή του στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Φυσικά, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας δεν συμμετείχε στο Φεστιβάλ, αρνούμενη να νομιμοποιήσει την παρουσία των χαφιέδων.

Αυτό πρέπει να κάνουν και οι αντιρατσιστικές οργανώσεις και η Αριστερά. Να σταθούν αταλάντευτα στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ και της Πακιστανικής Κοινότης που συνεχίζει τον αγώνα της και να απομονώσουν και να πετάξουν έξω από το αντιρατσιστικό κίνημα τους χαφιέδες της Πρεσβείας.

Η ανοχή είναι πλέον συνενοχή!

Γιάννης Σφακάκης

Αστυνομική Βία & κρατική καταστολή

Οι αποτρόπαιες σκηνές αστυνομικής βαρβαρότητας στο «αμαρτωλό» 4ο αστυνομικό τμήμα Ομονοίας έφεραν στην επικαιρότητα το ζήτημα της αστυνομικής βίας/αυθαιρεσίας και της κρατικής καταστολής. Στο πρόσφατο up date, η λίστα της ντροπής περιλαμβάνει τις απαγωγές των Πακιστανών, τους 49 συλληφθέντες φοιτητές τον περασμένο Μάρτιο κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου, την «ζαρντινιέρα» και τα «πράσινα σταράκια».

Το θέμα της (ελληνικής) αστυνομικής βίας/αυθαιρεσίας και της κρατικής καταστολής συνδέεται άμεσα με όσα συμβαίνουν σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο (μυστικές πτήσεις της CIA με συμμετοχή 13 κυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένης της Ελληνικής, στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών/προσφύγων, Ευρώπη-Φρούριο, Γκουαντάναμο, Πόλεμος και βασανιστήρια στο Ιράκ, νέες αμερικανικές βάσεις στην Ευρώπη), καθώς κοινός παρονομαστής όλων αυτών είναι η επίθεση κατά ατομικών δικαιωμάτων και πολιτικών ελευθεριών, η επίθεση κατά λαών, η επίθεση κατά αριστερών, κοινωνικά και πολιτικά ανυπάκουων, επικαιροποιώντας εκείνες τις θεωρητικές προσεγγίσεις σχετικά με τους ιδεολογικούς μηχανισμούς του Κράτους και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς της άρχουσας τάξης.

Μια σύντομη έρευνα στις εκθέσεις και το αρχείο έγκυρων διεθνών οργανισμών (Συμβούλιο της Ευρώπης, Διεθνής Αμνηστία, Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι, Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ), καθώς και στις εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη, που ασχολούνται με την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δίνει μια εξαιρετικά ανησυχητική εικόνα για τα φαινόμενα αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας στην Ελλάδα αλλά και για την διαχρονική αντιμετώπιση του φαινομένου από τις αρμόδιες αρχές. Σημειώνεται ότι τα στοιχεία αυτά καλύπτουν ένα απειροελάχιστο τμήμα του προβλήματος, καθώς αφορούν μόνον στις περιπτώσεις, στις οποίες τα θύματα της βίας έκαναν καταγγελίες και προσφυγές σε διεθνείς οργανισμούς.

Σημαντική θέση κατέχουν οι καταδικαστικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για θέματα αστυνομικής βίας τα τελευταία χρόνια. Ενδεικτικά αναφέρεται η υπόθεση Μπέκος και Κουτρόπουλος κατά Ελλάδος, (13.12.2005), χαρακτηριστική για την διαφορετική αντιμετώπιση του ίδιου περιστατικού από τα ευρωπαϊκά όργανα και τις ελληνικές αρχές. Εν προκειμένω, η Ελλάδα καταδικάστηκε ομόφωνα για τη συμπεριφορά αστυνομικών σε δύο Ρομά, κατά τη σύλληψη και κράτησή τους σε αστυνομικό τμήμα του Μεσολογγίου. Σε ελληνικό επίπεδο διενεργήθηκε ΕΔΕ και προτάθηκε η τιμωρία δύο αστυνομικών με αργία με πρόσκαιρη παύση. Με απόφαση του Αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. μόνο ένας αστυνομικός τιμωρήθηκε με πρόστιμο 60 ευρώ. Ασκήθηκε δίωξη κατά τριών αστυνομικών, αλλά σε δίκη παραπέμφθηκε μόνο ένας που αθωώθηκε.

Η αστυνομική αυθαιρεσία, όποτε εκδηλώνεται, αναζητά νομιμοποίηση στο όνομα της προστασίας της φιλήσυχης πλειοψηφίας, ψαρεύοντας σε θολά νερά. Τροφοδοτείται από ένα φασίζοντα αυταρχισμό, που ενθαρρύνει την επικίνδυνη εκτροπή του «μόνο με ξύλο καταλαβαίνουν» ή την υπηρεσιακή και ηθική χαλαρότητα του «έλα μωρέ, δυο μπουνιές παραπάνω, αλήτες είναι άλλωστε». Στο διανοητικό πλαίσιο του φασίζοντος αυταρχισμού, τα ατομικά δικαιώματα είναι αμελητέα, ιδίως αν αφορούν διαμαρτυρόμενους αντιεξουσιαστές και αλλοδαπούς, ενώ οι δικονομικές εγγυήσεις ενοχλητικές εφευρέσεις κάποιων αριστεριστών δικηγόρων.

Απέναντι σε αυτή τη πρακτική δεν αρκεί μόνο η διεκδίκηση των δικαιωμάτων στα πλαίσια του δικαιϊκού μας συστήματος και με βάση το νομικό μας οπλοστάσιο, απαιτείται να ενταθεί η πολιτική και κινηματική δράση, οι κοινωνικοί αγώνες ρήξης και ανατροπής, η ανυπακοή σε κάθε μορφή κρατικής και διεθνούς καταστολής, με στόχο, τελικά, μια κοινωνία πολιτικής χειραφέτησης και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Το άρθρο αποτελεί περίληψη εισήγησης σε εκδήλωση της Διεθνούς Αμνηστίας στο 10ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ στη Θεσσαλονίκη (29-30 Ιουνίου και 1 Ιουλίου)

ΝΤΡΟΠΗ!

Την περασμένη Παρασκευή ο Κάρολος Παπούλιας, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας παρασημοφόρησε, σε μια "σεμνή τελετή", με τον "Μεγαλόσταυρο του Τάγματος του Φοίνικος" την Σούζαν Μουμπάρακ, για τους "αγώνες της" για την ειρήνη και την βοήθεια στα θύματα του πολέμου.

Η τελετή, στην οποία παραβρέθηκαν, μεταξύ άλλων, και η Μαριάννα Βαρδινογιάννη, η Ντόρα Μπακογιάννη και ο Γιώργος Βουλγαράκης, καλύφθηκε από όλα σχεδόν τα κανάλια και όλες τις εφημερίδες -που έτρεξαν να μας ενημερώσουν ότι η κυρία Μουμπάρακ είναι πρόεδρος της "Διεθνούς Κίνησης Γυναικών για την Ειρήνη" και σύζυγος του "Αιγύπτιου ηγέτη" Χόσνι Μουμπάρακ.

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς; Την υποκρισία; Το ψέμα; Την προκλητική υποτίμηση της νοημοσύνης μας; Τον κυνισμό της εξωτερικής πολιτικής; Ή το σκύψιμο της μέσης των διευθυντών των καναλιών και των εφημερίδων;

Ο Χόσνι Μουμπάρακ, πρώτα απ' όλα δεν είναι ο "Αιγύπτιος ηγέτης" αλλά ο δικτάτορας της Αιγύπτου και στενός συνεργάτης του Μπους στην Μέση Ανατολή στον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας". Τα τελευταία χρόνια έχει ξεσπάσει ένα τεράστιο δημοκρατικό κίνημα στην Αίγυπτο. Ο Μουμπάρακ το έχει αντιμετωπίσει με την πιο αδίστακτη καταστολή: η αντιμετώπιση των κινητοποιήσεων από την αστυνομία δεν περιλαμβάνει μόνο δακρυγόνα, γκλομπς και άγριους ξυλοδαρμούς αλλά και συστηματικούς βιασμούς διαδηλωτριών, εν ψυχρώ σε δημόσιους χώρους. Αλλά αυτό, φυσικά, δεν εμποδίζει την κυρία Μουμπάρακ να αυτοπαρουσιάζεται σαν πρόεδρος μιας γυναικείας οργάνωσης...

Η κυρία Μουμπάρακ ήρθε στην Ελλάδα σε συνεργασία με το "Ίδρυμα για την προστασία του Παιδιού και της Οικογένειας" της Μαριάννας Βαρδινογιάννη, που εκτός από πρόεδρος αυτής της μη-κυβερνητικής οργάνωσης τυγχάνει και σύζυγος του Βαρδή Βαρδινογιάννη -του "νονού" των πετρελαίων της χώρας μας. Αλλά, όπως όλοι ξέρουν, τα πετρέλαια δεν έχουν καμιά σχέση με τους πολέμους που αφανίζουν τόσα και τόσα παιδιά στην Μέση Ανατολή. Οι πόλεμοι, ως γνωστόν, οφείλονται στην Αλ-Κάιντα, τους φανατικούς Μουσουλμάνους, τον Μοκταντά αλ-Σαντρ, την Χαμάς. Ποτέ κανένας πόλεμος δεν έγινε για το πετρέλαιο!

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΒΥΡΩΝΑΣ

Σε 24ωρη απεργία κατεβαίνουν οι εργαζόμενοι στο Δήμο Βύρωνα την Τετάρτη 11 Ιούλη. Στις 8 το πρωί θα πραγματοποιήσουν συγκέντρωση έξω από το Δημαρχείο και μετά θα κάνουν διαδήλωση στους δρόμους της πόλης.

Το σωματείο έχει γεμίσει τους δρόμους του Βύρωνα με αφισάκια και τρικ που καλούνε στη διαδήλωση. Οπως αναφέρει η προκήρυξη του σωματείου: «Διεκδικούμε να μεταφερθούν στο Δήμο οι εργαζόμενοι, οι αρμοδιότητες (της δημοτικής επιχείρησης) Υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας καμιά απόλυση. Δεν θέλουμε να δημιουργηθεί καμιά νέα Δημοτική Επιχείρηση. »

Η πολιτική του Χαρδαλιά, του δεξιού δήμαρχου του Βύρωνα, έχει σαν κέντρο την παράδοση κάθε ελεύθερου χώρου στα αρπακτικά της της αγοράς, τα χαράτσια στους δημότες και την επίθεση στις εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων στο δήμο. Μια σειρά αγώνες, κάποιοι νικηφόροι, έχουν αναπτυχθεί όλο το προηγούμενο διάστημα κόντρα σε αυτές τις επιθέσεις. Οι εργαζόμενοι στο δήμο, με τη συνέχιση και το άπλωμα των κινητοποιήσεών τους μπορούν να βρεθούν στην πρώτη γραμμή αυτής της μάχης.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Οι συμβασιούχοι του Δήμου Περιστεριού δίνουν μάχη ενάντια στις 109 απολύσεις. Την Τρίτη 3/7 έγινε νέο Δημοτικό Συμβούλιο. Εκαναν κατάληψη στην αίθουσα πριν την έναρξη της συνεδρίασης και ο Παχατουρίδης με τους συμβούλους τους ανακοίνωσαν ότι θα συνεδριάσουν στη διπλανή αίθουσα. Για μια ακόμα φορά αποφάσισαν με παράνομο τρόπο να απολύσουν 109, να μονιμοποιήσουν 33 και να αφήσουν άλλους 20 με σύμβαση αορίστου χρόνου. *«Δυο κάμερες του Δήμου βιντεοσκοπούσαν από νωρίς τα τεκταινόμενα στην άιθουσα καταγράφοντας κάθε μας κίνηση λες και βρισκόμαστε σε ριάλιτι σοου ή ακόμα χειρότερες ή ακόμα χειρότερα σε εποχές που η ελευθερία του λόγου ήταν ποινικό αδίκημα»* όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η καταγγελία των συμβασιούχων.

Οι συμβασιούχοι απαιτούν την μονιμοποίηση και των 162 κι είναι σε κινητοποιήσεις όλη τη βδομάδα. Την Δευτέρα 9/7 έκαναν καθιστική διαμαρτυρία και έκλεισαν την κεντρική λεωφόρο μπροστά από το Δημαρχείο. Το απόγευμα, με πρωτοβουλία των μόνιμων εργαζόμενων, έγινε σύσκεψη φορέων για συντονισμό του αγώνα και της συμπαράστασης. Εκ μέρους της Εργατικής Αλληλεγγύης μίλησε η **Λίλιαν Μπουρίτη** που είπε ότι *«Τα πολιτικά τερτίπια του Παχατουρίδη και της κυβέρνησης δεν θα περάσουν. Ο τρόπος για να νικήσουμε είναι να απλώσουμε τη συμπαράσταση σε όλη τη κοινωνία του Περιστεριού. Σ' αυτό το δρόμο κινούνται οι μόνιμοι που έβγαλαν απεργία στις 10/7. Να πιέσουμε και τα υπόλοιπα σωματεία να κάνουν το ίδιο και να κάνουμε εξορμήσεις στο ΜΕΤΡΟ και στα κεντρικά σημεία της πόλης για να γίνει η μάχη των συμβασιούχων μάχη όλου του Περιστεριού.»* Παρόλο που ακούστηκαν τοποθετήσεις από το ΚΚΕ, τον ΣΥΝ και το ΠΑΣΟΚ, η τοποθέτηση της Εργατικής Αλληλεγγύης ήταν η μοναδική που χειροκροτήθηκε.

Την Τρίτη 10/7 μόνιμοι και συμβασιούχοι έκαναν συγκέντρωση στο ΚΥΒΕ έξω από το γραφείο του δημάρχου. Το επόμενο ραντεβού είναι την Πέμπτη 12/7 στις 7 μμ στο ΜΕΤΡΟ Αγ. Αντωνίου για πορεία στους κεντρικούς δρόμους του Περιστεριού. «**Γιατί το Περιστέρι**» όπως γράφει η καταγγελία των συμβασιούχων *«Δεν είναι πλατείες και φωτάκια, το Περιστέρι είναι οι άνθρωποι που το κατοικούν»*. Να είμαστε μαζί τους μέχρι τη τελική νίκη. Ο αγώνας των συμβασιούχων να γίνει η ταφόπλακα της ΝΔ

Πρωτοβουλία Γένοβα Περιστερίου

STOP PRESS

Σε απεργίες προχωρούν οι εργαζόμενοι στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ενάντια στο νέο σκάνδαλο που επιχειρεί η κυβέρνηση της ΝΔ. Συγκεκριμένα, ο Σύλλογος Εργαζομένων του Τ.Τ. κήρυξε στάσεις εργασίας για την Τετάρτη 11 Ιούλη και την Παρασκευή 13/7, 24ωρη απεργία την Δευτέρα 16/7 και 48ωρη στις 19 και 20 Ιούλη.

Ο Αλογοσκούφης προχωράει στο ξεπούλημα του 20% των μετοχών του Τ.Τ., ένα βήμα που φέρνει μπροστά μας την πλήρη ιδιωτικοποίηση. Το δρόμο για αυτό είχε ανοίξει η διοίκηση Τσουπίδη με τις επολογές της να επενδύσει σε δομημένα ομόλογα του κυκλώματος Παπαμαρκάκη. Η σύνδεση με το σκάνδαλο των Ομολόγων είναι άμεση όχι μόνο πολιτικά, αλλά ακόμα και στα πρόσωπα.

Είναι ώρα να σταθούμε όλοι στο πλευρό των απεργών και η ΟΤΟΕ να καλέσει Παντραπεζική κινητοποίηση.

εργατικη αλληλεγγυη

Η μάχη της ΕΡΤ

Το νομοσχέδιο στο σύνολό του δεν έρχεται για να λύσει το πρόβλημα ούτε της κοινωνίας για μια καλύτερη τηλεόραση ούτε των εργαζομένων. Εχουμε μπει ήδη σε μια νέα μορφή εργασιακών σχέσεων με κάποιους αριβίστες που πηγαίνουν από κανάλι σε κανάλι και νομίζουν ότι είναι οι μάγοι που θα λύσουν τα προβλήματα της τηλεθέασης. Γι'αυτό βλέπουμε κι αυτά τα σκουπίδια που παρουσιάζονται στην τηλεόραση η οποία είναι απαξιωτική σε οποιοδήποτε θέμα πολιτισμού και κοινωνικής προσφοράς.

Ο,τι είναι αντίθετο στην κατευθυνόμενη πολιτιστική κουλτούρα που θέλουν να περάσουν το καταστρέφουν. Δείτε για παράδειγμα πώς αντιμετώπισαν τα διάφορα κοινωνικά γεγονότα, τα ομόλογα, τις πυρκαγιές στην Πάρνηθα και τις οικολογικές καταστροφές, την παιδεία. Το νομοσχέδιο έφτασε αυτή την κατάσταση στο αποκορύφωμά της. Μια τηλεόραση που εμείς προσπαθήσαμε να την υπηρετήσουμε όσο μπορούσαμε καλύτερα, σεβόμενοι το ανταποδοτικό τέλος που πληρώνει ο έλληνας εργαζόμενος, σεβόμενοι την ποιότητα που παράγαμε κατά την 10ετία, 20ετία ή και 30ετία που δουλεύουμε οι περισσότεροι με μια καλή επιστημονική κατάρτιση που έχουμε, την ισοπεδώνουν.

Η θυγατρική τώρα έχει σκοπό να δημιουργήσει νέο μοντέλο εταιρίας παρόλο που αντίκειται με το Σύνταγμα το οποίο μιλά για δημόσια τηλεόραση που χρηματοδοτείται από το κράτος και πρέπει να έχει κάποια στάνταρτ. Προσπαθούν να κάνουν μια θυγατρική που θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, θα βάλουν μέσα συμμέτοχο ιδιώτη και δεν είναι ότι θα γίνουμε Cosmote, εδώ θα είναι ακόμα χειρότερα.

Ποιότητα

Διότι κανένας πολίτης δεν θα δεχτεί να πληρώσει σε κάποιο ιδιώτη για να παίζει. Δε νομίζω κανείς να είναι ευχαριστημένος από την ποιότητα που προσφέρουν τα ιδιωτικά-εμπορικά κανάλια. Η προσπάθεια να την κάνουν πιο ευέλικτη λειτουργικά, αυτό θα είναι μια πλήρη ασυδοσία όχι μόνο στις εργασιακές σχέσεις αλλά και στην παραγωγή του προγράμματος.

Κάθε κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια θέλει λιγότερο κράτος. Κι αυτό σημαίνει ξεπουλάμε τα πάντα, ξεπουλάμε τις ΔΕΚΟ και τώρα ήρθε η σειρά της ΕΡΤ για να διαλυθεί κι αυτή. Το πρώτο που διασφαλίζει η δημόσια ΕΡΤ είναι η ποιότητα και το δικαίωμα στην ενημέρωση του τελευταίου τσοπάνου που είναι στην τελευταία βουνοκορφή και αυτού που βρίσκεται στο πιο απομακρυσμένο νησί. Ενώ οι ιδιώτες δε το έχουν αυτό. Οπου δεν υπάρχει συμφέρον και "κονόμα" δεν υπάρχει περίπτωση να πάνε. Εχουμε 2 με 3 χιλιάδες αναμεταδότες, έχουμε πομπούς παντού, ένα δίκτυο που προσπαθεί και πασχίζει για την ενημέρωση του κόσμου, έχουμε 3 κανάλια, 17 περιφερειακούς σταθμούς, 5 τοπικά κανάλια και από προσωπικό που μας κατηγορούν, έχουμε πολύ λιγότερο από τα εμπορικά κανάλια. Να φανταστείτε ότι ένα τηλεοπτικό κανάλι θα αναφέρω ενδεικτικά, το MEGA, έχει 600 άτομα ενώ εμείς είμαστε 2500 τακτικοί υπάλληλοι, με συμφωνικές ορχήστρες, με εργαζόμενους που επιτελούν καθαρά πολιτισμό. Κι ο πολιτισμός δεν μετριέται με το χρήμα.

Οι κινητοποιήσεις μας ξεκίνησαν αργά. Η ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος έπρεπε να έχει ξεκινήσει πριν ενάμιση χρόνο, από τη στιγμή που άρχισε να επανδρώνεται και να στήνεται το παιχνίδι που λέγεται θυγατρική. Τώρα έφτασε το θέμα στη βουλή και δεν το βλέπω να ανατρέπεται εκεί μέσα. Το νομοσχέδιο έπρεπε να αποσυρθεί, όχι μόνο για μας αλλά και για τους εργαζόμενους στα ιδιωτικά που έχουν σοβαρά προβλήματα, με τριτοκοσμικές συνθήκες εργασίας τις οποίες πάνε να επιβάλλουν και σε μας.

***Σήφης Μανουσογιαννάκης**, τεχνικός τηλεόρασης, συνδικαλιστής*



Απεργιακή φρουρά στην ACS (φωτό πάνω)
Πορεία εργαζομένων της ΕΡΤ (φωτό κάτω)



Καθημερινές πολύωρες στάσεις εργασίας πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ την περασμένη εβδομάδα ενάντια στο νέο νομοσχέδιο του Ρουσόπολου για τα ΜΜΕ που επιτρέπει στους ιδιώτες να βάλουν χέρι στην δημόσια τηλεόραση. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις ξεκίνησαν τη Δευτέρα 2 Ιούλη, συνεχίστηκαν τις επόμενες ημέρες και κορυφώθηκαν την Πέμπτη 5 Ιουλίου με συγκέντρωση έξω από τη βουλή.

Η συμμετοχή στις απεργίες ήταν καθολική όλες τις ημέρες. Στη διαδήλωση της Πέμπτης που ξεκίνησε στο στούντιο της ΕΡΤ στη Βασιλίσσης Σοφίας, εκατοντάδες εργαζόμενοι φορούσαν μπλουζάκια με συνθήματα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Από κεί κατευθύνθηκαν στη Βουλή όπου παρέμειναν πολλές ώρες φωνάζοντας συνθήματα.

Η ΠΟΣΠΕΡΤ έχει αποφασίσει να πάει την υπόθεση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για να αποδείξει ότι το νομοσχέδιο είναι παράνομο. Η συνέχεια του αγώνα, όμως, δεν πρέπει να μείνει μόνο σε αυτή την κίνηση. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ μπορούν να συγκρουστούν με την κυβέρνηση Καραμανλή, ακόμα και τώρα που ψήφισε μόνη της το νόμο. Οι φοιτητικές καταλήψεις και οι απεργίες των πανεπιστημιακών το προηγούμενο διάστημα πέτυχαν ο νόμος πλαίσιο να μένει στα χαρτιά. Το ίδιο μπορούν να πετύχουν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ αν η ηγεσία της ΠΟΣΠΕΡΤ προχωρήσει σε κλιμάκωση με απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας χωρίς καθυστέρηση.

"Ενα μεγάλο κομμάτι της ουσίας του νομοσχεδίου είναι νομίζω να δοθεί ένα ποσοστό του ανταποδοτικού τέλους σε χέρια ιδιωτών" μας είπε ο **Χρήστος Κούτελης**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εικονοληπτών ΕΡΤ, *"Πάντα δίνονταν μια φέτα οικονομική σε ιδιώτες αλλά αυτό ήταν ελεγχόμενο και πάντα αποδίδονταν ευθύνες. Τώρα νομιμοποιούνται όλα όσα πιθανά σε άλλες περιπτώσεις να ήταν ποινικά. Επιπλέον ο νόμος ξεκινά παραχωρώντας το 15% του ανταποδοτικού τέλους στην θυγατρική που θα συμμετέχουν οι ιδιώτες, αλλά δίνει τη δυνατότητα να αυξάνεται το ποσοστό κάθε χρόνο. Μπορεί δηλαδή να γίνει και 45% ή και 100%.*

Ενα γεγονός που βάζει πολλά ερωτηματικά σε σχέση με το ρόλο που μπορεί να παίζουν συνδικαλιστικοί παράγοντες είναι το εξής. Στα πρόσφατα τηλεοπτικά βραβεία της ΕΡΤ είχε πάρει απόφαση το ΔΣ της Ομοσπονδίας να φορεθούν από τους εργαζόμενους στην τηλεοπτική μετάδοση της τελετής, μπλουζάκια με συνθήματα κατά της ιδιωτικοποίησης. Μόλις όμως φορέθηκαν από τους συναδέλφους, ο πρόεδρος της ΕΡΤ ειδοποίησε τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας ότι θα ακυρώσει την εκδήλωση, αν δεν βγουν τα μπλουζάκια. Αυτομάτως ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας έδωσε εντολή να βγουν τα μπλουζάκια. Οι περισσότεροι συνάδελφοι δεν τα έβγαλαν, αλλά τα μέλη του ΔΣ της Ομοσπονδίας ήρθαν και πίεζαν τον κόσμο να τα βγάλει".

Απεργία στην ACS

Σε τρεις 24ωρες απεργίες κατεβαίνει αυτή την εβδομάδα το σωματείο εργαζομένων της εταιρείας ταχυμεταφορών ACS, την Τρίτη 10/7, την Πέμπτη 12/7 και τη Δευτέρα 16/7, απαιτώντας να ανακληθούν οι τέσσερις απολύσεις των συναδέλφων τους. Την Τρίτη 10/7 έκαναν απεργιακή συγκέντρωση έξω από τα κεντρικά γραφεία της ACS στον Ταύρο.

Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον **Αντρέα Γιαννάκη** έναν από τους απολυμένους: «Η εταιρεία προσπαθεί να συρρικνώσει τα τμήματα της παραγωγής για να δουλεύει με φραντσάιζινγκ. Ετσι ξεκινήσανε ένα κλίμα τρομοκρατίας πρώτα στα μηχανάκια. Στην αρχή ξεκίνησαν απαιτώντας να πλένουμε υποχρεωτικά τα μηχανάκια και σε ορισμένους που δεν το έκαναν τους έλεγαν «δε δουλεύεις σήμερα». Μετά περάσαμε στο θέμα της στολής. Η σύμβαση που έχουμε υπογράψει λέει ότι όποιος φοράει στολή- χωρίς να είναι υποχρεωτικό - παίρνει 15 ευρώ. Μετά το έκαναν όποιος δεν φοράει στολή δε δουλεύει. Εγω δε φόρεσα. Μετά από δύο ημέρες μου έδωσαν υποχρεωτική άδεια. Πήγα στην επιθεώρηση εργασίας και δεν πέρασε.

Πριν από ένα μήνα μας είπαν ότι έχασαν έναν μεγάλο πελάτη- τη Γιούρομπανκ- που κινούσε πολλά μηχανάκια. Από τα 27 άτομα που ασχολούνταν με την Γιούρομπανκ πήγαμε στα 10 και στα 17 που περίσσεψαν έγινε επιλογή ατόμων που συνδικαλίζονται ή είναι ενοχλητικοί γιατί έχουν κάποια δικαστήρια με την εταιρεία. Αλλά και πάλι αυτό ήταν δικαιολογία. Εγώ για παράδειγμα δε δουλεύω καν στην Γιούρομπανκ.

Καταγγελία

Προσπάθησαν να διώξουν αυτά τα άτομα με μία τρίπλα, με αλλαγή ειδικότητας. Τους έστειλαν στο τμήμα διαλογής και συσκευασίας που είναι βραδινή βάρδια 11μμ με 7 το πρωί και είναι πολύ σκληρή δουλειά. Κανείς δε δέχτηκε. Μας έφεραν να υπογράψουμε την αλλαγή ειδικότητας, δεν υπέγραψε κανένας και μας έστειλαν εξώδικο στο σπίτι. Μας έστειλαν και δεύτερο εξώδικο που έλεγε ότι θα γίνει καταγγελία της σύμβασης αν δεν δεχτούμε την αλλαγή ειδικότητας.

Εμείς εδώ και 3 εβδομάδες ερχόμασταν κανονικά στο πρωινό μας ωράριο, χτυπούσαμε την κάρτα αλλά δεν μας έδιναν εργασία.

Η σύμβαση που έχει υπογράψει το σωματείο λέει ότι απαγορεύονται οι απολύσεις πλην σπουδαίου λόγου. Αυτοί προσπάθησαν να το περάσουν έτσι ότι «σου δώσαμε δουλειά και δεν έρχεσαι άρα απολύεσαι». Ετσι φτάσαμε να απολύσουν εμένα και στη συνέχεια άλλους τρεις συναδέλφους και δρομολογούνται και άλλες. Το σωματείο είχε κινηθεί μέχρι στιγμής μόνο με χαρτιά. Επρεπε να κινηθεί πιο αγωνιστικά. Οχι μόνο να πηγαίνουμε στην επιθεώρηση εργασίας. Μάλιστα την περασμένη Παρασκευή η εταιρεία δεν παρουσιάστηκε καν. Η τρομοκρατία έχει ξεκινήσει εδώ και τρεις βδομάδες. Τώρα αποφάσισε να γίνει η απεργία. Η συμμετοχή είναι καλή και ιδιαίτερα από τα μηχανάκια. Είναι πιθανόν να βγει παράνομη, αλλά έχουμε κάλυψη από το ΕΚΑ και την ΟΙΥΕ και ό,τι και να γίνει πρέπει να συνεχίσουμε».